

Tịnh đã có lần nhắc chúng ta (Liên Lạc số 21 trang 67). Đã đến họp thì nên vào phòng họp. Có lần tại một trại Trường Niên đóng chung với một thiếu đoàn, trong giờ các trường niên đang họp thì bên ngoài có vài vị đồng phục trường niên đi lang thang dạo chơi xem như không có chút gì liên hệ với buổi họp mà mình đang là một thành viên. Dù không thích đề tài họp, ngồi dự thính mà không tham gia ý kiến cũng còn khá hơn là đi lang thang bên ngoài. Chúng ta nên vào dự buổi họp để chứng tỏ Trường Niên chúng ta tuy già mà vẫn duy trì tinh thần kỷ luật vốn sẵn có từ thời niên thiếu để làm gương cho các thiếu sinh đàn em.

Một đặc điểm của buổi họp Hướng đạo là ca hát vì vậy trong buổi họp, ngoài đề tài thảo luận, cần có ca hát, ca hát cho nhiều, càng nhiều càng vui, giúp cho buổi họp bớt khô khan, để cho các cụ nhờ ca hát làm trẻ trung tâm hồn cần cỗi của tuổi già, làm cho các cụ vui vừa giúp các cụ đề phòng bệnh tật vì khi vui, hệ thống miễn dịch trong cơ thể sẽ trở nên mạnh.

2.- Cần phổ biến rộng rãi Điều #2 của Quy ước Trường Niên về thành phần : ngoài những vị hướng đạo đã tuyên hứa còn có thêm các thân hữu và phụ huynh của hướng đạo sinh.

3.- Vì có thân hữu và phụ huynh hướng đạo sinh tham gia là những người chưa hề vui chơi hướng đạo nên không bàn về chuyên môn hướng đạo. Khi mời họ tham dự cần cho biết trước sẽ không có vấn đề chuyên môn mà chỉ có vui chơi ca hát mà thôi, nếu không biết ca hát thì sẽ có dịp được tập hát và cho họ biết họp có ca hát mới vui và có lợi cho sức khỏe.

4.- Nên khuyến khích Trường Niên mặc đồng phục. nhất là các vị đã tuyên hứa.

Vấn đề mặc đồng phục Hướng đạo rất cần thiết trong các buổi lễ, các buổi đến sinh hoạt

với các thiếu đoàn nhưng không nên quá khắt khe buộc các trường “ GIÀ “ mặc đồng phục trong các buổi họp thường.

Cần biết rằng chúng ta rất hãnh diện khi được mặc đồng phục Hướng đạo, vì với bộ đồng phục này, có nhiều Trường đã nêu cao tinh thần ái quốc như Trường Dã Mã Võ Thành Minh đã làm.

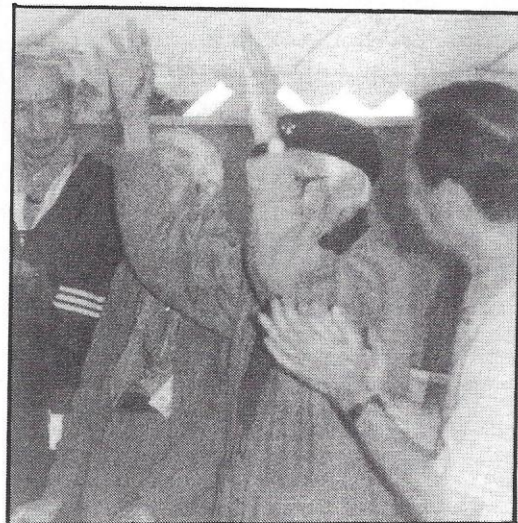
Tóm lại, các thôn xóm nên tìm đủ mọi cách để lôi kéo Trường Niên đi họp cho đông. Không nên để các buổi họp cách xa nhau quá, dễ làm nguội lạnh tinh thần hăng say của các cụ già và làm các cụ dễ quên đi họp. Cố gắng chọn đề tài họp cho hấp dẫn, thú vị, tìm cách nào có lợi cho sức khỏe các cụ thì các cụ sẽ đi họp đông để các cụ thấy rằng đi họp cho đông thì

“càng đông, chúng ta càng vui nhiều,
“nhiều đi lại được lợi nhiều.

Phụ ghi : Trên đây chỉ là những gợi ý. Xin kính mời quý anh chị Hướng đạo Trường Niên góp thêm ý kiến thiết thực để Phong trào chúng ta được phát triển mạnh và xứng đáng là đơn vị của những người đi trước.

Thân kính B.T.T.

Beo vui về

TIN SINH HOẠT H.Đ. TRƯỞNG NIÊN

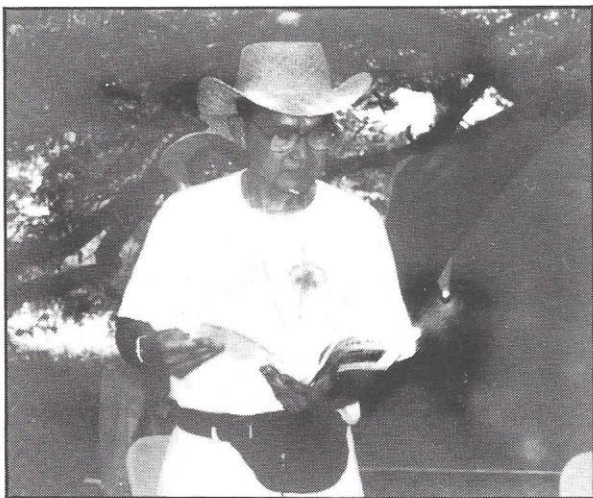
Trại Hè Làng Bách-Hợp Hoa-Thịnh-Đồn

(Phóng-sự của Hoàng Mai Hoa)

Sinh hoạt được coi như là nổi bật nhất của Hướng-đạo Việt-nam Vùng Hoa-Thịnh-Đồn trong mùa hè vừa qua phải kể đến Trại Hè Làng Bách-Hợp.

Hướng ứng lời kêu gọi của Lý-trưởng làng, hơn 200 người gồm đa số là các Huynh-trưởng Hướng-đạo cùng gia đình và thân hữu đã có mặt tại The Landing State Park thuộc Virginia Beach từ sáng thứ sáu để chuẩn bị cắm cọc, căng lều, sẵn sàng cho 3 ngày vui chơi nơi đất trại. Riêng ông Lý-trưởng Làng là Tr. Đỗ Quốc Tuyển đã đến địa điểm nói trên vào ngày hôm trước. Tr. Như văn Trí là người chịu trách nhiệm tổng quát toàn bộ chương trình.

Được biết, Làng Bách-Hợp H.T.Đ. là một tổ chức qui tụ phần lớn các cựu Huynh trưởng H.Đ. trong vùng và những thân hữu bên ngoài nhưng yêu thích truyền thống cũng như chủ trương của Phong trào H.Đ. Ngoài công tác hỗ trợ tinh thần cho các Liên đoàn H.Đ. trong vùng, làng Bách Hợp H.T.Đ. còn thường xuyên tổ chức Hội Tết hàng năm, picnic, du ngoạn, trại mùa Hè, trại mùa Thu, v.v...

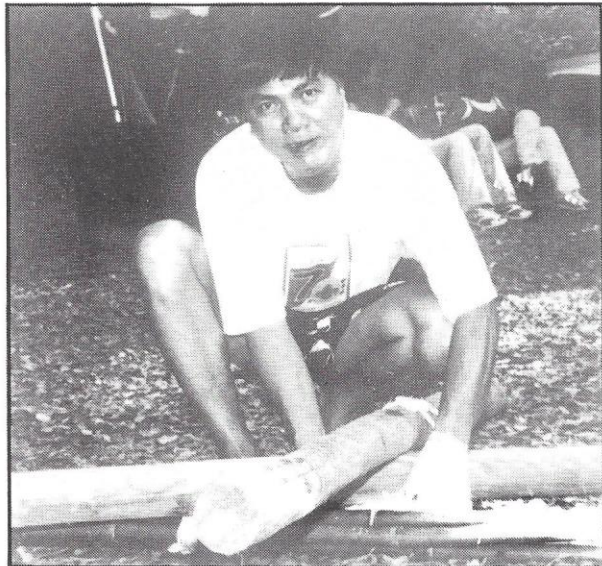
Trại-trưởng Như-văn-Trí đang chăm chú đọc tờ Đặc-san Làng Bách-hợp Hoa-Thịnh-Đồn do Tr. Nguyễn-Công-Trú thực-hiện vừa mới ra lò, nhân dịp Trại Hè 2001 của Làng.

Cổng trại tên làng do Tr. Đặng thực hiện rất công phu và đẹp mắt. Chương trình được Ban Tổ chức sắp xếp đầy đặc những trò chơi, những cuộc thi đua gồm đủ mọi thành phần tham dự trong 3 ngày sinh hoạt cuối tuần. Từ sáng sớm thứ bảy, Tr. Nguyễn-đức-Tùng đã chuẩn bị đầy đủ vật liệu để cùng Tr. Hồ-Bừu và Tr. Nguyễn Hữu-Đệ thực hiện chiếc cầu treo, một biểu tượng đặc thù trong các trại sinh hoạt H.Đ., Sau đó, Tr. Tùng bắt đầu hướng dẫn các em đoàn sinh cách làm "điều" theo lối Việt-nam với số tre mang theo từ nhà lên đất trại. Được biết Tr. Nguyễn-đức-Tùng là một bác-sĩ nhi-khoa của vùng Thủ-đô Hoa-thịnh-đồn và là người sáng lập ra Scout - R - US, nơi sinh hoạt hàng tuần của Liên-đoàn Hùng-Vương và cũng là nơi dạy tiếng Việt cho các H.Đ.S. Các Trưởng H.Đ. khác như Võ-thành-Nhân, Hồ Bừu, Bùi vũ Đức, Lưu ngọc Thành, nha-sĩ Đặng thị-Loan đã thay phiên nhau phụ trách các trò chơi trên bãi biển như kéo dây dưới nước, thi bơi lội, nhảy bao bố, đi hài tiên, đua cua v.v... Đặc biệt nhất là trận đấu bóng chuyền giữa 2 đội Virginia và Maryland ngay trên bãi tắm mà ban tổ chức đã ưu ái đặt cho những cái tên gọi nhớ quê-hương như bãi biển Vũng Tàu, Nha-Trang, Côn-Son, Phú-Quốc v.v... Kết quả là đội Maryland đã mang chiến thắng về cho Tiểu bang mình với giải thưởng là mấy trái dưa hấu to lớn.

Buổi tối, một tập tục không thể thiếu trong bất cứ buổi sinh hoạt nào của Hướng-đạo : đó là lửa trại.

Sau giờ ăn cơm chiều chung với nhau, lúc mặt trời vẫn chưa xuống hẳn, Tr. Hạ-bá-Phúc với tư cách người Quản lửa đã lo thu nhận củi đốt từ đại-diện các lều mang đến để chuẩn bị cho đêm lửa trại. Sau khi mọi người lần lượt kéo tới thật đông đủ, Trưởng-trại Như-văn-Trí đã mời Tiên-chỉ trong làng Bách-hợp là Tr. Nguyễn-tấn-Định lên tuyên bố khai mạc và châm lửa cho buổi trại mùa Hè. Chương trình văn nghệ tiếp nối liên tục thật hấp dẫn, phong phú và đa dạng. Từng tiết mục, từng tiếng băng reo quanh ánh lửa bập bùng tạo

cho đêm lửa trại càng về khuya càng sinh động. Gây ngạc nhiên thích thú và tạo nhiều tiếng vỗ tay nhất phải kể đến vở kịch ngắn "Chum vàng bất được" của Tr. Bùi Vũ-Đức do chính tác giả phối hợp cùng hai chị Hồ-Biêu và Mai Vàng cùng các thiếu-sinh đồng trình diễn. Sự chu đáo của ban tổ chức một lần nữa được thể hiện bằng 3 nồi chè đậu xanh to tướng do Tr. Nguyễn-hữu-Đệ chuẩn bị sẵn để khoản đãi tất cả mọi người tham dự khi đêm lửa trại chấm dứt.

Tr. Nguyễn-Đức-Tùng (chuyên-viên công trại) đang buộc dây các cột gỗ và tre để thực hiện "cầu khỉ" của Làng.

Sáng chửa nhạt, sau phần ăn điểm tâm chung, trại-trưởng Nhữ-văn-Trí tuyên bố kết quả và phát giải các cuộc thi đua trong ngày hôm qua. Nhân dịp này, Tr. Nguyễn Công-Trí cũng đã giới thiệu và phân phối đến tay đại diện của từng gia đình tham dự trại: tờ Đặc-san làng Bách-Hợp số tháng 9-2001 do anh làm Chủ-nhiệm. Kế đến, theo sự điều động của Lý-trưởng Đố-quốc-Tuyển, mọi người kéo nhau ra phía tiền đình công Làng để chụp hình lưu-niệm trước khi trở về lều nhỏ trại. Đến khoảng giữa trưa thì tất cả sẵn sàng lên đường mặc dù trong lòng vẫn còn lưu luyến. Một số gia đình vẫn còn ở lại để tắm biển, câu cua cho đến chiều mới chịu ra về.

Trại Hè Làng Bách-Hợp 2001 đã đem lại cho tất cả tham dự viên thật nhiều kỷ niệm khó quên cũng như nhiều hình ảnh đẹp về sự gắn thân của những người mang trên vai lý tưởng "Hương-đạo một ngày - Hương-đạo mãi mãi".

Huyền Lê Mai Hoa

SỔ VÀNG

1. Tr. Võ-Văn-Tùng	100 Mỹ-kim
2. - Phạm-Lâm	50 -
3. - Lê-Đặng	20 -
4. - Nguyễn Tuyết-Nga	30 -
5. - Lê Xuân-Đằng (Kể chung 30\$ tự phạt)	60 -
6. - Vũ-Ngọc-Thúy	40 -
7. - Lý-Văn-Hải	20 -
8. - Nguyễn-Minh-Thế	20 -
9.- Trần-Van-Phúc	20 -
10.- Hoàng-Ngọc-Châu	50 -
11.- Hồ Thị-Vẻ	20 -
12.- Nhữ-Văn-Trí	20 -
13.- Phạm-Gia-Kiểm	50 -
14.- Xóm T.N. Oakland (*)	100 -
15.- Phạm-Văn-Mùng (**)	50 -
16.- Lê-Mộng-Ngọ	20 -
17.- T.T. Quỳnh-Tiêu	20 -
18.- Mã-Thị-Hoa	50 -
19.- Nguyễn-Tấn-Phước	50 -
20.- Một H.Đ.S. Bạch-Đằng Huế	100 Gia-kim
21.- Lâm-Tô-Bông	50 -
22.- Mai-Q-Tuần(Tr. Trần A-Mỹ đóng thay)	40 -
23.- Tôn-Thất-Thận	20 -
24.- Nguyễn-Đình-Hoài	30 -
25.- Nguyễn-Gia-Hách	25 -
26.- Nguyễn-Minh-Trí	100 -
27.- Lê-Văn-Lệ	50 Úc-kim
28.- Hoàng-Hội	50 -
29.- Trương-Văn-Thanh	50 -

(*) Không tính 40\$ niên liêm 2 năm và tự phạt 10\$.

(**) do Tr. Trích Lũng Trời đóng.

GHI CHÚ: Nếu là Xóm đóng tiền, xin ghi rõ tên của những ai đã đóng, để tiện gửi L.L.. Vì Xóm gửi tiền, không lẽ chỉ gửi 01 số cho Xóm?

Thủ-quỹ khoá số L.L # 40 ngày 15-11-2001.

Liên-Lạc xin thành thật cảm ơn củi lửa của các độc giả thân mến gửi đến để cho Cuộc Chơi Chung được lâu dài.

Trại Hè 2001 Làng Bách-Hợp Vùng Hoa-Thịnh-Đồn tại The First Landing State Park (Tất cả ảnh đều do Tr. Trí tặng L.L.)

Hướng dẫn các Sói con cách tự làm "diều", cách thả diều theo lối Việt-nam.
(Đứng giữa đội mũ là-Tr. Trí, đứng phía tay mặt là chị Loan, phía tay trái mang kính là Chị Mừng)

NHẬN XÉT VỀ TRẠI HÈ 2001 CỦA LÀNG BÁCH-HỢP H.T.Đ.

Công Bền Chí

LIÊN-LẠC : Trong một cuộc gặp gỡ Tr. Nhữ-Văn-Trí tại Montréal, khi đề cập đến sinh hoạt của Hướng đạo Trưởng niên, Tr. Trí có nhắc tổng quát đến Trại Hè của Làng. Liên-lạc có yêu cầu Trưởng Trí, với tư cách là Trại-trưởng, hãy ghi lại một số sinh hoạt, những nhận xét để các đơn-vị khác rút tía kinh nghiệm.

Năm 2000, Tôi tham dự trại mùa Thu của Làng Bách-Hợp. Một kỳ trại ẩm đạm, buồn với lá vàng bay trên đỉnh ngọn Shenandoah. Ngồi vòng quanh bên ngọn lửa trại, Tr. Nguyễn-Tấn-Định, Tr. Nguyễn-đức-Tùng, Tr. Nguyễn-công-Trứ và tôi đều có cùng cảm giác "phải có sự thay đổi về sinh hoạt Làng", tổ chức trại để có nhiều trại sinh tham dự hơn kỳ trại mùa Thu này.

Đến tháng 3 năm 2001, buổi hội Làng đầu Xuân, tôi được Tr. Đỗ Quốc-Tuyển, Lý-trưởng mới của Làng nhiệm kỳ 2001 giao tôi nhiệm vụ tổ chức trại Hè vào tháng 8 năm 2001. Tôi đề nghị nên mở rộng thành phần tham dự Trại, mời anh em bạn bè thân hữu thay vì chỉ có sự tham gia của những thành viên trong Làng hay những người thân quen trước đây.

Trại tổ chức vào ngày 10, 11, 12 tháng 8 năm 2001 tại một bờ biển nổi tiếng thuộc vùng Virginia Beach. Tháng 4-2001 tôi ra văn thư thông báo trại Hè và kèm theo một chương trình sinh hoạt Trại thật hấp dẫn. Kết quả cho đến ngày đi trại có 37 gia đình và 2 Trưởng độc thân ghi danh. Số trại sinh trên 200 người, một trại hè đông nhất từ trước đến nay.

Anh Mai Vàng đã có bài tường thuật về trại này, tôi không tường thuật lại sinh hoạt trại, nhưng có vài nhận xét về kỳ trại như sau :

Trại được chuẩn bị kỹ càng : Ban Hướng-sự Làng họp tiền-trại và lập chương trình sinh hoạt 3 ngày trại thật hấp dẫn với nhiều trò chơi thích hợp cho mọi lứa tuổi. Mỗi Trưởng được phân công đảm nhận tổ chức trò chơi có thưởng và phát thưởng tại chỗ sau khi trò chơi hoàn tất. Các trò chơi như làm và thi thả diều, đua cua cho các em sói. Thi đua đi hải tiên, bơi, kéo dây dưới nước cho các em Thiếu

và Thanh. Thi đánh bóng chuyền, cầu cua và cầu cá cho các Trưởng và các vị lớn tuổi. Các trò chơi được tổ chức thành công với sự tham gia tích cực của toàn thể trại-sinh.

Thông tin đầy đủ : Mọi tin tức được thông báo đến trại sinh. Tin tức cập nhật gửi đến trại sinh qua thư, email và điện thoại. Thông tin nhanh chóng giúp trại sinh thích thú, tin tưởng vào Ban Tổ-chức. Trại sinh nhất quyết tham gia, dù có những trở ngại về thời tiết như mưa to hay gió lớn.

Địa điểm cắm trại lý tưởng với bãi biển đẹp, hiền hoà đã lôi kéo trại sinh : The First Landing State Park nổi tiếng từ lâu với bãi biển dài, thoải thoải, nước biển hiền hoà nằm trong vịnh Cape Henry trong vùng Virginia Beach. Tháng 8 là tháng lý tưởng cho mọi người đi tắm biển. Đã nhiều lần anh em Hướng đạo cắm trại tại đây, nay cũng là dịp anh em giới thiệu địa danh cắm trại này cho các thân hữu mới của Làng.

Châm ngôn của Trại là "Càng đông càng vui". Làng mời thân hữu tham gia trại. Thân hữu lại mời thêm người thân hay bạn bè khác tham dự. Do đó, số trại sinh thân hữu rất đông, vượt xa số trại sinh hội viên chính thức của Làng.

Trưởng và trại sinh tích cực tham gia sinh hoạt trại. Mỗi trưởng đều có nhiệm vụ và hoàn tất xuất sắc nhiệm vụ của mình. Vì bãi biển dài nên trại sinh tự động lập thành nhiều nhóm khác nhau. Tuy nhiên ngoài giờ tắm biển, các trại sinh đều tham gia các trò chơi và sinh hoạt chung của Trại.

Chương trình phân công làm việc 3 ngày trại được thi hành đúng như hoạch định. Công trại được thành lập. Trại có khai mạc, có các trò chơi, có lửa trại lớn và có kết thúc trại.

Tuy nhiên cũng có những trục trặc nhỏ như chương trình buổi ăn chung vào chiều ngày thứ hai của Trại phải hủy bỏ vì đột nhiên trời đổ cơn mưa. Sau buổi lửa trại chung, ban quản trại có đãi các trại sinh một nồi chè thật to, nhưng vì trời đã khuya, anh em ăn chè xong là về khu trại của mình, ít trại sinh có thì giờ ngồi lại để hàn huyên tâm sự.

Thông tin Trại khó khăn : Vì trại sinh đông, khu cắm trại dài làm trở ngại cho việc thông tin liên lạc. Tôi rất vất vả trong việc thông báo giờ giấc và các chi tiết sinh hoạt trại đến toàn thể các trại sinh để chương trình được thi hành đúng giờ.

Ngày cuối, trước khi chia tay, tôi tổng kết 3 ngày cắm trại. Anh em đánh giá là Trại thành công. Riêng tôi có một nhận xét, ngoài việc Làng thành công trong kỳ trại, Làng còn thành công trong việc mời thân hữu tham gia trại. Qua kỳ trại, nhiều người biết đến Làng, biết đâu Làng sẽ có thêm Dân Làng mới, tổ chức những kỳ trại tôi sẽ có nhiều trại sinh tham gia hơn.

Sau trại, nhiều anh em trại sinh gọi điện thoại cho tôi, nhất là các bà mẹ muốn cho con vào sinh hoạt Hướng-đạo. Tôi đưa số điện thoại các Trưởng đang nắm các đơn vị cho họ và không quên nhắc nhở họ : Làng Bách-Hợp sẽ có trại mùa Thu tổ chức vào đầu tháng 10-2001. Tôi hy vọng sẽ có nhiều người đi trại vì dư âm trại Hè còn âm ỷ trong lòng trại sinh, chưa tan.

Tôi rất cảm ơn tất cả Quý Trưởng đã tích cực làm việc với tôi trong 3 ngày Trại. Trưởng Đăng (L.Đ. Hùng-Vương) làm được công trại đẹp. Chị Bửu, chị Mai Vàng diễn xuất sắc trong vở kịch "Chum Vàng Bất Được" của Tr. Bùi Vũ-Đức. Một số thân hữu của Làng đã hợp ca hay bài hát "Dưới bóng cờ bay" mà anh em đã tập hát trước ở nhà tôi. Phụ huynh cũng như các em hoá trang đẹp trong màn hoá trang do Tr. Hồ Bửu điều khiển trong đêm lửa trại. Đặc biệt xin cảm ơn Tr. Nguyễn-Tấn-Định, ngoài việc Trưởng đảm nhiệm công việc tổng tư-lệnh các trò chơi, Trưởng còn đôn đốc, nhắc nhở anh em, giúp tôi hoàn tất chương trình trại cho đúng giờ. Không có Trưởng, tôi nghĩ khó có thể làm lễ bế mạc Trại được trong khi vào ngày cuối ai cũng nôn nóng chuẩn bị ra về.

Đặc san Làng Bách-Hợp tháng 9-2001 phát hành được trong kỳ trại phải nói là công khó nhọc vất vả của Tr. Nguyễn Công Trứ, Tr. Đỗ-Quốc-Tuyến và Tr. Nguyễn Hữu Đệ và toàn thể anh em trong Ban Biên Tập. Sở dĩ tôi phải nói điều này vì khi họp tiền-trại, anh em quyết chí hoàn tất Đặc-san, phát hành trong kỳ Trại. Tám biển xong, ngồi dưới mái lều đọc báo Làng, anh em phải nhớ đến công người làm báo.

Sau trại đến nay, Làng chưa có dịp họp lại. Tôi hy vọng kỳ họp Làng tôi sẽ có nhiều khuôn mặt mới tham gia vào sinh hoạt của Làng Bách Hợp.

Một kỳ trại hè vui tươi khó quên trong lòng mọi trại-sinh !

Những ngày cuối hè năm 2001

N.H.T.

TRƯỞNG ƠI, BÂY GIỜ TRƯỞNG Ở MÔ ?

(Liên-lạc bị trở lui)

1. Tr. Phạm-quốc-Sỹ
2573 Rinde Dr., San Jose, CA. 95121, USA
2. Tr. Tống Phước-Ái
411-5th Street SE, Winter Haven, FL. 33880 USA
3. Tr. Đỗ-Văn-Phúc
11205 Bending Bough, Austin, TX. 78758, USA
4. Tr. Nguyễn-Văn-Hiệp
16743 Winding, San Leandro, CA. 94878, USA
5. Tr. Nguyễn-Viết-Vinh
2835 Valley Creek, #115 Farmers Branch, TX. 75234, USA
6. Tr. Đoàn-Hải
6901 Cadigan Ave., Charlotte, NC. 28215, USA.
7. Tr. Hoàng-Đức-Chính
3628 Chamberlain, Arlington, TX. 76014, USA

*****

At biết các Trưởng nói trên đi lạc nơi đâu. sức khoẻ ra sao, xin cho Liên-lạc biết tin để cùng nhau san sẻ, vì, dù sao cũng đã có một thời chung với nhau "Một Ngày Hướng-Đạo".

TÂM SỰ CỦA MỘT TÂN SINH GIÀ

Tê Giác Vui Tinh

Tôi vào Hưởng-Đạo thật muộn màng, 46 tuổi, cái tuổi mà nếu vào Hội những người chơi cây kiểng cá cảnh thì hợp hơn. Đằng này, tôi lại gia nhập Hưởng-Đạo, mà lại gia nhập vào cái thời điểm Hội đang lộn độn, long đong. Cơ duyên hay nghiệp chướng ?

Nguyên tôi là phụ huynh của Sói – Thiếu – Kha của Liên đoàn Bạch Đằng. Hằng tuần, tôi chăm chỉ đưa đón các con đi sinh hoạt. Trong khi đợi chúng tan họp, tôi thỉnh thoảng ngắm mây trời, không ngờ mình đang trong tầm ngắm . . . tôi được mời vào Ban bảo trợ. Còn nhớ hôm đó, tại cà phê Lửa Hồng, phụ huynh nhất trí bầu SÁO làm Trưởng ban. SÁO quý quyết đá qua tôi. Làm sao mà nói lại cái miệng của SÁO, thế là tôi làm Trưởng Ban Bảo Trợ : Quên đi cái lèo tèo của Hội viên thì 4 chữ “Trưởng Ban Bảo Trợ” cũng oai ra phết đi chứ ? Đắc ý, về nhà khoe với vợ, vốn là một cô giáo, nàng cười ái ngại :

-Anh bị vào tròng rồi, Ban bảo trợ Hội phụ huynh học sinh còn không nên cơm cháo gì, nữa là . . . Thôi thì anh ráng mà đi thâu nguyệt liễm, liên lạc phụ huynh, bàn cách giáo dục trẻ hư.

Y như rằng, sau đó, trong các dịp Trung Thu, Lễ Đoàn, Trại Hè . . . phụ huynh đã nhấn mặt tôi. Rồi không Tiên đưa lối hay Phật dẫn đường, tôi gia nhập Hưởng Đạo, trở thành Tráng già rồi Trưởng. Thế là trong Liên Đoàn Bạch Đằng ngoài đám Trưởng trẻ tài hoa tuấn tú có trình độ đẳng cấp nay lại thêm

một Trưởng già không có sao thâm niên nào cả.

Rồi như người nghiện ma túy, tôi càng lún sâu vào Hưởng Đạo : được Tuyên Hứa lại có cả tên Rừng hằm hoi nữa cơ chứ, oai ra phết. Chà, nếu có trại họp bạn nào đó được chào theo kiểu Hưởng Đạo, bắt tay trái anh em và ký tên Rừng vung vít, ai mà biết tôi là Trưởng “mặt trắng” ăn theo. Trong Hưởng Đạo, có ai dám hỏi tôi vào Hưởng Đạo năm nào, tuyên hứa khi mô và tên Rừng được đặt lúc nào .

Nhưng khổ một nỗi, lão SÁO đi đâu cũng hót véo von, mà lão này đã cất tiếng thì dễ thương và êm tai lắm :

- Thưa anh (chị) đây là anh Lâm, mới tuyên hứa (mấy năm sau này thì anh nói “mới gia nhập”).

Anh nói một cách hào hứng và lấy làm hãnh diện lắm, mà quỷ quái các lão Trưởng nghe anh ấy nói thế cũng tươi cười ra mặt. Họ bắt tay tôi thật chặt, miệng nói “tốt lắm, tốt lắm”, đáng về ân cần quý mến vô cùng.

Thật lòng khi ấy vừa cảm động vừa thẹn, bởi vì từ Trưởng là thậm xưng, tôi mà Trưởng cái nỗi gì, chẳng qua chỉ đi làm những việc vặt, như thiên lôi sai đâu đánh đó, khi thì làm Thủ quỹ Liên Đoàn, lúc lại liên lạc với phụ huynh, vẽ huy hiệu trại, may đồng phục cho anh em và đóng vai Triển Chiêu hộ vệ Trưởng Nhơn mắt kém.

Tôi theo anh này đi đây đi đó thăm thú nhân tình anh em và cũng qua anh tôi được tham dự nhiều trại hè của các Liên Đoàn bạn. Trên chiếc Honda với những đoạn đường dài hai ba trăm cây số, anh kể cho tôi nghe nhiều chuyện về Hưởng Đạo từ khởi thủy cho đến ngày nay. Chuyện Hưởng Đạo Đông Tây Kim Cổ, tôi càng nghe SÁO hót về những nhân vật tài danh của Hưởng Đạo. Nay

tuy đã đi xa nhưng vẫn còn vang vọng trong tâm khảm của các Hướng Đạo sinh, từ Hồ Sút Hoàng Đạo Thúy đến Sếu Trần Văn Khắc, Dã Mã Võ Thành Minh. Tôi cũng không thể ngờ các vị tuổi cao đức trọng được ca tụng như Đức Hồng Y Trịnh Văn Căn, Trịnh Như Khuê, Hòa Thượng Thích Đôn Hậu, Đại Đức Thích Châu Toàn cũng đã hoạt động Hướng Đạo. Hóa ra Hướng Đạo Việt Nam có một quá trình thật vẻ vang.

Tôi cũng được sống gần anh Nguyễn Trực, một Trưởng năng nổ đa tài và đa tình huynh đệ Hướng Đạo. Tôi hỏi anh tên Rừng, anh chỉ cười, SÁO bảo tôi, tên Rừng của anh ấy là “Trâu Húc càn” vì trước 75 anh húc mãnh liệt lắm, bạ đâu húc đó, kết quả là bị cửa sừng cho ra đảo cày mấy năm. Tôi cũng được gặp Cò Yêu Đời tại lễ chúc thọ Trưởng Lê Cảnh Đạm nhất là được gặp Trưởng Thu Lương, một Tổng Ủy viên trẻ tuổi độ nào giờ đã xấp xỉ bát tuần, vẫn thấy anh hăng say việc Hướng Đạo, ngày ngày làm việc thiện bằng cách chữa bệnh không lấy tiền, lại sẵn sàng cho thuốc những bệnh nhân nghèo. Điều đáng quý là anh rất hào sảng nụ cười. Tôi chưa khi nào thấy anh cau có buồn phiền mà chỉ thấy lúc nào anh cũng nói cười vui vẻ. Chuyện võ lâm ngũ bá của Kim Dung có một nhân vật được hắc bạch giang hồ quý mến là “Lão ngoan đồng” Chu Bá Thông thì ta cũng tự hào có Thu Lương “Lão ngoan đồng” của Hướng Đạo.

Tôi vốn sống nề nếp, không rượu chè cờ bạc, trai gái lãng nhãng, không láo thiên láo địa nên sống theo Hướng Đạo cũng dễ dàng, duy có việc hút thuốc thì chỉ mới bớt đi được vài phần, những khi dự trại hay họp nhiều giờ, tôi cũng lén ra ngoài tranh thủ một điếu, lòng tự hứa sẽ bỏ dần.

Giờ đây con gái lớn của tôi đã nằm trong Ban Sói già. Sống nhè, phụ tử đồng

triều. Chủ nhật bốn cha con đi họp về nhìn vợ thui thủi quán xuyên việc nhà. Chơi Hướng Đạo quả thật mất thì giờ ăn cơm trộn cát, ngủ bụi ngủ bờ, hao tiền tốn của mà tương lai như sương khói mịt mờ. Nhìn ảnh BP tôi thở dài

Thấy tôi thở dài, vợ tôi ái ngại :

-Anh hối hận ?

-Đúng hối hận quá, hối hận vì đã không vào Hướng Đạo sớm hơn. Giá lúc mới yêu nhau hai ta cùng chơi Hướng Đạo ...

Tê Giác vui tính

THỬA LÀNG XÓM

Liên-Lạc số 41 (hay Ấn bản Tạm Biệt) sẽ phát hành như thường lệ : 01 Mars-2002.

Số này cũng chỉ có 36 trang nên xin mỗi bài (hay thư) đừng quá 4 trang đánh máy.

Như vậy, mọi thứ, nhất là trả lời sự “Thăm Dò” xin gửi về Liên-lạc trước ngày 01-Fév. 2002 để tiện kiểm điểm và đăng tải trong số này để mọi độc giả được biết.

Liên-lạc xin thành thật cảm ơn trước.

Sinh hoạt H.Đ.T.N. Xóm Rhône-Alpes (Pháp)

(Rất tiếc các hình ảnh chụp mờ, không in được)

Nhận lời mời của Chi-Nhánh Đức, sáng tinh sương ngày thứ bảy 14-4-01, lúc gà chưa gáy, một phái đoàn Hướng-đạo Pháp-quốc gồm một số anh chị em L.Đ. Thăng Long và Xóm Trưởng-niên Rhône-Alpes do Tr. Trần Cao-Bằng cầm đầu đã vượt biên giới sang thăm viếng hữu-nghị Anh Chị Em HĐVN Chi-nhánh Đức-quốc Thống-nhất do Trưởng Gà Lôi Tô Văn Phước trấn nhậm đã từ hơn 20 năm nay.

Sau 8 tiếng ngồi trên lưng con tuấn mã Chrysler phon phon chạy dọc theo xa-lộ chính số 5 về hướng Frankfurt đến thị-trấn Kreuz-Heideberg lại rẽ qua con lộ nhỏ về hướng Schriesheim rồi tiếp tục như thế khoảng 20 km lại rẽ vào một con hẻm để đến khu phố Altenbach. Nơi đây 8 vị anh hùng (Lương Sơn Bạc) đất Thăng-Long mới chịu dừng cương, tắt máy,, xuống ngựa để vào nhà trọ Haus der Evang (tạm gọi là Quán Trọ Thiếu-niên đạo Tin-Lành mà Chi-nhánh Đức đã đến cư ngụ ở đó từ đầu tuần.

Ngôi nhà đầy đủ tiện nghi, bên phải dành cho các Cựu Trưởng-niên, Thân hữu cùng gia đình. Bên trái dành cho các em HĐS thuộc 4 Liên-đoàn làm chỗ nghỉ ngơi. Sự có mặt của Nhóm Rhône-Alpes nâng cao nhân số trại-sinh của 2 Quốc-gia làm cho không khí trở nên ấm cúng lạ thường, mặc dù thời tiết ở vùng này còn dưới độ âm, trời lạnh, tuyết phủ trắng mặt sân và hàng thông bao quanh khu nhà.

Rồi tiếng hát cất lên :

Anh em ta về cùng nhau ta sum họp này 1,2,3,4,5 !

Anh em ta về cùng nhau ta sum họp này 5,4,3,2,1, !

Sau những màn chào hỏi bắt tay trái, tay phải loạn xạ ngẫu dậm tình H.Đ. của tất cả anh chị em HĐVN. Chúng tôi phối hợp với Tr. Gà Lôi (Trùm nước Đức), Tr. Hoàng và Tr. Thuyết làm nghi-thức Nhập Trại và ấn định chương trình sinh hoạt chung cho các Liên-đoàn. Vì thời tiết không cho phép cắm trại ngoài trời, nhưng anh chị em thuộc 4 Liên-đoàn và các Cựu Trưởng-Niên đã cùng nhau tổ chức các buổi xuất-du, ngoạn cảnh, dạy chuyên môn, tập ca hát, thực hiện các bữa ăn thân hữu mời nhau rất vui nhộn.

Đến tận nơi mới thấy tài ba của Cựu Gà Lôi ghê gớm thật, có Tr. Phước nhiều phù phép nên 4 LD của Đức-quốc có đủ cả Ấu, Thiếu, Thanh. Tiếc là Liên lạc không nhiều đất đai, để ghi chép, hơn nữa trời tối nên không thu hình đầy đủ để đưa lên báo cho thiên hạ thấy sự thật. Trại này lại vắng mặt "Bò Nặng Nổ", nếu có Cựu này mà "nổ" thì phải biết !

Sáng ngày thứ hai 16-4-01, sau khi làm tổng kết, nghi-thức hạ cờ, ca bài chia tay để tạm biệt và không quên hẹn ngày tái ngộ, mà lần sắp tới, để đáp lễ, sẽ đến phiên L.Đ. Thăng-Long và L.Đ. Văn-Lang đứng cai tổ chức, mời anh chị em và các Cựu Trưởng-niên Đức-quốc qua Pháp ngoạn du ngoạn cảnh.

LỜI CẬY ĐĂNG

Tr. Bùi Dzũng (Bò nặng nổ) Mổ Xóm Trưởng niên Vùng Rhône-Alpes (Pháp) nhờ Liên-lạc đăng 3 lời nhắn như sau :

1. Hết lòng cảm ơn lương y : Tr. Lê-Mộng-Ngọc về các bài tập Dưỡng-sinh đăng trong L.L. số 39, mà bản thân em đang tập về Nạp Thận Khí và Thở theo phương pháp "Tam Thiên Lương Địa" đang dần dần có hiệu quả tốt cho sức khoẻ mà không cần đến những phương pháp tập mạnh như "Body Building".
2. Em cũng nhờ L.L. nhắn với Tr. Nguyễn-Trình-Cương ở Làng Trưởng-niên Dallas (USA) cho em xin số điện thoại hoặc e-mail của Trưởng Cương để tiện liên lạc cho thoả lòng mong nhớ.
3. Em xin mượn lời Cựu Phúc (Ottawa) để chúc anh Ngựa CK như ri : "Cắm" không được vào Bệnh-viện nữa nghe !

Họp Xóm Trưởng-Niên và Liên-đoàn HDVN Sacramento ngày 10-6-2001

***

Buổi họp mặt Hè 2001 được tổ chức tại C.M. Goethe Park Sacramento, gồm có các Trưởng trong Xóm Trưởng Niên Hưởng-Đạo Việt-Nam Sacramento và Liên-Đoàn Lạc-Việt Hưởng-Đạo Việt-Nam (Đơn vị 243 Hội H-Đ Hoa-Kỳ (Danh sách đính kèm:)

Những vấn đề được trình bày và thảo luận trong buổi họp mặt gồm có:

- 1/- Tình hình của Xóm TN trong năm qua: Tất cả đều bình an vô sự,
- 2/- Chuyển đến các Trưởng hiện diện Ban Liên-Lạc số 18 tháng 3/2001 của phong trào HDVN và Bản Tin HDVN số 18 tháng 4/2001 của HĐTUHDVN.

3/- Thảo luận việc cải tổ và bổ túc cho Xóm HDVN Sacramento:

- Xóm Trưởng: Trưởng Nguyễn-Hoàng-Lê (Mục Sư),
- Xóm Phó phụ trách hành-chánh và nội-vụ: Trưởng Nguyễn-văn-Chi,
- Xóm Phó phụ trách thể-thao và cắm trại: Trưởng Le-Chi-Du
- Thủ-Quý, Trưởng Đào-thị-Loan,
- Ủy-Viên giao-tế, xã-hội: Hai Trưởng Lê-Lai và Đào-thị-Minh-Nguyệt,
- Ủy-Viên văn-nghệ: Trưởng Nguyễn-Minh-Hai
- Phụ-Tá Ủy-Viên văn-nghệ: Trưởng Lâm-Ngọc-Liên
- Ủy-Viên liên-lạc và phối-trí giữa Xóm HDVN và các đơn vị HDVN trong vùng và Trung-Ương: Trưởng Nguyễn-Xuân-Mộng

4/- Cải tổ nhân sự cho Liên-Đoàn HDVN Lạc-Việt:

-Trưởng Mộng giới thiệu đến các Trưởng hiện diện Trưởng Đỗ-Hữu-Phước. nguyên Chủ-Tịch Chi Nhánh HDVN Đức-Quốc qua định cư tại Sacramento và mời Trưởng Phước tiếp tay nhận trọng trách Liên-Đoàn Trưởng LDHDVN Lạc-Việt.

Sau khi được Trưởng Mộng và các Trưởng hiện diện trình bày vì cần có Trưởng trẻ sinh hoạt với Liên-Đoàn thay vì như hiện nay trưởng Mộng đã quá lớn tuổi và khẩn khoản mời trưởng Phước đảm nhận cho Liên-Đoàn-Trưởng Liên-Đoàn Lạc-Việt và kiêm Tráng-Trưởng trảng Đoàn Lê-Lai, trưởng Phước đồng ý nhận lãnh các nhiệm vụ trên trong lúc đang định cư tại Sacramento. Thành phần nhân sự của Đơn Vị HDVN (Unit 243 BSA) và Liên-Đoàn như sau:

- 1 - Hội đồng Huynh Trưởng HDVN Sacramento (đơn vị 243 BSA): Trưởng Nguyễn-Xuân-Mộng
Thủ-Quý: Tr. Nguyễn-văn-Vinh
- 2 - Liên Đoàn Trưởng Liên-Đoàn Lạc-Việt: : Trưởng Đỗ-Hữu-Phước,
Liên-Đoàn Phó: Trưởng Nguyễn-văn-Chi.
- 3 - Tráng Trưởng Tráng-Đoàn Lê-Lai: Trưởng: Đỗ-Hữu-Phước kiêm nhiệm.
Tráng Phó Tráng-Đoàn Lê-Lai: Trưởng Trần-Hồ.
- 4 - Thiếu-Trưởng Thiếu Đoàn Quang-Trung (T.243): Trưởng Nguyễn-Huy.
- 5 - Đoàn Trưởng Ấu-Đoàn Quang-Trung (P.243): Trưởng Victoria Nguyễn
- 6 - Đoàn Trưởng Đoàn Nữ Nhị-Trưng (GSUSA) : Trưởng Victoria Nguyễn

4/ Tiếp tục chương trình các Trưởng đề nghị cố gắng tổ chức họp mặt của Xóm Trưởng Niên mỗi ba một lần. Lần họp mặt tới vào mùa Thu tại nhà Xóm Trưởng, lần kế tiếp trong mùa mưa tại nhà Trưởng Nguyễn-Mạnh-Hai và sau đó tại nhà Trưởng Mộng. Liên đoàn cũng đề nghị trong tháng tới sẽ có buổi họp mặt của Tráng Đoàn Lê-Lai để kiện toàn lại Tráng Đoàn và để việc sinh hoạt có kết quả.

Buổi họp mặt chấm dứt vào chiều tối ngày họp mặt này.

Người ghi chép: Trưởng Nguyễn-Xuân-Mộng.

DANH SÁCH các TRƯỞNG và TRÁNG tham dự HỌP

**

Trưởng NGUYỄN-HOÀNG-LÊ và Nguyễn-Hoa: (địa chỉ và điện thoại như cũ)
Trưởng NGUYỄN-VĂN-CHI và Nguyễn-Thụy-An (địa chỉ và điện thoại như cũ)
Trưởng NGUYỄN-MANH-HAI và Nguyễn-thị-Hiệp (địa chỉ và điện thoại như cũ)
Trưởng LÊ-VĂN-LAI và Đào-thị-Minh-Nguyệt (địa chỉ và điện thoại như cũ)
Trưởng TRẦN-VĂN-HỒ 8052 Cardale Way, Sacto, CA, điện thoại: 689 - 5654
Trưởng ĐỖ-HỮU-PHƯỚC 2612 Swindon ct. Rocklin, CA 95765, Đ/t 632 - 8778
Trưởng NGUYỄN-HUY và Victoria Nguyễn, 5325 Fernwood, Sacto Ca 95841, Đ/t 332 - 5087
Trưởng NGUYỄN-XUÂN-MỘNG và Lâm-ngọc-Liên (Địa chỉ và Điện-thoại như cũ)
Trưởng ĐÀO-THỊ-LOAN 8120 Pine Oaks ct, Sac, CA 95828, Điện thoại 691 - 0832
Các Tráng: TRƯỜNG, TAM, TRONG, MINH HIEU, TIN, LINH CHÂU, BETTY và YÊN LÊ

LÀNG TÂN-HƯƠNG

Liên-Lạc : Làng Tân-Hương là một Làng hiện nay không có trên bản đồ Thế giới, không ghi danh với Thiên-Tào, không khai-tử với Diêm-Vương, đại khái là họ sống "ngoài vòng Pháp-luật".. Tục truyền tên làng thời xưa do Tr. Vịt Bể đặt cho, bầu bán có vẻ phong kiến, nhưng có tình với nhau lắm., cũng không chịu đặt dưới trướng của Hưởng-đạo Trưởng-niên (kéo cờ độc-lập). Kỳ trại Thăng Tiến 6 có tham dự với đồng phục áo bà ba màu ngà quần lảnh đen. Nghe nói Thăng Tiến 7 sắp tới sẽ có những trò ngoạn mục khác. Họ vừa gặp nhau ở Ca-li (ngày Sept. 1-01) trước khi xảy ra vụ nhóm khủng-bố úi sắp 2 cao ốc ở N.Y 10 ngày. Không biết Làng này tính toán những gì . Khiếp thật ! Sau đây là bài tường thuật vắn tắt (ngụy trang) buổi hội-ngộ của Làng Tân-Hương ngày 1 tháng 9 năm 2001.

Nhân dịp Khán Phi ở Úc sang thăm nên dân Làng đã réo gọi nhau, phone và e-mail qua lại trong mấy tháng cứ như bướm bay vậy, và sau cùng thì Làng đã được họp mặt thật sự, mặc dầu không được đầy đủ cho lắm.

Buổi họp diễn ra tại nhà Cụ Thượng Vũ-Thanh-Thông tại Westminster, ngày 1-9-2001, hiện diện gồm có :

Phái Nam : Cụ Thượng và Cụ Bà, hai vợ chồng Khán Phi (Sydney, Úc), vợ chồng Phó Hợp (Milwaukee, WI), vợ chồng Trương-tuần Đốc Thủy (Texas) và Mỗ II Trịnh-Bá-Ngự (San Jose, CA).

Phái Nữ : Cô Hai Thực (Westminster, CA), Cô Ba Đỗ-Quyên (Montréal, Canada) và Cô Năm (Texas).

Mặc dầu anh chị em lâu ngày mới lại có dịp gặp nhau, nhìn thố lý dung nhan của nhau sau hơn 1/4 thế kỷ, nhưng tâm hồn thì không thay đổi, chuyện trò cười nói còn hơn pháo rang. Cụ Thượng đã phải phán một câu : "Chúng nó vẫn thế", chứng tỏ tâm hồn Hương đạo đã ở trong chúng ta.

Buổi họp đã kéo dài tới khuya và khi chia tay ra về, Cụ Thượng lại phán : "Các Cô các Cậu về lo đi nhé : tháng 6, 2002 họp nhau tại Texas đấy, nhớ ghi danh sớm với Tr. Lương-Hoàng-Nam (trại-trưởng), Phó Hợp lo nhắc dân Làng nghe".

Dân Làng vui vẻ chia tay với Cụ Thượng, nhưng hẹn nhau sáng mai 6 giờ tại nhà Khán Phi để chúng ta đi Las Vegas cho dân Úc và Canada thăm dân cho biết sự tình.

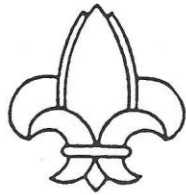

Làng Tân-Hương họp mặt tại nhà Cụ Thượng Vũ-Thanh-Thông tại Orange County, Cali, ngày Sept.1-01.

Ngồi từ trái qua : Cô Ba, Cô Hai, Bà Khán, Cụ Thượng, Ông Khán, ông Phó, Mỗ 2 và Trương tuần Thủy.

Đứng, từ trái qua : Cô Mỗ 2, Cụ Thượng Bà, Bà Phó. (Thợ chụp là Cô Năm, nên không có mặt).

HOA BÁCH-HỢP với gia-đình chúng tôi

Cảm nghĩ của một độc-giả báo Liên-lạc.

Tuyết-Nga

Ấn-phẩm Liên-lạc : Tiếng nói của Hưởng-đạo Trường-niên V.N. đến tay chúng tôi qua sự ưu ái của vị Trưởng-Tộc Gia-đình họ Nguyễn, người đã nâng đỡ gia đình chúng tôi với tinh thần cao quý của một người Hưởng-đạo. Chồng tôi là con trai một, lại là em họ của vị Trưởng-tộc, đã không may bỏ mình trong một tai nạn trước khi mẹ con chúng tôi gạt nước mắt bằng bế nhau rời bỏ Quê-hương yêu dấu đến tạm dung tại một Quốc-gia khác.

Thấm thoát đã 28 năm qua, tôi không hề biết ân-nhân của gia đình chúng tôi là một Trưởng Hưởng-đạo, nên tôi rất hãnh diện và cảm phục khi đọc tờ Liên-lạc lần đầu, rồi biết thêm rằng ông anh họ của chúng tôi là người kết hợp với một số Trưởng khác để thực hiện và phát hành tờ Liên-lạc đã mười năm nay.

Từ ngạc nhiên này đến ngạc nhiên khác, tôi còn nhiều lần thấy hình ảnh và tên tuổi của Bác Trần-Văn-Khắc, vị sáng-lập ra Phong-trào Hưởng-đạo Việt-Nam năm 1930 và là người bạn chí thân đã kết nghĩa huynh-đệ với Cha tôi ngày trước. Tôi lại càng không ngờ được là Bác Khắc lại có liên lạc mật thiết với người anh họ chúng tôi từ nhiều năm trước, dù tuổi tác của hai người cách xa khá nhiều. Đó chính là nhờ "Tinh-thần Hưởng-đạo"

Trước đây, dù Cha tôi không sinh-hoạt Hưởng-đạo nhưng Cha tôi và Bác Khắc rất

tương đắc. Hai gia đình rất thuận thảo. Mỗi năm Cha tôi vào Nam làm việc cho nhà nước 6 tháng, đều ở lại với gia đình Bác Khắc, và ngược lại là những khi Bác Khắc ra Bắc sinh-hoạt và gặp gỡ các Huynh-trưởng H.Đ. Bắc-hà cũng đều ở lại nhà Cha Mẹ tôi. Có khi cả Bác Gái và Chị Kính, con gái lớn của hai Bác. Những lúc đó, chắc là Bác Trai và Chị Kính đi họp H.Đ., vì tôi thấy cả hai người đều mặc đồng-phục H.Đ., vì chị Kính vốn là một nữ H.Đ. Sau này khi gia đình Bác Khắc ở Dalat, hai gia đình vẫn liên lạc thư từ với nhau, sau này chúng tôi cũng được tin Bác Khắc và hai cô con gái là Cô Thu và cô Phượng định cư ở Ottawa, Canada, và cũng do Liên-lạc, tôi được biết thêm là hai cô Thu và cô Phượng đều có sinh hoạt chung với H.Đ. Trường-niên trong Vùng.

Hồi đó, tôi còn bé nên không còn nhớ rõ lắm là Cha tôi đã nhờ Bác Khắc hướng dẫn cho tôi gia nhập Đại Gia-Đình H.Đ. Sau đó, Bác Khắc nhờ một huynh-trưởng H.Đ. quen biết đưa dắt người anh tôi vào Đoàn, nay anh tôi đã ra người thiên cổ. Tôi còn nhớ tên Trưởng ấy là Trần-Văn-Lược mà sau này tôi nghe nói là đã làm Tổng Ủy-viên HĐVN, hiện còn sống ở V.N.

Bản thân tôi cũng có gia nhập gia-đình Bách-Hợp, nhưng không được lâu dài lắm, chỉ còn nhớ bộ đồng-phục xinh xắn, chiếc mũ màu xanh đậm, rộng vành, có huy

hiệu thù hình "Sói" và dấu hiệu hoa Bách-hợp bằng đồng.

Thế mà bao nhiêu năm qua rồi, tôi vẫn mang máng nhớ những lời ca Hưởng-đạo, sau này các con tôi vẫn tiếp tục hát lại làm tôi thêm nhớ thời thơ ấu của tôi mà đôi lúc tôi đã hát thầm theo, với những âm vang khó quên :

*Hưởng-đạo Việt-Nam được thiêng soi đường
Hưởng-đạo Việt-nam khó khăn coi thường
Luôn luôn ta bền gan rèn tâm hồn trong
sáng, dâng cho nước non nhà...
và ... Chúng ta nguyện kiên tâm tiến lên...*

Thế rồi không hiểu vì thời cuộc, thế nước, vận nhà sao đó, câu chuyện Hưởng-đạo quanh tôi không được đề cập tới nữa.

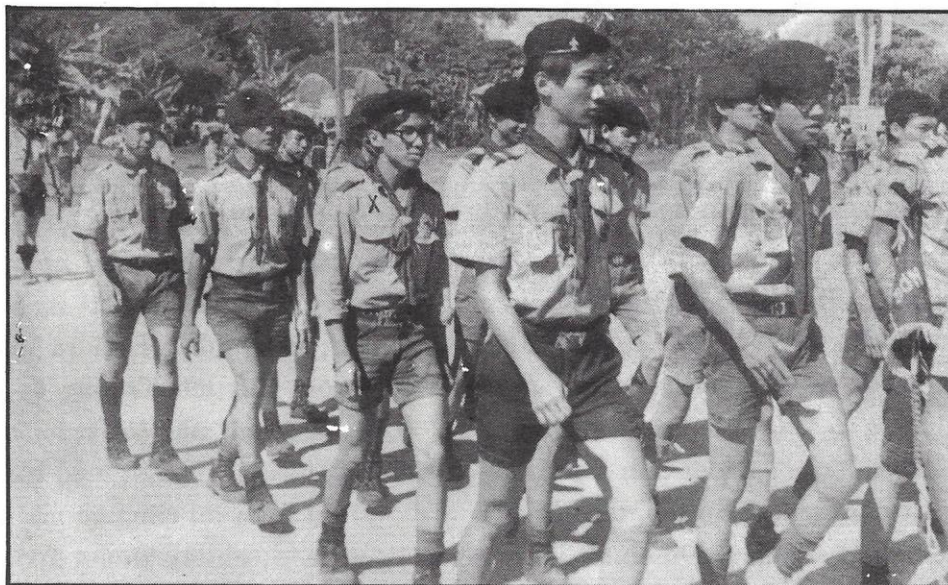
Bẵng đi một thời gian khá lâu, khi tôi vào tuổi 14, 15 tôi lại có dịp hoạt động với Hưởng-đạo trong môi trường Bình-dân học-vụ. Người Huynh-trưởng đã dìu dắt tôi lúc đó là Tr. Tạ-Đình-Huyền, một Tráng-sinh

Đoàn Đông-ngạc, tỉnh Hà-dông, một quản lý gần phía Bắc ngoại ô Hà-nội. Năm nay nếu còn sống, chắc Anh cũng phải vào tuổi bát tuần.

Sau đó, tôi lớn khôn, lập gia đình và di chuyển vào Nam.

Luôn luôn tin tưởng Phong-trào HĐVN là một phương pháp giáo dục rất tốt, vừa học vừa chơi, vừa chơi vừa học, rèn luyện trẻ em có kỷ-luật, tháo vát, có tinh thần tương thân tương ái, nên con trai lớn của tôi lúc còn học Trường J.J. Rousseau ở Saigon cũng đã có mặt trong Đoàn " Les Eclaireurs de France" một thời gian, cho đến khi đạn rocket rơi trúng nhà , cháu bị thương nằm bệnh viện 3 tháng nên nghỉ đi H.Đ. từ đó.

Rồi đến đứa con trai thứ hai của tôi, theo bạn bè gia nhập một Tráng-đoàn HĐVN ở Saigon, lôi kéo theo em gái và cả em út nhỏ cùng đi họp Sói con vào những ngày chủ-nhật.

Con trai tôi đang diễn hành ở Trại Họp Bạn Tự-Lực, đi hàng thứ 2 phía tay mặt, đeo kính (Saigon, 74)

Tôi rất hân hoan nhìn các con vui chơi, ríu rít với các hoạt động H.Đ. cho đến lúc Ba các cháu gặp tai nạn, mọi cuộc vui chơi đều tạm ngưng. Các con lớn phải lăn lộn vào đời, vừa đi học vừa đi làm, tạm quên câu chuyện thần tiên : Hưởng-đạo.

Mùa hè năm 1975, cùng với đoàn người di tản, mẹ con chúng tôi lưu lạc sang Hoa-kỳ, ai nấy đều phải lo cập nhật với cuộc sống mới, chen chân với người bản xứ, vừa để mưu sinh, vừa chăm lo việc học hành, Mẹ lo lắng cho con, cháu lớn điu dặt cháu bé, thương yêu hoà thuận với một tinh thần rất là Hưởng-đạo.

Ngày tháng trôi đi, các con tôi dần dần trưởng thành, lập gia đình và có con cái, nhưng niềm vui thú nhất của tôi là dù sống trên đất Mỹ nhưng tất cả đều còn giữ được tinh thần hiếu thảo theo truyền thống phương Đông.

Cũng với thời gian, tôi đã tưởng duyên Bách-Hợp và tinh thần Hưởng-đạo đã mai một trong tôi, có còn lại chăng chỉ là khi nhìn lại vài ba tập ảnh của các con tôi ngày trước trong những buổi vui đùa ở các cuộc Hợp Bạn, sinh-hoạt với đôn-vị Sói, Thiểu, Tráng khi còn ở quê nhà.

Thế nhưng, bây giờ lại đến lượt các cháu nội, cháu ngoại tôi. Mỗi mùa hè tôi đi thăm các con cháu tôi, chúng lại tiếp tục sinh hoạt với Hưởng-đạo miền Đông Hoa-kỳ, tôi lại có dịp cùng đi dự những buổi khai mạc, bế mạc Trại Hợp Bạn HĐ Mỹ, tham dự các buổi trình diễn kịch vui, lửa trại và dùng cơm tập thể cùng với các trại-sinh HĐ rất vui.

Con gái thứ hai tôi, ở cách nơi tôi ở 1 giờ lái xe cũng có 2 con trai đi H.Đ. địa phương. Cậu bé lên 10 vừa mới được đi

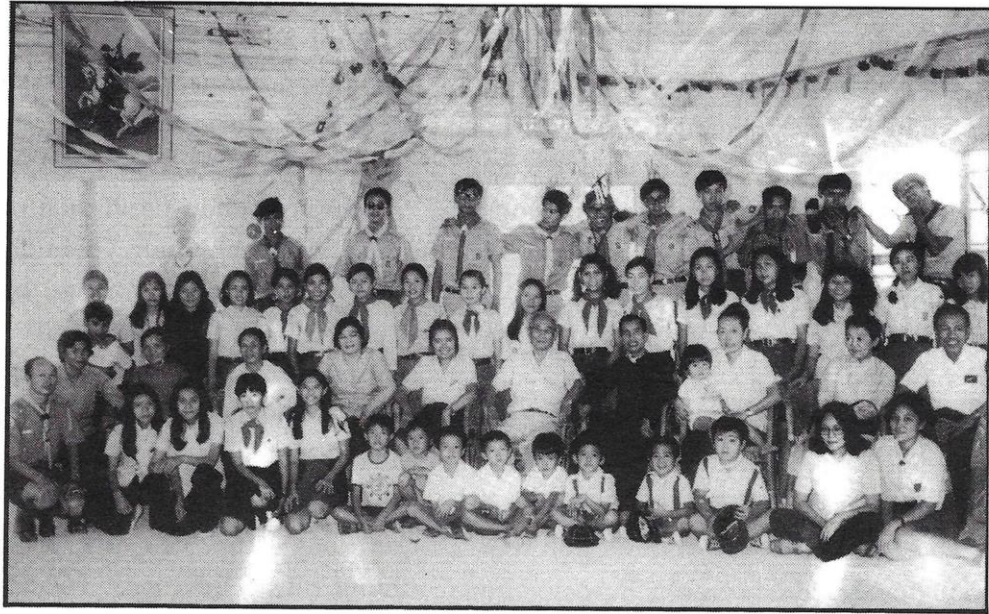
cắm trại xa nhà lần đầu tiên lấy làm thích thú lắm, cháu thuộc Nhóm 655, Đoàn Eagle H.Đ. Redondo Beach. Cậu bé lên 7 thì mới bắt đầu.

Nhìn các cháu hãnh diện trong bộ đồng phục, vui thích được "làm người lớn" đi họp bạn một mình với bạn bè, hân hoan và mạnh bạo. Tôi thầm nghĩ : Chà ! dường như tôi đã có duyên nghiệp nào đó với hai chữ Hưởng-Đạo qua bao thế hệ trong suốt cuộc đời tôi !

Tinh thần H.Đ. mà tôi gom góp được qua mấy nhịp cầu tuy không liên tục, nhưng rất có hiệu quả. Nó đã giúp tôi trở nên quả cảm, sẵn sàng, biết tự trấn an trước mọi khó khăn. Tôi biết nhẫn nại, nhường nhịn và chịu đựng trong cuộc hành trình dài của cuộc đời có thể nói là trôi nổi và khá gian truân của tôi.

Tôi vẫn quý và sẽ luôn luôn ca ngợi phong trào H.Đ. là một Phong-trào hữu ích, thật cần thiết trong mọi xã hội. Con em chúng ta được giáo dục trong yêu thương, sẽ nảy nở, trưởng thành trong kỷ luật, mở mang tài trí trong tự do, trau dồi nhiều đức tính tốt như nhân ái, vị tha, trọng lẽ phải. Một khi đã hấp thụ được tinh hoa của Tinh-thần H.Đ., con người sẽ áp ủ trong khuôn khổ giáo dục ấy mãi mãi, bất kỳ trong hoàn cảnh nào, ở vào lứa tuổi nào .

Thật vậy, hôm nay khi ngồi viết những dòng này, mặc dù tuổi đời đã trên 70, tôi vẫn còn thấy náo nức rộn ràng khi nghĩ tới những hình ảnh Hưởng-đạo thân thương ngày trước. Hiện nay, tôi vẫn thường áp dụng vào đời sống hằng ngày của tôi, như Giúp ích, tạo những niềm vui nho nhỏ cho những người sống cùng chung-cư với tôi như là phụ giúp họ một số việc vặt hàng

Hình ảnh mấy đứa con tôi trong một buổi họp Liên-đoàn tại Saigon. có các Trưởng và vị Tuyên-úy.

ngày, cầm tay hướng dẫn hoặc vịn đỡ một số người kém may mắn sức khoẻ hơn tôi, đó là những điều hay lẽ phải thiết thực rất tự nhiên mà tôi đã hấp thụ được trong giáo dục Hướng-đạo, và chính những lúc ấy trong lòng tôi rất hãnh diện và một cách vô tình, đôi lời ca H.Đ. ngày xưa lại vang vọng đến trong tôi :

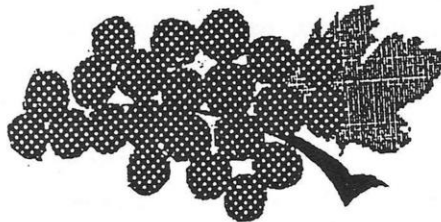
... *Chị em ơi, rèn trái tim sẵn sàng...*
và ...*Tiếng kêu gọi xin ai chớ quên.*

Cần đây, thêm một bất ngờ lý thú, tôi được đọc liên tiếp nhiều số Liên-Lạc, được hâm nóng lại quãng đời H.Đ. của gia-đình chúng tôi, tôi đọc rất kỹ, xem như được

sống lại quãng đời đã qua. Một ngàn ngữ đã nói : ‘*Ăn Quả Nhớ Kẻ Trồng Cây*’ khi đọc lời mời gọi của vị Chủ-biên ” Viết bài gom vào Đặc-san Liên-lạc kỷ-niệm 10 năm” (ghi ở L.L. số 39), dù tôi không quen viết lách nhưng cũng cố gắng ghi lại, dù vụng về nhưng thành thật, một số cảm nghĩ để tưởng nhớ đóa hoa Bách-Hợp, biết ơn Phong-trào HĐVN và tạ lòng tri-kỷ quý Trưởng trong nhóm chủ-trưởng Liên-Lạc và mong mỗi được tiếp nối và trường tồn mãi mãi với các thế hệ Hướng-Đạo Việt-Nam.

Azusa, California, mùa đông 2001

T.N.

CÁC ANH HÃY TỰ CHÈO LÃY THUYỀN ANH

Lê-Bình

Mặc dù đã vào cuối hè, sắp bước sang thu nhưng cái nắng không có dấu hiệu giảm bớt. Con đường độc đạo dẫn từ khu phố bên đồi tây băng ngang qua đây để vượt sang một thành phố khác bên đồi đông. Nơi đây có tên là Ed Levin Park. Khu vực nhộn nhịp là khu Group Camping. Bởi nhân số trại sinh tham dự đông nên phải vào khu vực được chỉ định.

Nói thì nắng như thế, nhưng trong cái nắng gay gắt đó mới thấy được sự mát mẻ của những cơn gió nhẹ, mới cảm được cái thú tuyệt vời khi ngồi dưới bóng râm của cội thông già. Tiếng gió vi vu, lá thông xào xạt ngồi dưới những bóng mát như thế này thì không còn gì thú bằng. Có chùng đâu được vài ba chục gốc thông nên tất cả mọi lều trại đều đều tập trung dưới những bóng râm ấy. Một cổng trại đơn sơ bằng gỗ biến chế và mấy tấm huy hiệu căng lên hai bên cổng trại khi người qua đường nếu được được thì nó là : "Trại Cát Vàng 3".

Cát Vàng là tên của những kỳ trại định kỳ của Hướng-đạo Trưởng Niên Làng Bách-Hợp Bắc California được tổ chức cứ 2 năm một lần. Cát Vàng 3 ngoài ý nghĩa của một kỳ trại bình thường đang vươn đến một định kỳ của một Trại Truyền Thống, thì nó còn là kỳ trại kỷ-niệm 10 năm ngày Làng Bách-hợp HĐTN chào đời.

Cát Vàng 3 bắt đầu từ 4 giờ chiều ngày thứ sáu 24-8-01 đến 11 giờ trưa ngày 26-8-01. Ngày thứ sáu nhập trại cho những người trong Ban Điều-hành trại. Các Anh đến sớm để dựng lều, làm cổng trại. Các trại-

sinh năm nay nhỏ tuổi nhất là em Mơ 10 tuổi, lớn nhất là Cụ Nguyễn-Như-Cảnh 92 tuổi. Theo danh sách đã ghi danh thì toàn trại có trên 30 người đủ mọi lớp tuổi. Trại sinh tuy không đông như những năm trước nhưng rất hăng say, già trẻ tuy cách biệt tuổi tác nhưng hoà đồng, vì họ có chung một lý tưởng : Lý-tưởng Dẫn thân và Phục vụ.

Đến 6 giờ chiều, toán Nhà Bếp lục tục nôi niêu son chảo và thực phẩm kéo đến đến. Chị Tăng Thị-Linh, người Akéla có hơn 30 năm làm Bầy-trưởng, luôn luôn là người chịu hy sinh làm "Nhà Bếp", nay ở Cát Vàng 3 có thêm Chị Kim-Thu phụ-tá. Ban Nhà Bếp đến muộn nhưng bữa ăn tối vẫn được sẵn sàng cho các trại sinh vào lúc sau 7 giờ chiều, với món ăn độc nhất : "Bún Riu Cua". Một anh reo lên thích thú : Ở chốn này mà có một bát bún riu cua như thế này là nhất rồi còn gì ? (Nói thêm cho vui : Nhất là ở trên đất trại thôi đấy nhé. Nếu đem xuống đồng bằng thì đúng hàng thứ ... hai. Nhưng mà nó có điều đặc biệt lắm, riu chế biến bằng chất gì không biết mà không giống riu bình thường. Nhai nghe kêu sần sật ròn ròn các Cụ ạ)

Nắng chiều đã tắt, khu vực trại mát mẻ hơn, các trại sinh lát đất từ các lều đến "Khu Nhà Bếp" đã chiến cùng si sụp món bún nóng hổi thơm ngon.

Sau đó là phần sinh hoạt đêm đầu tiên ở Trại. Các trại sinh quây quần bên nhau trong ánh lửa reo vui bắt đầu cho một kỳ trại hủ hện nhiều thích thú. Tiếng ca, tiếng đàn vang lên trong không gian tịch mịch có chút gió lạnh hoà vào đâu đó tiếng kêu của thú rừng ăn đêm.

Ngày thứ hai của Trại bắt đầu lúc 6 giờ sáng. Anh Tôn-Thất-Cảnh một huynh trưởng (tuy đã trọng tuổi nhưng còn rất khoẻ mạnh nhờ tập Tài-chi và hiện đang hướng dẫn những lớp Tài-chi miễn phí vào mỗi sáng chủ nhật cho một số đồng hương Việt nam tại khu vườn Khổng-tử, San Jose) đứng ra hướng dẫn buổi tập thể dục sáng cho toàn Trại. Sau giờ Tinh-thần lúc 7 giờ sáng là dùng điểm tâm đơn giản với mì gói và café sữa nóng. Ngày chính của Trại là ngày hôm

nay. Sau phần điểm tâm là nghi thức khai mạc, Thượng-kỳ, chụp ảnh lưu niệm. Đúng 10 giờ, Tr. Mai-Liệu triệu tập một phiên họp để thảo luận thêm về đề tài : Tổ chức và nhiệm vụ của Hướng đạo Trưởng niên. Bữa ăn trưa diễn ra lúc 12 giờ và từ 3 giờ đến 4g45 thảo luận về đề tài : Kế hoạch phát-triển Hướng đạo Trưởng niên. Sau bữa ăn tối là chuẩn bị cho đêm Lửa trại và một số sinh hoạt khác.

Trong buổi thảo luận về tổ chức và phát triển HĐTN, các trại-sinh đưa ra một số khó khăn thực tế để cùng nhau tìm hiểu và tìm hướng thích hợp để phát triển. Trong vòng tròn quây quần dưới cội thông già, Tr. Mai-Liệu đã lướt sơ qua những điều căn bản kể từ khi Hướng-đạo Trưởng niên thành hình, những phát triển căn bản và những khó khăn của HĐTN trong vùng Bắc California, cụ thể là Làng Bách-hợp. Anh Chị Em cựu huynh-trưởng và thân hữu có mặt đã nêu lên một số trở ngại. Cụ thể nhắm vào hai lý do chánh : Một là đời sống nơi hải ngoại quá bận rộn. Hai là HĐTN chưa có chương trình cụ thể hấp dẫn để thu hút các đoàn viên của Phong trào cũng như các thân hữu cùng tham dự.

Nhân đây, cũng xin nhắc lại vài nét về Hướng đạo Trưởng niên : Đây là một ngành mới của HĐVN, được tổ chức từ Trại Thăng Tiến 4 (Pháp) nhằm mục đích đáp ứng nhu cầu của một số Trưởng cao niên, Trưởng không đơn vị, hoặc các Tráng sinh đã rời đơn vị, hoặc các Trưởng đang cầm đơn vị muốn gặp gỡ các Vị Trưởng niên để chia sẻ những kinh nghiệm, trao đổi ngành nghề với một số Trưởng đàn anh, để giữ cho truyền thống HĐVN khỏi lệch lạc. Ngoài ra, HĐTN cũng là nơi các Phụ-huynh, các Thân hữu yêu thích Phong trào cũng có thể tham gia, không phân biệt "đã" hoặc "chưa" gia nhập Hướng đạo, vì đây là môi trường tốt cho các phụ huynh, các tráng sinh, các Trưởng còn quan tâm đến việc giáo dục tuổi trẻ VN. nơi hải ngoại. Có một trở ngại là các bậc phụ-huynh, các thanh niên còn e ngại hoặc chưa hiểu rõ tôn chỉ của Phong trào cho nên mãi đến hôm nay HĐTN chưa phát triển như sự mong muốn. Trại Cát Vàng 3 năm

nay có thiếu vắng một số gương mặt thân yêu của Trại Cát Vàng 1 và 2 nhưng đã đón nhận thêm một số trại sinh mới.

Trong buổi chiều, các trại sinh đã đề ra một số công việc cụ thể để phát triển và thực hiện được mục đích của Phong trào : "Phục vụ". Một trong những việc cụ thể đó là thiết lập Bản tin Bách-hợp thường xuyên hơn (mặc dù trước đây đã ra được ba bốn số nhưng bị gián đoạn). Thứ đến là thực hiện giờ phát thanh để chia sẻ kinh nghiệm và quảng bá. Với sự có mặt của một số Huynh-trưởng kỳ cựu, các khuôn mặt sinh hoạt cộng đồng như Tr. Mai-Liệu, L.M. Nguyễn-mạnh-Tân, Tr. Nguyễn-đình-Tuấn, Tr. Lê-trung-Hiền, Tr. Nguyễn Tuyên-Thùy, Tr. Nguyễn Trung-Hòa, Tr. Trần Bạch-Bích, Tr. Lâm-văn-Lợi, Tr. Nguyễn văn Hiệp, Tr. Tôn Thất Cảnh, Tr. Nguyễn mạnh Kym, Tr. Lại đức-Hùng, Tr. Trương Bốn Tài, Tr. Lê Văn-Sang. Tr. Lê Hữu-Quế, Tr. Michael Hải Đăng v...v. Các Anh đã hạ quyết tâm thực hiện những gì đã đề ra.

Sau bữa ăn tối thịnh soạn với thực đơn hấp dẫn : Cơm gà Hải Nam, Gỏi Gà rau răm, Canh chua đồ biển Thái-lan, thịt kho, rau xanh trộn dầu dấm, chè đậu xanh, dưa hấu... cà phê. là màn đêm buông xuống. Trong bóng đêm tranh tối tranh sáng, bên kia đồi nơi chân trời hắt lên ánh điện thì bên này đồi có ánh lửa bập bùng, tiếng reo tí tách của gỗ thông, tiếng ca của bài gọi lửa vang lên báo hiệu cho đêm lửa trại bắt đầu... "Ta đốt to cho bùng lên sáng sáng lên ... mau lên nhé các anh em đều nhanh chóng, chóng lên các đoàn sinh nhé, chóng lên, các anh đang chờ ta ... Lửa trại Hướng đạo khác hẳn các lửa trại của các đoàn thể khác ở chỗ có nghi thức (và hầu như mọi sinh hoạt của HĐ đều bắt đầu bằng nghi thức, một loại nghi thức vừa vui tươi, hấp dẫn và vừa giáo dục). Lửa trại cũng thế : Gọi lửa, Nhảy lửa, Tàn lửa. Sau bài Gọi Lửa là Nhảy Lửa. Các trại sinh nắm tay nhau nhảy vòng quanh ánh lửa hồng, gương mặt của họ biến mất về một nơi của một ngày sinh hoạt bận rộn. Quán lửa, Quán trò bước vào vòng lửa để chương trình văn nghệ bắt đầu. Ca hát nhảy múa tuy không

hay, không chuyên nghiệp, nhưng bên ánh lửa bập bùng trong lòng mọi người đều phơi phơi. Những gì mệt nhọc trong đời sống sẽ quên đi. Bất kể tuổi tác, họ tham gia thật tích cực. Những ca khúc nói về quê hương mến yêu, những màn múa Da Đỏ, những trò chơi, kịch vui, tiếng reo, đờn ca, hợp ca ... qua sự hướng dẫn của Quản trò nó đã trở thành một chương trình thống nhất, sinh động vui tươi và hấp dẫn và rất ... lửa trại.

Hơn 30 trại sinh vui cười không dứt, lắng đọng ngậm ngùi, ngọn lửa bùng lên xé toang màn đêm qua các bài ca : Việt-nam Minh châu Trời Đông. Làng tôi, Việt nam Việt nam, Bạch-đăng-giang, V.N. Quê hương ta ngạo nghễ, Tiếng hò sâu Hậu, Trống cơm .... với tiếng đàn mandolin của Ngô-Văn-Tân, Guitar của Nguyễn đình Tuấn và độc đáo nhất là tiếng khẩu cầm của Lê-trung-Hiền và các bài hát do các "ca sĩ ... gạo cội" như anh Nguyễn-văn-Phước ((Đạo Phiền-an), A. Nguyễn-văn-Hiệp (Đạo Thủ đô), chị Phương, chị Quý, anh Châu, anh Định, anh Lộc (còn được gọi là Lộc Happy ... Travel) ; đặc biệt nhất là anh bạn "da đỏ" Nguyễn Tuyên-Thùy đến từ một "bộ lạc" nào đó bên Arizona với màn nhảy múa săn bắn (có lục lạc khua leng keng) trông rất là ... da đỏ. Tiếng cười, tiếng chàm chọc nhau, tiếng la tiếng hét ... và (có lẽ) họ đã bỏ tất cả mọi lo nghĩ bon chen ở bên ngoài kia, nơi đây bên ánh lửa, các HDS đã thực sự sống hoà cùng thiên nhiên, nơi đây chỉ có tiếng cười.

"Đêm đã dần dần buông xuống, chúng ta cùng quây quần bên lửa hồng soi lòng ... đêm đã dần dần buông xuống, chúng ta cùng quây quần ... " Tiếng hát trầm trầm như lời kinh cầu của bài tàn lửa nhỏ dần ... nhỏ dần và mọi người im lặng rời vòng lửa để đi về lều. Nghi thức tàn lửa chấm dứt đêm lửa trại Cát Vàng 3 sẽ để lại trong lòng họ một hình ảnh nào đó thân thương, một nỗi lưu luyến nào đó đang xếp thêm vào hành trang cuộc đời mỗi một HDS.

Lửa trại đã tắt không còn bập bùng lan toả, nhưng than hồng vẫn còn âm ỉ rực đỏ. Đây là lúc ngọn Lửa Dặm Đường của Ngành Tráng mới bắt đầu. Đêm nay,

ngành Tráng VN và HĐVN đón nhận thêm 3 đoàn-sinh mới : Anh Nguyễn-như-Cánh, Anh Ngô-văn-Tân, Chị Nguyễn-Thị Kim-Thu đứng lại bên ánh Lửa Dặm Đường cùng với các HDS khác nhắc nhau 10 điều luật, 3 lời hứa và họ sẽ quyết định có chính thức gia nhập Phong trào hay không. Đây là nghi-thức "Tinh Tâm" cho các đoàn-sinh mới. Theo nghi-thức này, sau một thời gian sinh hoạt với Đoàn, các đoàn-sinh sẽ quyết định có thực sự muốn trở thành một HDS hay không ? Nếu muốn, họ sẽ được làm lễ Tuyên Hứa (Đây là nghi-thức gia nhập Phong-trào) Đêm nay, 10 điều luật được nhắc lại, 3 lời hứa được nêu lên. Nghi-thức này thật ra rất đơn giản, nhưng cũng đầy "bí mật" và cảm động mà ai đã đi qua, sẽ không bao giờ quên trong suốt cuộc đời của họ. Hướng-đạo là như thế đó. Nó có những nghi-thức, những cuộc chơi mang đầy ấn-tượng và thôi thúc các đoàn sinh. Mỗi ngành mỗi khác : Ấu có lễ Nhập Bầy, Thiếu, Thanh, Tráng có lễ Tinh-Tâm và Tuyên Hứa. Riêng Tráng-niên, lễ Tuyên Hứa sẽ đặc biệt hơn : Sau lễ Tinh Tâm đơn giản, trong bóng đêm 3 ngọn đuốc được thắp lên tượng-trưng cho 3 lời hứa, 10 ngọn nến bùng cháy tượng trưng cho 10 điều luật. Họ im lặng theo nhau đến nơi làm lễ Tuyên Hứa. Bên cờ, bên bạn, họ đưa tay tuyên hứa. Thế là họ trở thành một Đoàn-sinh của Phong-trào, và kể từ giây phút này họ có quyền đưa ba ngón tay lên chào và bắt tay nhau bằng tay trái. Cái chào, cái bắt tay rất đặc biệt, rất khác lạ, đây là dấu hiệu để nhắc nhau, thôi thúc nhau và nhắc nhủ nhau cùng cố gắng thực hiện một lý tưởng cao đẹp mà mỗi đoàn sinh tự nguyện dẫn thân.

Đêm đã thực sự về sáng, bầu trời trong vắt, ngàn sao lấp lánh trên cao. Bên kia đỉnh đồi vẫn là những mảnh sáng hắt lên do ánh đèn phố thị. Và bên này, có những nhóm nhỏ ngồi bên nhau giữa đất trời bao la cao rộng, giữa thiên nhiên luôn rộng mở đón chào. Họ hát với nhau những lời ca, chia nhau một chút về đời sống, giữ cùng nhau một chút kỷ niệm. Để mai đây mỗi người trở về với đời sống thường ngày trong cái thế giới bon chen đầy tranh chấp, họ sẽ vui khi biết

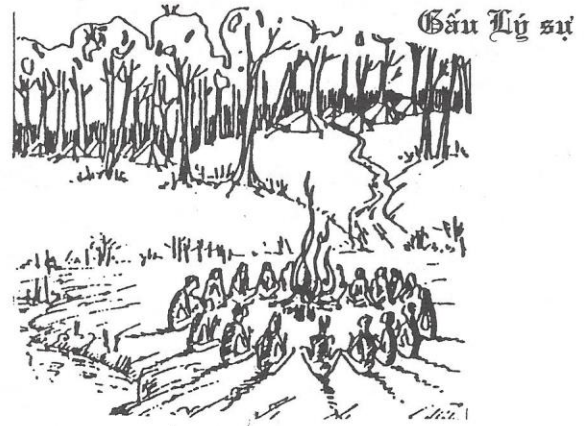
rằng có những người bạn cùng hứa với nhau : “Coi các HĐS khác như anh em ruột thịt”.

Bước vào ngày thứ ba của Trại, lúc 8 giờ là giờ Tinh-Thần. Trong bất kỳ một trại nào của HĐ vào ngày Chúa nhật đều có giờ Tinh-thần cho các đoàn sinh, tùy theo tín-ngưỡng của mỗi người tôn thờ. Phần lớn các đoàn-sinh HĐVN theo 3 tín ngưỡng chính : Phật-giáo, Công-giáo, Đạo Tổ-tiên. Là một tín-hữu công-giáo, mỗi HĐS đều giữ lễ ngày Chúa-nhật. Nếu may mắn có Nhà Thờ gần thì cùng nhau đến, nếu quá xa nơi cắm trại thì cầu-nguyện nơi đất trại.. Nhưng tốt nhất vẫn là có Linh-mục (cho đoàn-sinh Công-giáo), một Đại-đức hay một Tu-sĩ (cho đoàn-sinh Phật-giáo). Trong các kỳ trại, nhất là Trại Cát Vàng, HĐVN có duyên với Công-giáo, cho nên trong số trại-sinh có khá nhiều Linh-mục, đặc biệt L.M. Nguyễn-Mạnh-Tân thường xuyên có mặt trong tất cả các kỳ trại Cát Vàng.

Đúng 10g30 lễ hạ cờ bế mạc trại cử hành. Những vòng tay lại nắm chặt lấy nhau. Nghi-thức chia tay chấm dứt, mọi người nhìn quanh khu vực trại mà mới ngày hôm kia đây họ thấy nắng cháy đời khô, cát bay, hốc hác ... Thì hôm nay, sao bỗng dưng họ không muốn rời đi. Chiếc xe đã nổ máy đợi chờ, cổng trại đã gở xuống, xếp lại từng mảnh cho vào bao. Có còn gì nữa đâu ! Khu công viên Ed Levin vẫn là những cơn nắng rát da, là những khu đồi cỏ vàng hực hử ... Họ chưa muốn rời vì nơi đó trong 3 ngày qua, họ đã đến hâm nóng lại những giây phút của những ngày xưa cũ, những ngày mà các đoàn sinh có mặt hôm nay đã từng là Trại-trưởng, Châu-trưởng, Đạo-trưởng, Liên-đoàn-trưởng, v.v... Họ không níu kéo thời gian, họ không nuối tiếc quá khứ, nhưng trong lòng họ vẫn còn đầy ắp những kỷ-niệm ... mà nay kết tụ lại thành hạt Cát vàng óng ánh với mong ước gửi lại một chút gì cho một Phong-trào bắt nguồn từ năm 1908 và liên tục kéo dài đến hôm nay với bao nhiêu triệu đoàn-sinh trên thế giới. Trong cái vòng tròn to lớn đó, họ là một mắc xích nhỏ nhoi cố giữ vững làm cho vòng quay không bị đứt đoạn.

“Tu thân và Giúp ích” chắc chắn và mãi mãi sẽ là ngọn đuốc soi đường, là kim chỉ nam cho mỗi một người Hướng-đạo. Cái siết chặt tay trước khi bánh xe rời núi về lại cuộc đời, đầu đó như vang vang câu nói của BiPi : “Các Anh hãy tự chèo lấy thuyền Anh”.

(Vài nét ghi lại kỷ niệm Trại Cát Vàng 3 của GD Bách-hợp Hướng-đạo Trưởng niên California : 24-8 đến 26-8-01)

NGÀY TÔI ĐI

Ngày tôi đi, pháo Quê buồn thối nổ ...
Bạn-bè thân, dọn cỗ ... tiễn chân xa ...
Xuân năm nay, Quê thiếu-vắng bóng ta !
Tết cũng héo, Mai-hoa và bánh mứt ...
Ngày tôi đi, lòng trĩu-sầu ray-rức ...
Kỷ-niệm xưa, vừa thức giấc trong tôi ...
Bốn tám Xuân, giờ như mới thôi-nôi
Vùng dậy hết, khung trời thời niên thiếu.
Ngày tôi đi, như nửa vời ai nủ ...
Thầm bên tai ... lén biểu ... nửa trái tim
Mắt láy nghiên, trong thình-lặng im-lìm ...
“Nhớ không đầy ... có tìm cũng không thấy ... !
Ngày tôi đi. . . ân tình là thế đấy . . .
Hồn lâng-lâng . . . lòng thấy chẳng muốn xa. . . !
Cảm thương cho, viễn-cảnh ở Quê nhà
Đành lê bước . . . lìa xa vùng Đất Mẹ. . . !

Nguyễn Đức Diên 13

Tết Nhi-Đồng Đa Văn-Hoá ở Sydney

Ngày 22-9-2001 tại công-viên Paul Keating ở thành-phố Bankstown có tổ-chức một ngày Đại-Hội Nhi-Đồng cho các Thiếu-nhi ở Sydney.

Trưởng Nguyễn-Văn-Thuất (Hội Hướng-đạo Việt-Nam) là Trưởng-ban Tổ-chức.

Đến tham dự buổi lễ có quý Ông Bà Thị-trưởng thành-phố Bankstown, bà Bộ-trưởng Carmell Te Tebbutt Đại-diện cho Ông Thủ-hiến Bob Cann ở Sydney, quý Ông Tân, Cựu Chủ-tịch Cộng-đồng Người Việt Tự-Do tại Úc-châu, Tr.Tổng Ủy-viên Hướng-đạo Úc và các Đoàn-thể, Hội-đoàn Bạn trong Vùng.

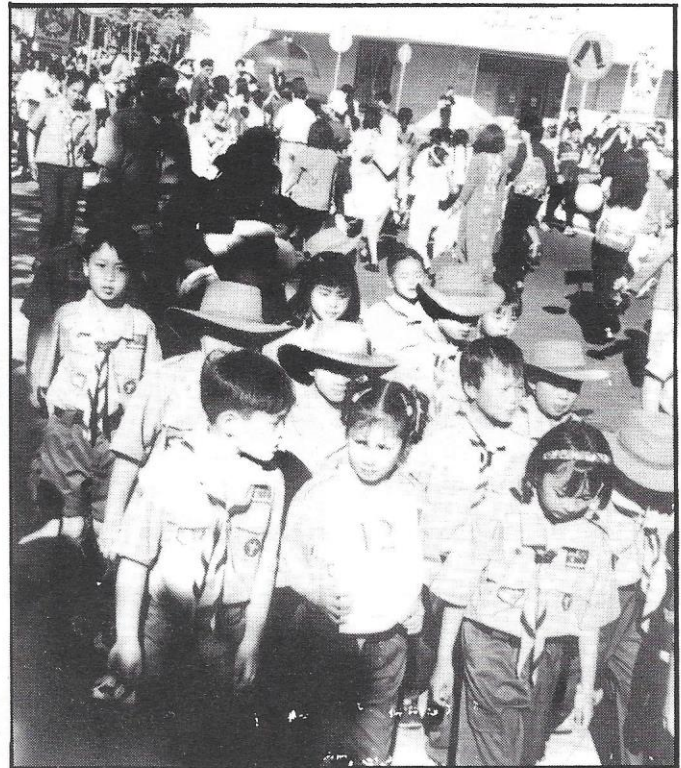
Sau khi ban nhạc trình diễn khai mạc, tiếp đến là nghi-thức chào cờ (Việt và Úc), phút mặc niệm rồi đến diễn-văn chào đón của Ban Tổ-chức. Tr. Nguyễn văn-Thuất đã gửi lời cảm ơn Chính-quyền các cấp đã khuyến khích và trợ giúp cho buổi lễ, cảm ơn các Hội-đoàn bạn, các nhà hảo-tâm, các đoàn thể cùng chung sức hợp tác tổ-chức để Ngày Nhi-đồng được thành công tốt đẹp như hôm nay.

Ông Chủ-tịch Cộng-đồng Người Việt tại Úc-châu lên diễn-đàn nói chuyện cùng các cháu Thiếu-nhi và sau đó là phần trình diễn Văn-nghệ, các màn múa rối rất đặc sắc, các bản đồng ca, múa đèn, múa quạt v.v... được khán giả hoan nghênh và vỗ tay khen ngợi nhiệt liệt.

Vào 4 giờ chiều cùng ngày có cuộc diễn hành các Đoàn Hướng-đạo các Sắc-tộc, với đồng-phục, riêng biệt của Quốc gia mình. Dẫn đầu là rùng đoàn-kỳ các nước, tiếp đến là dàn nhạc East Hills Scout và kèn trống. Theo thứ tự các Đoàn Hướng-đạo thường trú tại Úc, như Ả-Rập, Lithuanian, Macedonian. Trung-hoa, v.v.. sau cùng là Úc và Việt-nam. Đến 6 giờ chiều, có rước đèn Trung-thu do các Thiếu-nhi trình diễn đi vòng quanh công-viên và 2 đoàn Lân của Gia-đình Phật-tử giúp vui cho đến tối mới ra về.

ai ai cũng thích thú, luyện tiếc và cùng nhau hẹn ngày tái ngộ vào ngày này năm sau.

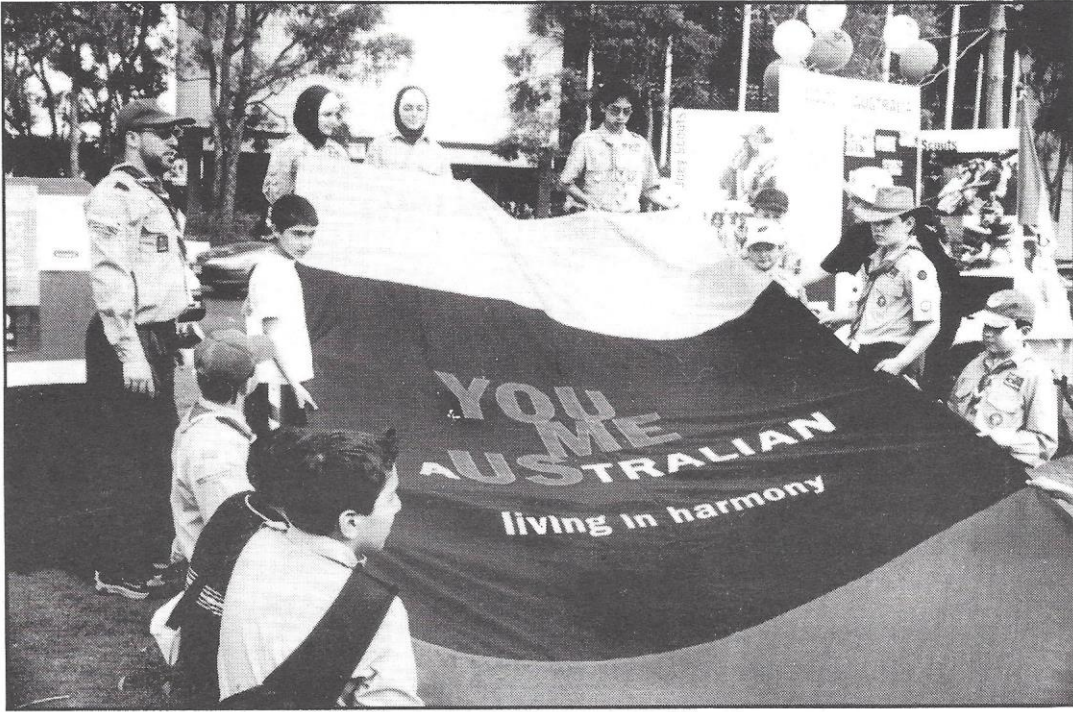
(Bài và hình ảnh do Hà-Mã gửi về cho Liên-lạc)

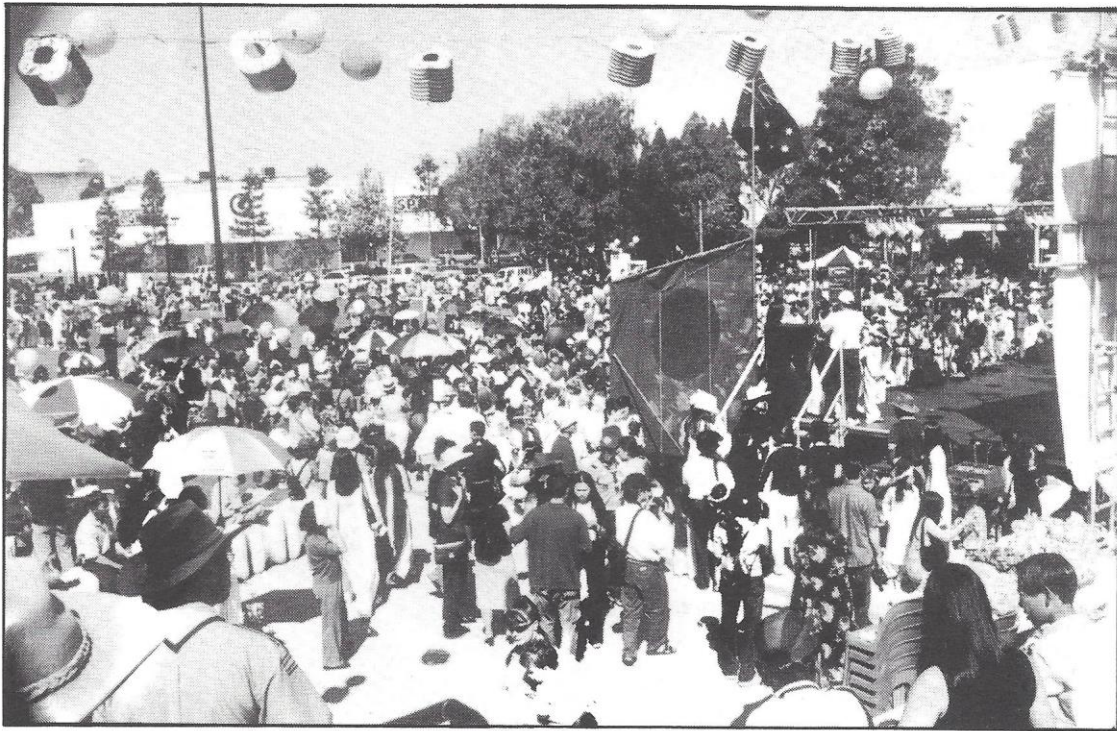
Đoàn Thiếu-sinh HĐVN trong đoàn diễn-hành.

Các em Thiếu nhi VN diễn hành với y-phục VN.

“You, Me: Australian “Living In Harmony” do Hướng-đạo-sinh các sắc-tộc trình diễn (VN ở hàng cao, tay mặt)

Trên hai ngàn người đến tham dự Ngày Tết Nhi-Đồng ở Công-viên Bankstown ngày 22-9-01

BA ĐỜI HƯƠNG-ĐẠO

Phạm-Dũng-Anh

Tôi có được bốn cháu ngoại và bốn cháu nội.

Bốn đứa cháu ngoại sinh ở bên Pháp, học trường Pháp, lớn lên ở bên Pháp, mỗi lần gặp nhau là nói chuyện với nhau như...đám con!

Bốn đứa cháu nội, hai đứa sinh ở Pháp, hai đứa sinh ở Mỹ, lớn lên ở bên Mỹ, tiếng Mỹ đứa nào cũng nhất nhì trong lớp, nói chuyện với bạn Mỹ nhanh như gió, tôi nghe không kịp. Thế nhưng về nhà thì bố mẹ bắt phải nói với nhau bằng tiếng Việt. Bà con chú bác ai cũng khen bố mẹ khéo dạy con. Không những chúng nói được tiếng Việt, mà chúng còn nói rất...dĩ dỏm. Nhờ nghe và bắt chước người lớn nói chuyện.

Một lần, cộng đồng Việt-Nam ở New York tổ chức họp mặt đầu Xuân. Ban tổ chức đứng lên chúc Tết đồng bào. Để cho không khí có vẻ Xuân, vui vẻ, ấm cúng, thằng cháu nội tôi, lúc đó mới chưa đầy bốn tuổi, được đẩy ra để đại diện các cháu nhi đồng chúc Tết các cụ, các ông bà, cô bác. Chú nhi đồng nhỏ của tôi đứng đỉnh trong chiếc áo gấm mẹ mới may cho, đứng trước micro mà đồng dục như một người lớn: "Thưa quý Cụ, thưa quý Ông Bà, thưa Quý Cô Bác, thưa...các cháu!..cháu xin chúc Tết quý vị". Mọi người cười ồ, vỗ tay! Không khí nhờ vậy mà nhộn nhạo lên.

Thì ra nó nghe các bậc trưởng thượng vừa chúc 'các cháu' nên cũng bắt chước mà tự động thêm từ 'các cháu' vào trong câu chúc do bố mẹ dạy trước đó. Tôi rất tự hào vì các cháu không quên tiếng mẹ đẻ. Nhưng từ đó tôi đã nghĩ ngay sau này cháu sẽ là một Hương đạo sinh tốt.

Các cháu nội ngoại của tôi lúc họp gia đình, đều bắt buộc phải nói chuyện với nhau bằng tiếng Việt. Vì một nhóm thì học trường Pháp, một nhóm thì học trường Mỹ, nói tiếng Pháp thì nhóm cháu nội không thông, mà nói tiếng Mỹ thì nhóm cháu ngoại không rành. Cũng nhờ vậy mà các cháu ngoại tôi lúc này đã tiến bộ về tiếng mẹ đẻ. Một phần cũng nhờ đứa cháu trai 'thưa các cháu' của tôi đã khéo điều khiển các buổi họp mặt của nhóm anh chị em cô cậu chúng nó.

Một hôm, đứa cháu nội, lúc này đã 16 tuổi, thủ thỉ hỏi tôi: "Ông nội ơi, tiếng Việt Eagle là con gì nhỉ?". Tôi trả lời: 'con Đại Bàng'.

Cháu nhỏ nhẻ: "Thế thì cháu là Hương đạo Con Đại Bàng rồi, ông nội có bằng lòng không?". Tôi biết cháu tôi vào Hương đạo Mỹ, nhưng cái tin được phong làm Hương đạo Đại bàng là một ngạc nhiên cho tôi.

Vì biết rằng phải mất rất nhiều thời giờ, chịu rất nhiều hi sinh, làm rất nhiều cố gắng, được huynh trưởng theo dõi và lượng định khả năng xuất chúng, mới được gán cho danh hiệu cao quý này. Lẽ tất nhiên là tôi bằng lòng, không những bằng lòng mà lại còn hãnh diện nữa. Tôi ôm cháu vào lòng: "Ông nội khen cháu giỏi, nhưng nên nói là Hương đạo Đại Bàng, chứ không nói là Hương đạo Con Đại Bàng nghe cháu!".

Tiếp theo đó, cháu đưa cho tôi đọc cả cái hồ sơ chi tiết những điều cháu đã thực hiện để được hưởng cấp bậc Đại Bàng của Hội Hương đạo Hoa kỳ, cấp cao nhất của ngành Thiếu. Với những lá thư khen tặng của Tổng Thống Bill Clinton, của bà Hilary Clinton, của Phó Tổng Thống Al Gore, của Tổng Trưởng Quốc Phòng, của Hội trưởng Hội Hương đạo Hoa kỳ, v.v...

Con hơn cha là nhà có phúc, mà cháu hơn ông lại là nhà có phúc hơn, tôi tự nghĩ. Quả thật trong ngành Hương đạo, con trai tôi và cháu nội tôi đi được một quãng đường dài hơn tôi.

Tôi gia nhập làng Hương đạo Việt-Nam lúc 12 tuổi. Tôi không còn nhớ rõ ai đã dẫn tôi vào hội của Baden Powell, và tôi vào đoàn Đỉnh Bộ Lĩnh trong trường hợp nào. Chỉ còn nhớ một buổi sáng chúa nhật đẹp trời, tôi đã mặc quần cụt xanh, áo sơ mi tay ngắn màu nâu, đầu đội nón rộng vành, tay chống gậy tre có bịt sắt, đến đường Giao Thủy trình diện anh Hồ-văn-Khuê.

Anh nhận cho vào đội Sơn Ca do anh Từ Cao Lan làm đội trưởng. Rồi từ đó tiếp tục cuộc hành trình: được đeo khăn quàng màu vàng viền xanh của ông vua chăn trâu Đỉnh Bộ Lĩnh, làm phó đội trưởng đội Sơn Ca, rồi đội trưởng đội Cò, đeo trên hai vai dấu hiệu HD hạng nhì, rồi HD hạng nhất, bên cánh tay và trước ngực nhiều phù

hiệu chuyên môn (cứu cấp, bơi lội, thợ mộc, thợ nề, chèo thuyền, nấu ăn, viết văn, làm thơ, làm báo v.v..... được đặt cho cái tên rừng Cò Bền Chí sau khi đã vật lộn với bao thú rừng và trải qua bao thử thách suốt một đêm trong rừng vắng (mà không có cô thôn nữ nào cả).

Cũng nhờ những kiến thức thu thập được trong thời kỳ Hướng đạo mà năm 1946, lúc bị quân đội Pháp tấn công, mặt trận Khánh hòa bị vỡ, trung đội của chúng tôi bị sảy đàn tan ghé, tôi bị lạc trong rừng mấy ngày đêm mà rốt cuộc cũng về được đồng quê an lành, chỉ sót mất mấy ki lô vì bị đói ăn và bị muỗi rệp và đĩa hút bớt một ít máu !

Thời gian hoạt động Hướng đạo không lâu, nhưng tinh thần Hướng đạo đã ảnh hưởng đến cuộc sống và nếp sống của tôi nhiều. Hai từ kép “sẵn sàng” và “giúp ích” đã hướng dẫn tôi trong mỗi hành động. Luôn luôn vẫn hiện diện trong trí tôi từ lời hứa lúc làm lễ đeo khăn quàng Hướng đạo: “Thứ nhất, Trung thành với Tổ Quốc; thứ hai, giúp ích mọi người bất cứ lúc nào và thứ ba, tuân theo luật Hướng đạo”.

Các con tôi đều được dạy dỗ theo tinh thần Hướng Đạo. Và tôi đã hướng dẫn chúng vào các tổ chức Hướng đạo VN hoặc ngoại quốc.

Ở Saigon, con trai con gái tôi đều gia nhập Hướng đạo Việt Nam. Ở Nhật, vào Hướng đạo Nhật. Ở Đại Hàn, vào Hướng đạo Đại Hàn.. Ở Pháp, vào Hướng đạo Pháp. Có lẽ một phần nhờ vào giáo dục gia đình, giáo dục học đường và sự hướng dẫn của các tổ chức của Baden Powell mà các con tôi đã có một nếp sống lành mạnh, không rượu chè, cờ bạc, không xì ke, ma túy, sẵn sàng giúp ích chẳng?

Hướng đạo đã dạy tôi phải “trong sạch từ ý nghĩ, lời nói cho đến việc làm”. Phải sẵn sàng giúp ích. Và tôi cũng đã dạy cho các con tôi như thế.

Vì thế mà tôi rất mừng lúc con trai lớn của tôi, cũng theo gương tôi mà cho các cháu nội tôi, cả trai lẫn gái, đều gia nhập hướng đạo ở Mỹ.

Cách đây không lâu, hai vợ chồng tôi ghé thăm nhà cháu. Gặp mùa Lễ Chúa Giáng Sinh,

gia đình nó đều bề bộn: người thì đứng bán cây Noel để lấy tiền giúp Quý người tàn phế, người thì đứng gói hàng để giúp thương bệnh binh, người vào nhà thương để giúp tắm rửa cho bệnh nhân.

Con tôi nhờ chúng tôi xem chừng nhà và xin lỗi đã để chúng tôi ở nhà thiếu người săn sóc.

Tôi nhớ lại đã được khuyên nhủ: người Hướng Đạo chúng tôi mỗi ngày phải làm ít nhất một việc thiện. Bây giờ các bố mẹ con cái đều làm việc thiện, mà làm một cách hăng hái, vui vẻ, tôi rất vui mừng đã hướng dẫn con cháu đi vào con đường hữu ích. Có gì đâu mà con phải xin lỗi.

Trong không khí gia đình như thế, được sự khuyến khích và tham gia hăng say của cha mẹ, tôi hiểu nhờ đâu mà cháu tôi trở thành một Hướng đạo Đại bàng.

Sau lễ Giáng Sinh, con trai tôi và hai cháu, một trai một gái lại y phục hướng đạo, vai mang ba lô, chân đi giày ống, cổ mang khăn quàng, lưng đeo dao rừng, chào chúng tôi để lên đường dự họp bạn.

Trông chúng hào hùng, hăm hở, tôi nhớ lại những ngày xưa, những kỳ họp bạn ở Bạch Mã, ở Quảng Tế, ở Thuận An, ở Hải Vân, Lăng Cô, Cầu Hai. v.v...Tôi thích thú đã đem cái thích của tôi san sẻ cho con, cho cháu.

Các cháu ngoại tôi, tuy không tham gia Hướng đạo hăng say như những anh chị em con bác, nhưng cũng sống một cuộc sống thiếu nhi lành mạnh, tự do nhưng không phóng túng, vui nhộn nhưng không sa đọa, Cũng nhờ sự giáo dục theo tinh thần Hướng đạo của mẹ chúng nó, vốn là những nữ hướng đạo trong phong trào do Baden Powell sáng lập.

Hướng đạo một ngày, Hướng đạo mãi mãi. Tôi mong , với gia đình tôi, tinh thần Hướng đạo sẽ tiếp tục dẫn dắt con cháu tôi, để câu:

“Hướng đạo một ngày, Hướng đạo mãi mãi”, còn được thêm một vế nữa:

“Hướng đạo một đời, Hướng đạo đời đời”

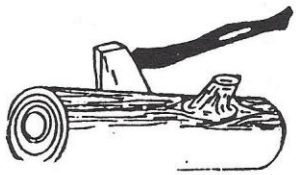
Ít nhất cũng.....ba đời !

Paris, 04 Novembre 2001

PHẠM ĐĂNG SUM

(Cò Bền Chí)

ƯỚC MƠ . . . . THÀNH THẬT

Thượng Tuần tháng 7 vừa qua, vào ngày đầu của cuối tuần, chúng tôi anh chị em nhóm Liên gia Bách Hợp Sydney đã có một bữa ăn trưa thân mật do anh chị "Thiên Nga, Từ Tồn" khoản đãi tại tư gia. Từ ngày nhóm Liên gia này hình thành sau cuộc đi thăm trại Hợp Bạn AC/TBD lần thứ 22, đây là buổi họp mặt lần thứ 4 có đông đủ anh chị em kéo thêm các bậc phụ thê, chung đoàn hiện diện.

Không rõ ngày trước, ông hay bà Chúa Sơn Lâm nào ? đã đặt cho chị "Từ Tồn" cái tên "Thiên Nga", tôi cảm nghĩ thật không ngoa (sai) tý nào. Những anh chị em đã có dịp tiếp xúc với chị Thiên Nga thì tôi xin miễn kể, đây tôi chỉ xin kể đến các anh chị chưa hề gặp chị ấy lần nào để có thể hình dung được mà thôi. Chị Thiên Nga rất tương xứng với danh xưng do Chúa Sơn Lâm đặt. Người chị có vóc dáng mảnh mai, dong dỏng cao, không quá gầy không mập và nay là dân nước Úc. Nếu kể đến người dân Úc, không ai lại không biết đến người siêu mẫu nổi tiếng Thế Giới mà các anh chị, ai đã có xem Chương trình bế mạc Thế Vận Hội năm 2000 đã thấy dáng nổi bật ở diễn trường đêm ấy : "Nàng ELLE". Đây tôi chỉ kể cái khéo tay nấu nướng và lượng định rất khoa học của chị Thiên Nga cho cái bao tử thực khách về bữa ăn kể trên. Tôi xin lược kể cái "Thực Đơn" hôm ấy để quý anh chị em lượng giá, sau đây :

- 1.- Bánh ước tôm chấy
- 2.- Chả mực tươi, (mực do phu quân câu được)
- 3.- Bánh bột lọc tôm thịt
- 4.- Bún bò giò heo rút xương

Chưa kể đến rượu ngon quả ngọt và những thú cây nhà lá vườn như chuối lát sấy khô v.v
Vì vậy, có lần chúng tôi ước lời mời anh chị em ngoài nước Úc muốn gia nhập chơi với nhóm anh chị em chúng tôi, xin mua vé máy bay khứ hồi qua Sydney. Và tôi cũng đã nói trước dè chừng, chúng

*"Đây ước mong xưa, nay thành thật,
Đời người há dễ, được như mơ..."*

TVT 1992

tôi chỉ thích sống lại cái tình huynh đệ HĐ ngày xưa với điều luật Hướng Đạo "Vâng lời... mà không biện bác".

Nay thì đôi uyên ương "Thiên Nga" đã về nghỉ hưu, con cái đã lớn có các cháu nội ngoại có cơ ngơi sự nghiệp riêng lẻ như đàn ong rả tổ. Chúng tôi thay mặt toàn nhóm xin chia xẻ cái niềm vui của anh chị ấy như bài thường hát mỗi khi nhóm họp.

"Vui sướng ta chung cùng nhau....."

Có lần chị Thiên Nga than thầm với tôi, không biết nói sao cho đấng Phu quân hiểu, vì anh ấy đã hờn dỗi chị khá lâu khi chị được Chúa Sơn Lâm đặt cho cái tên mỹ miều "Thiên Nga" mà tôi đã tả với những nét đáng dụ hiền bên trên, bởi luật chơi quái ác bắt buộc phải giữ kín. Anh Lệ và tôi có bảo nhau : một ngày nào đó đưa anh Tiên gia nhập HĐ, để anh ấy có thể Tuyên Hứa rồi xin nhập rừng lấy tên, khi đó anh sẽ biết và kể từ đấy trở đi mới có thể cảm thông được nỗi dằn vặt khốn khổ ngày trước của vợ hiền nay đã trở thành bà nội bà ngoại. Trong nhóm sẵn có nhiều cựu nhân vật : Đạo Trưởng, huấn luyện viên, và Đơn vị Trưởng, dư sức để tham gia nhận lời hứa của anh Tiên.

Sau đây, tôi xin kể thêm quá trình sinh hoạt của nhóm :

Buổi nhóm đầu tiên ngày 3.2.01 gồm có :

- 1- Trưởng Hồng Vĩnh Phụ (82 t.)
- 2- Trưởng Trương Lạc Phiêu (74 t.)
- 3- Trưởng Trương Văn Thanh (72.t)(tính theo ã.l.)
- 4- Trưởng Lê Văn Lệ (60t.)
- 5- Trưởng Vũ Trọng Khải (60t.)

Buổi nhóm lần hai ngày 16.4.01, vắng mặt Trưởng Phụ và Trưởng Khải, hiện diện thêm một thành viên mới, chị Phan Minh Lan.

Buổi nhóm lần ba ngày 26.5.01 (để tưởng niệm Trưởng Trần Văn Khắc). Lần này có mặt thêm 3

thành viên mới. Đây là anh chị Vĩnh Tiên và chị Tạ thị Bích Lan. Vắng mặt Trưởng Hồng Vĩnh Phụ còn ở Bình Sơn (Châu Ổ), sẵn sóc cho đấng vợ hiền già yếu. Buổi nhóm đã có quyết định chung cuộc, sinh hoạt định kỳ hai tháng một lần ngoài các sinh hoạt chung của HĐVN tại Úc và các ngày lễ truyền thống. Lâu nay nhóm họp tại nhà Trưởng Lệ, nay anh chị em đều có ý muốn thay đổi, những buổi sinh hoạt sẽ được luân phiên đến từng thành viên trong nhóm chủ trì. Anh Vũ trọng Khải nhận lãnh việc sắp đặt cho buổi họp mặt anh chị em trong nhóm lần tới tại tư gia vào ngày 29.7.01. Mỗi lần có buổi họp mặt chúng tôi thường nhắc đến những kinh nghiệm quá khứ và các sinh hoạt chung hiện tại. Anh Tiên cho biết tuy không là HDS nhưng ngày trước Chị Thiên Nga là bày trưởng, nên anh chị thường gặp anh "Gà cần mẫn" và đã có cảm tình sâu đậm mật thiết với anh Gà, kể cả những chuyện riêng lẻ trong gia đình. Phần tôi như những chuyện đã kể, đã gặp anh Gà trong một Trại Dự Bị năm 1952. Ở Đạo Ái Tử sau đó, tôi cũng có nhiều lần gặp anh Đoàn Thái anh ruột của anh Gà lúc ấy cũng là một Tráng sinh của Đạo, nay đã thấy xuất hiện trên "Liên Lạc" số 39. Năm 1964, có dịp vào Bộ Nội Vụ tham dự một khóa huấn luyện, tình cờ tôi cũng gặp anh Thái trong chức vụ Đồng Lý. Lần nào gặp mặt cũng nhìn nhau chẳng nói một câu, cuối cùng trước khi ra về anh em cũng lại gặp nhau nhìn nhau và chỉ gật đầu chào là hết. Năm 2000, gặp anh Gà ở cố hương tôi có hỏi thăm sức khỏe anh Thái, anh Gà cho biết anh Thái vẫn mạnh khỏe hiện ở Texas, có ý muốn về thăm quê hương.

***

Vừa rồi anh Ngựa C.K. bên xứ Canada email bảo tôi : nếu trí nhớ còn tốt, viết kể lại cho anh ấy tên đơn vị, Đội, Đoàn, Liên Đoàn, Đạo, v.v .. đó mới chính là nguồn gốc của Phong trào HĐVN, là Lịch sử HĐVN chứ không phải chỉ có HDTU mà thôi. Cần nêu những khó khăn, những kết quả của HDS ngày xưa, khi ra đời thành công thế nào nhờ vào phương pháp HĐ v.v.. Tôi thú nhận vẫn nhớ rõ mọi việc, điều này được Trưởng Nguyễn duy Thu Lương Bầy Trưởng của tôi ngày trước xác nhận, có

thư cho tôi với lòng triu mến thân yêu, trích dẫn một đoạn sau đây :

" Anh Thanh mến,

" Nhận được tấm thiệp, tôi cảm động lắm. Nhớ đến những hồi nào xa xưa mà anh "Thanh đã kể lại thật rõ ràng. Làm tôi ngậm ngùi luyến tiếc những người đã ra đi : đến "trạc tuổi tôi, chẳng còn mấy người ở lại, làm tôi vẫn lủi thủi thế nào. May còn không ít "bạn mới ở thế hệ sau, tếu táo. ...."

Giờ đây tôi xin lược kể qua quá trình HĐ của tôi : Nhập Bầy vào cuối năm 1941, Bầy có tên là "Long Phúc" mang khăn quàng màu vàng viền tím, thuộc Đạo Ái Tử Quảng Trị. Hồi đó, Sói con đồng phục áo xanh dương quần ngắn xanh thẫm có dây treo trên vai, đầu đội bê-rê xanh đen. Thiếu và Tráng sinh áo màu đà (nâu) quần xanh thẫm, đầu đội nón lá (đoàn của tôi đội nón đan của trẻ chăn trâu đặt mua ở làng Đại-Nại cách tỉnh lỵ Quảng trị 3 km, đường vào Huế), tay mang gậy tre (loại tre cán dáo, rất thẳng và chắc) dài 1m60, đi chân không. Đoàn mỗi lần đi theo hàng đội, rất mực hiền ngang và xinh xắn. Đội Trưởng đi trước, đầu gậy có cờ Đội kẹp nách tay, đội sinh theo sau chẳng khác nào một toán lính tuần tiễu. Đội nào đoạt được danh dự, bên dưới cờ Đội có thêm "cờ danh dự" bằng những tua vai gồm các màu sắc của các Đội trong Đoàn gộp lại tua xuống bên dưới. Thuở ấy Trưởng Tôn thất Dương Vân, Đạo Trưởng làm việc ở Bưu Điện. Các Trưởng trong Đạo gồm các anh : Cao Trọng Phiệt (cũng làm Bưu Điện), Phan Trinh, Trúc, Vệ, Tùng, Trần văn Quảng, chị Oanh..... Anh Trinh, Bầy Trưởng Bầy Long Phúc của tôi có anh Quảng phụ tá, anh Trúc Bầy Trưởng Bầy Ái Tử của anh Quỳnh Hòe có anh Vệ (em ruột anh Quảng) và chị Oanh phụ tá. Sói con trong bầy của tôi nay rải rác ở mọi nơi : Anh Trần thiên Toàn và Trần thiên Phú. Ở Canada, Anh Đặng Kiệt ở Texas, anh Nguyễn đình Bút và Quỳnh Loan ở Pháp, anh Nguyễn đình Đơn và Phúc ở Saigon. Trước 19.12.46 có anh Lê bá Tiệp theo kháng chiến đã hy sinh, ngoài ra các anh đều thành công trong đời có anh là Bác sĩ Y khoa và người nào cũng có địa vị trong xã hội trước 1975.

Anh Trinh anh Quảng hồi đó là Thông phán Toà sứ Quảng Trị, cầm bầy khá lâu anh Trinh chuyển đến Banmethuot trao Bầy lại cho anh Nguyễn Duy Thu Lương lúc ấy là Giáo sư của Trường Kinh Chỉ thay thế. Trường này là một Tư Thục của anh Thái văn Phan cũng là một HDS, Hiệu Trưởng. Hai Bầy thuộc Đạo Ái Tử đều có bầy quán riêng, sau này anh Phan Trinh xin và dời đến nơi khác ở một ga-ra bỏ trống nằm bên ngoài tư dinh Tuần Phủ Tỉnh Quảng Trị. Nơi đây có đất rộng trống trải, các Đàn tha hồ chơi, trồng hoa và tập làm vườn trồng rau quả. Đạo cũng có Đạo quán riêng tọa lạc ở mé trái phía sau Trường Kinh chỉ, Bầy và Đoàn Đội của chúng tôi cũng có khi sinh hoạt trong sân của Trường. Năm 1982, nhờ Trưởng Dương Văn đưa tin tôi gặp lại anh Phan Trinh Bầy Trưởng cũ, lúc đó là Bác sĩ chuyên khoa phẫu nghiệm ở Bệnh Viện Chợ Rẫy. Anh Quảng tôi không ngờ, đã gặp lại ở Westminster nhân chuyến đi thăm Họp Bạn Thăng Tiến 6 năm 1998. Như vậy tôi là người có cái may mắn gặp lại các Trưởng và một số anh em trang lứa sau bao cuộc chiến tranh dài dằng dặc kéo dài những 30 năm.

Sau 1945, gần hầu hết sói con của hai bầy đều lên Đoàn. Bầy Long Phúc lúc ấy đổi tên là TÂY HỒ, anh Tùng là Bầy Trưởng đã đưa tôi lên Đoàn theo nghi thức của Bầy. Anh Đoàn Trưởng của tôi có tên là Nguyễn đức Kỳ Sơn hiện nay ở Pháp với hai em là Nguyễn đức Lộc Sơn và Nguyễn đức Yên Sơn lúc ấy cũng là Đoàn sinh với tôi và Đoàn lấy tên "Đề Thám, Bền gan". Ở Bầy, Đoàn, chúng tôi sinh hoạt rất hăng say. Đoàn sinh lần lượt qua HĐ hạng nhì trong vòng hai ba tháng đầu. Đi trại cấm lều trong vòng 5 phút, đồ đạc mọi thứ ngay ngắn trong lều. Cọc đóng ngay ngắn, ứng dụng nút buộc đúng cách, cuộc rảnh ngăn mưa, hố rác, đầy đủ sẵn sàng phòng mưa gió xảy ra bất thường. Quanh lều có hàng rào bằng dây ngăn cách, có cổng ra vào, bàn ăn, và mọi thứ cần thiết của trại bên trong, chẳng khác nào lúc tôi tham dự Trại Rừng về sau. Hồi đó chúng tôi mọi thứ phải gọt gàng mang theo trên lưng, không như bây giờ có xe hơi để chở những vật dụng linh khinh từ nhà đến đất trại, di chuyển từ 4 đến 6 km. Đoàn của

tôi lúc đó gồm 2 Bầy hợp lại cùng một số các anh mới gia nhập, chia ra 3 Đội đều là chim : Én "kiên tâm", Bồ câu "xông pha" và Sơn ca "hăng hái". Tôi có biệt hiệu là "ETT" (Én tư Thanh) được đánh dấu ở cuối những bài viết đăng vào Báo Đội. Chúng tôi chẳng phải là nhạc sĩ, nhưng Đoàn Đội đều có bài ca, tôi còn nhớ bài ca Đoàn như sau :

"Đề Thám ! Đoàn ta mau đồng lòng,
Noi gương xưa chiến đấu,
Đề Thám ! Đoàn ta mau đồng lòng,
Noi gương xưa "Bền gan"
Ta nguyện cùng nhau nắm tay,
Trên đường chống gai tiến lên
Cố công theo đúng lời thề
Chúng ta đâu há sờn lòng
Đề Thám ! đoàn ta mau đồng lòng
Noi gương xưa "Bền gan"
(Hát theo điệu của Bài "Hùng khí")

Tất cả các Đội đều có bài hát và bài hát đội của tôi như sau :

"Bền gan" gia đình chim én cùng nhau tung cánh bay (2 lần)
Chúng ta nhắc nhau nhớ luôn rằng
Noi gương xưa, đã từng ghi dấu hùng
Chúng ta nhắc nhau nhớ luôn ngày
Châm ngôn "Kiên Tâm" nhất quyết ghi lòng.
(Hát theo điệu của Bài "Cơm sống khô")

Tuổi trẻ của chúng tôi không có gì thích thú bằng lối sống và cuộc chơi HĐ. Hồi ấy chúng tôi chơi nhưng không theo dõi nội tình. Anh Đoàn trưởng "Kỳ Sơn" một thời gian sau trao Đoàn lại cho một Trưởng khác : "anh Thường" lúc ấy là Trưởng Ty Thanh Niên (có lẽ là đảng viên CS). Anh Thường cầm Đoàn rất xuất sắc, đã đem chúng tôi đến những sinh hoạt mới, khác hơn. Anh dẫn Đoàn đi cắm trại ở Thôn Quê, một hôm đến làng "Đạo Đầu" cách Tỉnh Lý Quảng Trị chừng 4 km về hướng Đông Nam. Làng đặc biệt có một hồ sen ở trước Đình làng có nước ngọt dùng cho cư dân trong làng. Xa xa bên ngoài còn có một ngôi mộ lớn ở đầu làng giống như một gò, cồn cao, đứng bên trên có thể quan sát chung quanh đến vài km. Hôm cắm trại anh Thường dạy

Hình chụp trước khi họp Liên-Gia, tại nhà Tr. Thanh Huế + Vinh Tiên
(Từ trái sang) : A. Vinh Tiên, Tr. Thanh Huế, Tr. Lệ, Chị Thu An, Chị Lan, Tr. Phiêu, Anh Chị Bích Lan + Cấn.
(Hàng trước) Chị Thanh, Chị Phiêu, Tr. Minh Lan và Tr. Thanh (Ảnh do Tr. Hà Mã gửi tặng Liên-Lạc).

Họp xong, bây giờ là đến màn thi đua "Múa Đũa"
Từ trái sang : Tr. Thanh, Tr. Khải, Tr. Lệ, Chị Thu An, Chị Phiêu và đôi Uyên Ương Vinh Tiên + Thanh Huế.
(Ảnh do Tr. Hà Mã tặng Liên Lạc).

cho Đoàn sinh một bài hát mới do anh đặt, giống như một nhạc điệu "Dân ca" mà nay tôi chỉ còn nhớ được đoạn cuối : . . . . . Người dân quê không sống xa hoa,

Người dân quê không tính gian tà

Người dân quê hay vui hát ca

Sau buổi chiều tà.

Thôn quê ! Đây nhà tranh vách đất

Thôn quê ! Đây vườn rau xanh ngắt

Thôn quê ! Đòi ta thích nhất

Là đời, đầy tình yêu mến dân quê./-

Anh Thường cũng phát hành một tờ báo Đoàn lấy tên là "Dọn đường" góp nhặt những bài viết của Đoàn sinh. Cái tên ná ná giống tờ báo của anh Võ Thanh Minh xuất bản ở Vinh thời bấy giờ tờ "Đường Đời". Mỗi lần đi Trại là có báo tường mặc dù sinh hoạt vồn vện chỉ có 24 giờ. Có một điều mà nay tôi lấy làm ngạc nhiên là các anh ấy chưa hề qua một khóa huấn luyện ở cấp nào cả, ngoài anh Tôn thất Dương Văn (Đạo Trường) và Phan Trinh (Bầy Trường) có dự khóa ở Rừng Bạch Mã. Kể cả anh Nguyễn Duy Thu Lương bày trưởng của tôi, sau này khi giữ nhiệm vụ Tổng Ủy Viên mới dự huấn luyện Rừng ở Trại Tùng Nguyên. Mặc dù thuở ấy anh Lương đã là Đoàn Trường mà Trường Tạ quang Bửu DCC Trại Trường HL cả Đông Dương lại là phụ tá Đoàn.

Được ít lâu, chiến cuộc xảy ra và mọi người đều tản cư theo lệnh "Toàn Quốc Kháng chiến" ban hành ngày 19.12.1946. Anh em nhiều anh theo gia đình tản cư, có một số anh gia nhập hàng ngũ kháng chiến. Đoàn của tôi có anh Lê bá Tiệp, anh Nguyễn Vy theo kháng chiến đã hy sinh, năm người hiện còn sống đã về hưu : Anh Đoàn Kiểm ở Hà Nội, anh Nguyễn Văn ở Đà Nẵng, anh Nguyễn Văn Hiệp (Đội Trường Đội én của tôi) ở Banmethuôt, anh Nguyễn đình Đơn và anh Phúc ở Saigon. Tôi cũng đã gặp gần hầu hết các anh ấy sau 1982 và vẫn vui vẻ kể cho nhau nghe những chuyện xa xưa, vẫn giữ tình cảm bạn cũ thuở ban đầu còn là Sói con và HDS đậm đà thắm thiết. Anh Đoàn Kiểm nay vẫn liên lạc với tôi qua thư từ theo đường Bưu Điện. Anh Nguyễn Văn, năm 2000

gặp ở Đà Nẵng đã tặng vợ tôi một lít mật ong dùng trị liệu bệnh mất ngủ (insomnia) rất công hiệu. Anh ấy cho biết mật ong chỉ ứng dụng trị bệnh mất ngủ lúc vừa lấy ra và chỉ hữu hiệu trong vòng một tháng, quá một tháng mật trở thành đường không còn giữ được được tính nữa.

Kể về thành công nhờ hấp thụ ở HD, năm 1995 về thăm quê hương tôi có kể đến các anh Lê Y, Lê Văn Ngoạn và chính các anh khi nghe kể mới biết và rất ngạc nhiên. Nay tôi xin được miễn kể, lý do các anh chị cũng có thể hiểu. Và lại tôi còn nghi nếu kể ra có vẻ "lộng ngôn" theo ý riêng. Hoặc có lẽ tôi cũng ảnh hưởng phần nào về cá tính của các Trường đã diu dặt ngày trước, chỉ thích lếu láo mà thôi.

*****

Xưa nay con người thường tưởng tượng và mơ ước, dần dà trí tưởng tượng, mơ ước có thể tan biến hoặc trở thành sự thật. Cái mơ ước của chúng tôi (ba anh em) sau chuyến đi thăm trại Họp Bạn Á Châu Thái Bình Dương lần thứ 22 vào đầu năm, nay thật sự "trở thành sự thật". Chúng tôi đã hình thành một nhóm anh chị em Trường niên đến với nhau có định kỳ. Mục đích gợi lại, giữ vững và kết thêm tình thân ái giữa những anh chị em cùng chung lý tưởng ngày trước, nay vì hoàn cảnh già yếu không còn thích hợp để sinh hoạt như những anh chị em trẻ. Gặp nhau chúng tôi cùng hồi tưởng lại những tháng ngày năm xưa, tuổi trẻ, đã có thời vui chơi ca hát, ôn lại những kỷ niệm, khơi động tình cảm củ thắm thiết hơn xưa, âu cũng là điều lý thú "Lão giả an chi" vậy.

Tuy nhiên, tôi vẫn nuôi một ao ước sau cùng là nhóm được hòa lẫn với "Làng, Xã" đang có. Mong mỗi Làng Xã đó, có những sinh hoạt đều đặn, đậm đà thắm thiết như cảm nghĩ của tôi bên trên. Để cái Hướng Đạo lưu vong của ta xứng đáng làm gương cho anh chị em còn lại ở quê nhà, đã và đang chịu những nỗi cay đắng ngắt nghèo mà vẫn mạnh dạn sinh hoạt trong tư thế không mấy thuận lợi. Nay "Voi Hoạt bát" đang có mặt ở Mỹ và đang tham quan mọi miền. Anh chị em bên Mỹ đã được nghe và biết những gì cần biết để cảm

thông những khó khăn của anh chị em ở quê nhà, hầu gạt bỏ những ý thức hệ, tỵ hiềm. Năm 1990, gia tử Trường Nguyễn đức Phúc, tôi còn nhớ lời nhắn gởi của anh ấy : "Xin anh chị em Hướng Đạo ở nước ngoài, đừng làm điều gì có thể gây khó khăn cho những anh chị em Hướng Đạo còn lại ở quê nhà". Trường Vinh Đào cũng nói với tôi ở Thăng Tiến 5, đã thay đổi quan điểm sau khi gặp các Trường Phan kim Phụng, Trần văn Lược qua Pháp thăm thân nhân. Cuộc đời con người ai cũng trải qua những giai đoạn vinh nhục thành bại. Trong các Đoàn thể, tổ chức dù có tính chất "ưu việt" cách mấy cũng có bất đồng xung đột. Cuộc đời tôi cũng đã trải qua tương tự và luôn mong mỗi được anh chị em phê phán để rèn luyện tu thân. Người Mỹ lâu nay vẫn tự hào đã trở thành chúng ta phải làm thế nào để có thể nối tiếp sự nghiệp của các Bậc đàn anh.

Cũng Ví như người lái xe hơi, Chúng ta phải vận dụng tất cả ngũ giác quan để lái xe vậy./.

(Bài viết này cũng là một trò chơi nhỏ, các anh chị, thử đoán là ngày nào đã diễn ra bữa cơm thân mật)./.

Sydney, ngày 16.7.2001

Trường-Hân-Thanh

SỞI TẬN TÂM

TẠ TÌNH ...

Kính gửi các Trường HĐVN quý mến,

Hôm nay, đúng ba tháng sau khi dọn vào Trung-tâm Peter Clark, tôi lại có dịp viết thư này cho quý vị. trước là để "báo cáo" sau là để tỏ lòng biết ơn đối với ân tình đặc biệt mà quý vị đã dành cho tôi.

Với thời gian, sinh hoạt của tôi ở "nhà mới" đã ổn định. Mọi sự rồi cũng quen dần, liên hệ với những láng giềng và "đồng viện". Hoạt động chính trong ngày vẫn là đọc sách, đi bộ, viết thư, ăn và ngủ.

Tôi vô cùng cảm kích và biết ơn gia đình Hướng đạo Trường niên Ottawa đã trang bị cho tôi bàn viết, kệ sách, máy truyền hình và VCR. Thành ra tôi phải chia bớt thì giờ cho TV, chú trọng coi tin tức, xem bóng tròn và quần vợt. Do đó, cuộc sống hàng ngày của tôi càng ngày càng sinh động hơn lên.

Tôi đã dành khá nhiều thì giờ trang hoàng căn phòng, và bây giờ tôi cứ tưởng như đang ở trong văn-phòng tại số 18 Bùi-Chu, Saigon năm xưa. Trung-tâm nếu có khách lạ tới, đều được dẫn lại "tham quan" phòng tôi.

Tóm lại cuộc sống của tôi bây giờ "náo nhiệt" hơn là lúc còn ở nhà, vì có con cháu bằng hữu và các Trường trong Gia đình Hướng-đạo thường xuyên tới thăm.

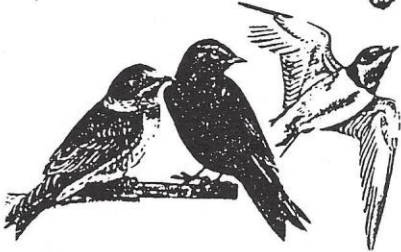
Tháng vừa rồi, một ngày nắng tốt, Trường Nguyễn-Trung-Thoại từ Montréal xuống và cùng với một số Trường Xóm Ottawa tới thăm và đưa ra ngoài phố ăn cơm trưa. Trường Hương (Dê Núi Quảng-Nam) được "biệt phái" lo cho tôi vui, hầu như mỗi ngày Tr. Hương đều có ghé trò chuyện, không sớm thì tối.

Một lần nữa, tôi xin cảm ơn Quý Trường đã đem lại cho tôi những niềm vui vô giá.

Chào Thân Ái,

Nguyễn-Đức-Phúc

Thư Báo

Một con én không làm nổi Mùa Xuân, nhưng nhiều con én đã đem lại mục "Thư - Báo" này.

Tr. Đầu tôm nấu với ruột bầu (Úc).

..... một sự lạ là bức thư của Anh đến với tôi vừa đúng ngày sinh nhật của tôi (...), có lẽ có bàn tay của Thượng đế.

Bài 'Mười năm vui buồn với Liên-lạc' do anh viết thiết chí tình và chắc chắn sẽ làm rung động trái tim của những bạn thật lòng quý mến Phong trào H.Đ. để rồi sẽ không ngần ngại góp công sức và tiền bạc để giữ vững Liên lạc thêm 10 năm nữa để đến năm 2012 N.C.K. sẽ kể cho thiên hạ nghe câu chuyện "Hai Mươi Năm Vui Buồn Với Liên-Lạc", sau đó thì sẽ ra sao nhỉ ?

L.L. số 39 vừa rồi vẫn hấp dẫn như những số trước. Đặc biệt ở mục "Mã Thư" trong bài gửi cho Mõ Làng họ Phạm (trang 30) thấy rõ sự chu đáo của NCK đã đạt đến mức kỷ lục khi tác giả đã cẩn thận mở ngoặc đơn sau chữ Tr. Công và ghi thêm chữ "thức" để thiên hạ khỏi lầm với *le paon dormant (the sleeping peacock)*. Cũng như những khi NCK dùng chữ Cụ thì thế nào cũng mở ngoặc đơn và ghi thêm mấy chữ "Có dấu đàng hoàng". Cái esprit humouristique của Anh thật là tuyệt diệu. Nhờ vậy mà Anh sẽ trẻ

mãi, không già (như anh nói) đâu. Chị Thoại khỏi lo.

Anh đã giao cho tôi hai việc : Viết đoạn kết cho bài "Vui buồn ...." (cùng với một Trương khác) và một bài "Nếu cao hứng,..".

'Thưa rằng : Tiệm kỹ sá chi,
Đã lòng dạy đến, dạy thì phải vâng.'

Vậy tôi xin gửi hai tác phẩm "đầu tôm nấu với ruột bầu" để "Ngàn tầm nhờ bóng tùng quân", tùy Anh định đoạt. Cũng xin có mấy câu thơ để kết thúc bức thư này :

Tuổi đời vừa quá tám mươi niên,
Tưởng rằng gác bút nghỉ cho yên.
Ái ngờ Trương Thoại biên thư báo :
"Có hứng thì khoan xếp bút nghiên"

Có hứng hay không cũng bởi Anh,
Anh mà hạ chiếu phải tuân hành.
Lời quê góp nhặt dăm ba chữ,
Hay, dở, dù sao cũng phải thành.
Trước khi hạ bút, xin kính chúc ...

* LIÊN LẠC :

Thưa Anh kính mến,
Cũng toan đáp lễ vài hàng ...
Trong đầu hiện rõ một tràng chữ .. KHÔNG!
Bao nhiêu tinh hoa, Anh đã nắm hết cả rồi,
còn chi cho em nữa mà đáp lễ, Anh ơi !

Tr. Nguyễn Minh-Trị (Úc-châu)

__Em là Nguyễn Minh-Trị, UVPT Úc-châu. Em vừa đến Toronto, Canada mấy ngày nay, em cứ tưởng Toronto và Montréal của Anh gần nhau, cũng toan chạy đến chào Anh, nhưng nhìn bản đồ thấy xa lác xa lơ anh ơi, cho nên em phải viết thư này đến Anh.

Ở Úc, em đã thay địa chỉ, về lại Brisbane em lại đổi thêm lần nữa, cho nên địa chỉ em chưa ổn định, khi nào có chắc, em sẽ tin Anh biết, khi ấy, Anh sẽ gửi Liên-lạc cho em, vì nếu thất lạc thì uổng lắm, em rất tiếc, vì em quá thích L.L., một tờ báo rất H.Đ., đượm tình thương yêu nhau.

Ngày mai, em sẽ đi Buffalo (Mỹ) 2 ngày rồi trở lại Toronto, sau đó, em đi London rồi qua Paris 1 tuần, sau đó rồi tính chuyện về.

Nay em xin gửi đến L.L. 100\$, chung sức với các anh chị em khác để L.L. được trường tồn, để cho em có cơ hội biết thêm các Trường Tiền Bồi, học cách xử thế của các Anh (qua Mã Thư và Thư Bạn). Liên lạc thật là tuyệt vời, các Trường "Siêu" quá sá. Đáng phục, đáng học.

Kính chúc Anh và ...

* LIÊN-LẠC *

Độc giả mà sốt sắng và hiểu biết "luật chơi" như em thì L.L. khoái chí vô cùng. Thay địa chỉ : báo tin, chưa có địa chỉ chắc chắn : xin khoan gửi. Đi xa : vẫn nhớ gom củi lửa cho cuộc vui chung (vì sợ quên).

Đừng bao giờ nói "học" cách xử thế của các anh. Đừng nên tin vào đó lắm, vì chẳng có gì để học cả. Những lời trao đổi giữa anh chị em mình với nhau, lợi dụng mục Mã Thư hay Thư Bạn để mong đem lại (chút gì) cho đời sống Hương-đạo thêm phong phú, nơi hai mục đó có thể đã nói hộ dùm ta những điều mà ta không diễn tả được, chuyên chờ dùm ta bao cảm xúc và rung động trước những niềm vui và nỗi khổ của cuộc đời. Những ca dao, thơ trích dẫn chỉ là để cho vui câu chuyện và đôi khi tạo thêm nụ cười tủm tỉm khi có câu chuyện mà mình thích thú.

Hồi trẻ thì mơ ước cao xa, về già thuận thực hơn, biết vui với những gì vừa tầm tay của tuổi đời. Khi cần thì đóng góp lời khuyên, đưa ra vài kinh nghiệm, chứng tỏ thiện chí, nhưng biết nhường quyền quyết định tối hậu cho giới trẻ hăng say và sáng suốt hơn mình.

Chẳng có chi đặc biệt cả, không có chi là "siêu" cả. Khi em lớn bằng tuổi các Anh mà (phiêu lưu) làm báo, chắc chắn Em và các bạn em sẽ vượt xa hẳn các Anh. Đương nhiên là như vậy rồi. Năm này là năm Nhâm-Ngo, hai con giáp nữa (24 năm sau), đem đoạn này ra kiểm chứng, nếu không đúng thì anh Thoại sẽ ... chết !

Em Trí thấy anh Thoại "thề" như vậy, ngon chưa ? (Anh Thoại lúc ấy, mới 95 tuổi mà thôi !).

☛ Tr. Lê-Hữu-Uy (Phoenix).

Rất cảm ơn Trường đã gửi Liên-lạc đến cho em, nhưng em thì "Bánh ít đi" (mà nó đi luôn), năm khi mười họa mới có "Bánh qui lại". Bây giờ thì có rồi, nhưng lâu lắm mới có nữa. Còn Liên-lạc thì đều đặn 3 tháng y chang !

Em gửi kèm theo tờ Đặc san Phượng Đỏ, trong đó có bài "Trai Nhon ái, Gái Long xuyên" là 1 trong 3 bài "Cần-thơ, Quê-hương tôi" của em, cho Trường đọc cho đủ bộ (Hai bài trước là "Cần thơ lịch sử hình thành", bài kế là "Cần thơ thủ phủ miền Tây"- Tây Đô).

Thưa Trường Thoại, ! Hương đạo ở Arizona bị sa-mạc nóng quá, nên èo ụot. Em cố gắng duy trì đơn vị mà thôi. Thiếu Trường cầm Đoàn và Em vì sức khỏe hơi kém, một phần là có việc làm với thời gian không mấy thích hợp với sinh hoạt H.Đ. Thôi thì gắng hết sức mình.

Kính chúc Trường đời dào sức khỏe để Liên-lạc đều đặn đến khắp nơi. Kính chào Trường và ...

* LIÊN-LẠC *

Trường nói "Arizona bị sa mạc nóng quá, nên èo ụot". Không tin !

Nóng mà ra một đặc san chủ đề "Tháng bảy mưa ngâu" hình bìa mưa rơi lả tả.

Èo ụot, mà cả một rừng thơ mát rậm. Nào là Vương vấn, nào là Thu dậy từ em, nào là Mưa về trên phố, chưa hết, còn bài thơ "Ru tình, ru mãi một đời" v.v...

Đọc đến bài "Trai Nhon ái, Gái Long xuyên" với nội dung ghi lại một vùng trời kỷ-niệm, với những địa danh, lịch sử, nhân vật nổi tiếng của Cần-thơ (và biết đâu, năm bảy mươi năm nữa, Cần thơ sẽ ghi thêm một nhân vật họ Lê).

Tác giả đã gửi gắm tâm hồn mình vào bài nói trên, nhấn về Quê-hương xa vắng đầy tình nghĩa, với câu kết như sau :

“Đất Nhon Nghĩa còn đó, sông Nhon ái còn đây ! Muôn đời chứa chan tình nghĩa con người, ai ơi còn nhớ không ?”

Nè, Trưởng Uy, đọc xong câu nớ, anh Thoại nhớ nhà chi lạ, nhớ da diết, nhớ tàn canh, nhưng tình thế cứ như ri hoài, mần răng mà về đặng, em ơi !

☛ Tr. Võ-Văn-Tùng (Ca-li).

Bản tin Liên-lạc số 38 là số thứ 3 anh có nhâ ý gửi cho tôi, tôi xin cảm ơn Anh vô cùng, nhưng mãi đến hôm nay mới có thư trả lời cho anh, thật là vô lễ và không có tinh thần H.Đ. chút nào.

Tôi tự giới thiệu : sinh vào năm Giáp Tuất, kiếp trâu ngựa, tuổi ta gần bảy bó mà đời vẫn đang còn lận đận chưa về hưu được. Tuy nhiên lòng vẫn dặn lòng hãy nhớ lời khuyên của bậc đàn anh Tôn-Thất-Thiện dành cho tôi : Anh ấy đã tiếc không về hưu trước 70 để bây giờ ngoảnh lại thấy không còn bao lâu nữa mà hưởng đời còn dễ thương.

Tôi sinh tại Huế, một ngày vừa mới lớn lên được ngồi sau lưng xe đạp của Cha chở qua vùng Accueil Huế, giao cho anh Ngoạn nhập vào Đoàn Sói con của anh ấy cùng với bạn tôi là Trần-ngọc-Trần. Hai đứa tôi ở bên ni sông, vùng ngã tư Anh Danh, hai chân còn bé quá, làm răng đi qua cầu Tràng Tiền 6 vài 12 nhịp được, nên chủ nhật nào cũng ngồi trên xe có người kéo qua Hạp Đoàn. Biết bao kỷ niệm của những ngày vui xa xưa vẫn không xoá nhòa trong ký ức tôi.

Tháng 4 vừa qua ở Paris, tôi và Trần (hiện là Giáo-sư về sản-phụ khoa ở Genève), hai đứa ngồi ôn lại thời vui thơ ấu, đã nhắc lại thời đi sói con với anh Ngoạn.

(Thông qua 17 giòong về sinh hoạt các Hội-đoàn) Nhân dịp này, tôi xin đóng góp L.L. 100\$. Vì đã từng làm báo nên thông cảm rất nhiều về chuyện “ngà voi” anh đang vác. Đây là cái Nghiệp (theo triết lý nhà Phật), vừa tốn công, vừa tốn của, chỉ được cái vui ngắn ngủi bù lại là khi đi nhận tờ báo của mình mới ra lò phải không Anh?

✻ LIÊN-LẠC :

Mình đã trả lời thư Cụ rồi (xin lỗi, dùng chữ Cụ là dân Huế mình dành cho những đứa cùng trang lứa), nhưng thư Cụ viết vui và ... Hưởng-đạo quá, nên cho vào đây, hơn nữa không “dận dò” chi cả, mình càng rần tới, trích tưới hạt sen gần hết bức thư.

Nì, nếu dạo ấy, Cụ vào Sói với anh Ngoạn, tức là mang khăn quàng Bầy Lê-Lai, màu xanh lạt, viền xanh đậm phải không ? Trong Bầy, dạo ấy có hai anh em Đoàn-Minh (Tây lai), con Thầy Đoàn Nồng. Minh sau này là Trung-tá phi-công. Minh cùng tuổi với Cụ, nhỏ hơn tui 3 tuổi, lúc nớ tui đã ở Thiếu-đoàn rồi.

Cụ là tuổi Tuất, nghĩa là tuổi Cầu, thứ cầu salon, cầu Mỹ, ăn toàn đồ sang, chơi có đồ chơi riêng, chỉ xếp sau con nít và liền bà, nhưng trên liền ông (như tui), oai vang vô cùng, rứa mà Cụ nói “kiếp trâu ngựa” ? Cụ kê tui khải không ? Ngựa mới là kiếp của tui đây nì, “ngựa trạm đưa thư” ngày xưa, ngựa đua ở trường đua ngày nay chạy thiếu đường chết cho thiên hạ mua vui đen đỏ, và giờ này là ngựa kéo xe muôn kiếp !

Riêng tui chưa dám dùng chân,

Chưa toàn Lời Hứa, đường trần còn đi .

Cụ cũng như tui (hay xấp xỉ) ở vào cái tuổi cổ lai hy này, có thể nói hầu hết các thứ trong người đều Xiu (không rõ là lang tây như Cụ có hơn tui không), may ra còn 2 thứ còn hoạt động được, đó là cái đầu và trái tim để viết Tuyển Tập Nhớ Huế (như Cụ) và viết Liên-lạc (như tui), và còn hai bàn tay để gõ computer và lâu lâu xoa mặt chược lai rai với bạn bè cho vui.

Đùa ba lơn chừng nớ đủ rồi, mình cảm ơn đấng ấy đã cảm thông nỗi vất vả của nghiệp làm báo, nhưng rất đồng ý với Cụ là : “Đời còn dễ thương” lắm Trưởng Tùng ơi !

☛ Tr. Lê-Đặng (Texas).

Nay, em xin gửi đến Trưởng những hình của Hội-nghị Huynh-trưởng HĐVN ở Costa Mesa, California năm 1983. Những hình này em chụp lại từ những hình mà em đang cất giữ, hy vọng hình không đến nỗi bết lấm.

Việc em nhờ Trường gửi báo Liên lạc số 32 thì Trường đã làm xong từ lâu rồi, còn chuyện em hứa làm cho Trường thì cho đến nay mới làm xong, mong Trường thông cảm cho sự chậm trễ này, tại vì, tại vì, em quá bận rộn công việc làm, thêm vào công việc Hướng đạo ở Arlington Texas nên có phần chậm trễ.

Em còn một việc nữa, nhờ Trường giúp giùm : em còn thiếu số báo L.L. 33. Trường cố gắng gửi cho em, để em có được đầy đủ báo bắt đầu từ năm 2000, và xin ghi tên một Trường ở TX. rất cần đọc báo L.L. : .....

Xin kính chúc ... để tiếp tục bị bắt buộc giữ được Liên-lạc được cháy mãi mãi , và xin kèm củi lửa ...

LIÊN-LẠC :

Tất cả những thứ em cần, anh Thoại đã gửi đủ cả rồi. Các hình ảnh em gửi qua, Anh cũng đã có một số, vì kỳ Hội-nghị Costa Mesa, anh cũng có tham dự cả mà. Kể các kỳ Họp Bạn Thăng Tiến 1, 2, 3, 4, 5, 6 anh cũng đều có mặt và TT7 sắp tới ở Houston, anh cũng cố gắng đến vui chơi với anh chị em và nhận sự cho phép về vườn của Đại-Hội Trường-Niên.

Đã ghi danh Tr. Bính vào liste đọc giả dài hạn rồi. Yên chí sẽ có L.L tại nhà mỗi năm 4 bản.

Liên-lạc hiện trong kho còn những số từ 15 trở lên. Ai thích, gửi tem về ban phụ trách, nơi đây sẽ gửi L.L. qua để đọc chuyện đời xưa cho vui.

Tr. Nguyễn-thị Xuân-Lan (Phila).

Tôi vừa nhận được Liên-lạc số 39 chiều nay, cảm ơn Anh Chị nhiều. Đến tối, lúc 8g30 gọi điện thoại cảm ơn anh chị 4 lượt liên tiếp từ 8g30 đến 8g55 mà điện thoại cứ bận mãi . Nói chuyện chỉ với ai mà lâu dữ rứa ? Tôi quyết gọi cho được để nghe giọng nói của anh chị cho vui, nhất là giọng nói rất dễ thương của Chị và cũng muốn nghe giọng “ba lon” rất Huế của anh. Tôi không muốn làm anh chị mất ngủ, nên không dám gọi lại sau 9 giờ đêm, nhất là đối với

bệnh nhân đã vào bệnh viện 2 lần trong một năm. Vì vậy đành viết thư cảm ơn thôi.

(thông qua việc sức khỏe, thay địa chỉ nhận L.L. và cho L.L đi tàu bay giấy).

Tôi rất mong có một cơn gió tốt nào đưa được anh chị và một số Trường ghé Phila một lần, để chúng ta có dịp sống lại những giây phút hoàn toàn vui nhộn như kỳ Họp Bạn TT 5 ở Sydney.

Thăm và chúc..... , nhất là Liên-lạc đã cho tôi cảm thấy “Tình Hướng-đạo” vẫn luôn luôn thân thiết và bền chặt hơn hết...

LIÊN-LẠC :

A ha ! trúng số rồi. Trong thư này không thấy chị X. L dặn dò chi hết, nhất là câu (rất truyền thống của Chị) là chớ có đăng lên L.L. nghe !

Nhưng chị đừng ngại, không đăng tất cả mô, chỉ trích vài ba ý mà thôi, không ưng cũng ráng mà chịu. Nếu ai cũng như Chị cả thì màn rãng mà có mục Mã Thư, Thư Bạn và Liên-lạc sẽ khô khan như cành củi mục trôi sông, buồn chết !

Đạo sau này, sau khi rời B.V. lần thứ 2 trong năm, sức khỏe em có phần sút kém, đoán do mãi có nên tiếp tục Liên lạc nữa hay không, rồi những thư từ thăm hỏi, khuyến khích làm em càng thêm khó định đoạt.

Trong thư, Chị nhắc đến “Tình Hướng-đạo”, em nhớ lại 2 câu vừa đọc của Tr. Hồ-Nho và Lê-Y (trong Thiệp Hoa) như sau :

*“Bất cần kim bằng văn , thi, phú
Sở liệu đan tâm Hướng-đạo tình”*

(Đại ý là : Đầu dăm mơ ước có tên trên thi, văn đàn

Mà chỉ cầu được giữ chút tình Hướng-đạo).

Đã có lần Em hội ý với Vy và mấy cháu để em thực hiện xong Đặc-san Kỷ-niệm 10 năm này, rồi sẽ tùy theo sức khỏe, tùy theo ý muốn của các đọc giả. Em có hứa với Vy và các cháu cứ xem đây như là một cuộc trắc-nghiệm :

“Nếu Đặc-san số 40 này gửi đi mà chỉ nhận được 49% trở xuống thư gửi về hưởng ứng thì cứ xem như đọc-giả không còn muốn đọc Liên-lạc nữa, Ngựa sẽ tự nguyện về đui gà cho vợ và ca bài tạm biệt với Liên-lạc”.

... *Tri-âm nếu chẳng ngộ ngang,
Ta về ta lượm là vàng năm xưa.*

Cnị thiệt chí tình, đã gần 10 năm nay, khi mô nhận được L.L. cũng gọi điện-thoại cho hay. lại đều đặn lo gom củi lửa cho cuộc chơi chung được lâu bền. Vy rất tâm-phục Chì. Nhưng Chì có một yếu điểm là không (hay chưa) bao giờ viết bài cho Liên-lạc, nhưng đã viết cho những báo khác (Giúp Ích, Dấn thân v.v..) chỉ toàn là "tươi cỏ cho vườn hàng xóm". Ngộ thiệt !

Thoại xin tặng Chì một danh hiệu mới : "Akéla ẩn-cư". Sướng chưa ?

Đọc thư Chì, tất cả vùng trời Sydney hiện lại trong trí, với những ngày ở rừng bạch-đàn Trại trường Glenfield ở Sydney năm 1995, thật vui thú, thân mật và nhiều kỷ-niệm với những câu đố rất hiểm hóc của Tr. Thanh-Viêm , những trao đổi tâm tình với Tr. Hoàng-Hội người có tên rừng là "Đầu Tôm Nấu Với Ruột Bàu" thân thương. Ngoài một số người đã giúp đỡ những kẻ ở xa đến, như các chị Thuát, chị Chương, chị Cư, chị Xuân-Hoa, chị Hà , nhất là chúng ta không ai quên được chị Lê thị-Trúc với tên rừng là "Sói Yêu Rừng". Chì đã chăm sóc các Trưởng-niên như chăm sóc ... bầy sói An-Tiêm của Chì từ những ngày đầu ở trại, những ngày du-hành cho đến lúc rời trại bước lên máy bay về nhà. Đạo này vắng tin Chì, không biết sức khoẻ chị Trúc ra sao, rất mong được gặp lại Chì trong kỳ Họp Bạn sắp tới ở Houston.

Tr. Hồ-đình Ngân (Phi Luật-Tân)

Em xin tự giới thiệu : là một Kha-sinh ở Saigon, sau khi ở Trại tị nạn một thời gian, không được nước đê tam nhận thì chuyển qua Làng Việt-nam ở Phi-luật-Tân. Em và một số người bất hạnh định làm đơn kiện L.H.Q. về sự bất công (xin bỏ qua 14 giòng về những chuyện thanh lọc thiên vị v.v...)

Em biết Trưởng, qua tờ Liên-lạc số Tết năm Tân-Ty, do một bạn thân, cũng là Kha-sinh như

em, gửi tặng, em mừng hết lớn, tưởng như mình đang sinh hoạt với anh em trong Kha-đoàn.

Đọc xong, đọc lui đọc tới đến 3 lần, nhớ nhà, nhớ nước, nhớ tuổi trẻ của chúng em qua mau hời nào mà không biết, và nước mắt cứ tuôn trào lúc nào không hay. Em viết sự thật, còn tin hay không thì tùy Trưởng vá các Trưởng trong Ban Phụ-trách. Cũng có đôi lúc, em quá chán ngán cuộc đời, không muốn làm gì cả, tới đâu hay đó (thông qua 6 giòng).

Kính chúc Trưởng, và mong được ....

LIÊN-LẠC :

Trưởng Ngân "mới quen" thân mến,
Đọc xong thư của Em, mình thấy buồn chi lạ, Anh không biết phải trả lời như thế nào và giải quyết ra sao, vì không có thẩm quyền, hơn nữa mỗi người một hoàn cảnh, có một ý nghĩ khác nhau, sự tin tưởng rất khó đồng nhất.

Trước hết là việc làm đơn kiện L.H.Q. về sự thanh lọc bất công, cách đây đã 8 năm. Việc ấy khó hơn là bảo Cộng-sản đi chỗ khác chơi để cho một ông Vua nào đó về trị vì như xưa. Nên bỏ ý định ấy đi, mất thì giờ, tốn tiền chạy chọt giấy tờ luật sư, Em sẽ mòn mỏi mau già đi, vô vọng.

Con kiến mà kiện củ khoai

Kiến đi kiện lại đã hai năm tròn

Bây giờ kiến đã có con

Củ khoai mọc mọc vẫn còn kiện nhau.

Tr. Ngân ơi, thấy Trưởng buồn, mình đùa vài câu cho vui, đùa mà thật đấy Ngân ạ.

Mình không muốn nói nhiều, e Ngân cho rằng Tr. Thoại giảng Luân-lý Giáo-khoa-thư., nhưng trước khi chấm dứt, mình muốn đưa ra một kinh nghiệm sống của bản thân (anh Thoại) như sau :

.... điều đáng học trên cuộc đời này, đó là học cách chấp nhận cuộc đời và do vậy mới biết cách yêu thương cuộc đời.

Chắc Ngân còn nhớ bài hát ngày xưa chúng ta thường hát không ?

Đời ta bao tươi vui như hoa hồng thắm,

Sao ta không đón xuân tươi đang về trong nắng hồng.

Cùng nhau vui hát, cho bao nhiêu người cùng thấy quên sầu đau thương....

Sau hết, chúc Ngân vững chí, thành công để có một ngày mai tươi sáng. Liên-lạc sẽ nhờ người quen gửi đến ít số trong kỳ này, vì quý L.L. còn eo hẹp, đọc chung vậy. Thông cảm hoàn cảnh của anh em trong Làng, đừng gửi tiền qua làm gì.

➤ Tr. Thảo Kê thận trọng Dallas).

Đọc Liên lạc số 38 có hình Tr. Cung-(Giữ-Nguyên trên trang bìa và có bài nói sơ lược về Trường. Năm nay Trường đã 92 tuổi mà vẫn còn trẻ hào lợi tuổi, thật đáng kính, đáng phục lắm thay. Tôi nhớ lại, được biết Trường hồi năm 1961 : Trường là Trại-Trưởng của Trại trường Tùng-Nguyên và tôi cũng đã là một trại-sinh (trại-sinh dự thính) của Trại năm ấy. Đã mấy chục năm qua, ngẫu hứng nhớ lại ít nhiều kỷ-niệm khi dự trại, tôi ghi lại trong bài "Thú Đi Trại", xin gửi đến Trường để góp phần trong Liên-lạc sắp tới.

Bài có thể nào, được hay không được cũng xin Trường cho biết ý kiến.

Kính chúc Trường luôn luôn tăng cường sức khoẻ, tránh xa các Nàng Tiên Áo Trắng, dù các nàng có khéo léo phục vụ và cung chiêu. để Chiu Khó (xứng với danh Ngựa C.K.) cùng với các Trường trong Ban Phụ-trách lo cho tờ Liên-lạc được mãi mãi trường tồn. Kính chúc bảo-quyển luôn vui mạnh.

✻ LIÊN-LẠC :

Chờ lâu không thấy gửi bài, tưởng Bà Cả Hộ "hứa lèo" sau một chuyến viễn du mỗi mệ.

Bà Cả Hộ lại dặn dò : Được hay không cũng xin cho biết ý kiến : Vàng, thì ý kiến như sau :

Nét chữ viết trong thư, như rồng bay phượng múa. Đến khi nhìn lại bài "Thú Đi Trại" với 2 trang đầy đặc chữ, viết sít sao, rất tiết kiệm giấy, thì đôi mắt của Ngựa tui bỗng mờ, mờ gần như

bị người "bột trắng" của nhóm khủng bố nhét trong bì thư. Lại có người ghi thêm : *Anh Thoại ơi, sorry cho Anh. Bà Chị viết thế này thì Anh toét mắt luôn*".

Bài này, người đánh máy phải cắt thành 4 mảnh, làm phóng ảnh thật lớn từng mảnh mới đọc được, khó khăn vô cùng. Rứa mà Bà Chị bảo Ngựa tui tránh xa các Nàng Tiên Áo Trắng. Chắc kỳ này lại có dịp tái ngộ các Nàng Tiên xin các Nàng săn sóc cho, có xảy ra tội lỗi chi, tất cả là do Bà Chị tạo ra đó.

Còn nội dung thì, chờ dư âm của độc giả, chứ Ngựa tui thì OK ngay, cho lên Liên-lạc, vì người viết cần tiếng dội của độc giả, cũng như ca-sĩ cần tiếng vỗ tay của thính giả, còn Ngựa tui chỉ là kẻ làm vườn mà thôi.

Rất cảm ơn Bà Cả Hộ, nhưng lần sau gửi thư gửi bài, xin nhớ rộng lượng cho, đừng rờng bay phượng múa nữa mà làm "Gà ung dung nhìn cây cỏ" như tên rừng đã đặt. Bốn tám hình chụp lại, quá tối mờ, chọn lọc lắm mới có 1 đó, nhưng cũng ầu sầu như trại sinh dự thính.

✻ Tr. Thanh-Viêm (Canberra, Úc).

(thông qua 6 giòng lời hỏi thăm, chúc...)

Chúng Viêm sống chuỗi ngày một ngày như mọi ngày với sức khoẻ khả quan khi thời tiết ấm mát. Vì vậy khi mùa đông đến thì hằng năm chúng Viêm trốn lạnh Canberra lên tiểu bang Queensland vui sống với gia đình con trai. Chúng Viêm về lại Canberra được hơn tháng nay, khi mùa Xuân ở đây đến vào lúc tháng 9.

Chúng Viêm với tuổi Tân dậu 81 và Canh ngọ 72 đều quá cổ lai hy nhưng "Trần thế tự ta tạo lạc sâu" phải không anh chị ? Cái TÂM là la bàn chỉ hướng cho ta đi gieo hạt và rồi ta sẽ hái kết quả. Tối nào chúng Viêm cũng dành mười phút cầu nguyện cho cái Tâm thanh thản mới có chỗ cho ánh trăng vàng chiếu sáng cho tuổi hoàng hôn : cái tuổi kết thúc một cuộc đời dài, cái tuổi truyền lại cho con cháu những kinh nghiệm cuộc sống.

Anh Chị chắc bận rộn hơn chúng Viêm vì nhiều công tác xã-hội, Hướng-đạo, Hội-đoàn. Riêng Anh thì có đất dụng võ. Ở Canberra ít đồng hương, đất rộng người thưa nhưng chúng Viêm cũng tìm môi trường để sống yêu đời và mến bạn. Sinh hoạt Hướng-đạo thì ‘ne pas’, chúng Viêm đều là hội viên hội Cao-niên ACT với số hội viên chỉ trên dưới 50, mỗi tháng họp 1 lần. Viêm gửi theo đây bài : ‘‘Cảm tưởng về Bản Tin Liên Lạc được 10 năm’’ và hình ảnh Le Cheval Blanc để Anh tùy nghi và bỏ khuyết để lời và ý hợp với tôn chỉ của Liên-lạc.

Thân kính chúc ....

 LIÊN-LẠC : Đọc thư Anh Chị, được học thêm một cách xưng hô mới :’’ Chúng Thoại’’ thành thật cảm ơn Anh Chị đã gửi Bài, gửi Tình và gửi cho luôn cả chữ ... Tâm.

Có dạo, Chúng Thoại chung vui trong bữa cơm gia đình, lúc bàn đến chữ Tâm : trong sách nói :

- Nuôi Tâm sanh nhân tài.
- Nuôi Trí sanh thiên tài.
- Nuôi Thân sanh nô tài.

Bà Cụ Thân sinh ra Monsieur mon fils nói tiếp :

- Nuôi Liên-lạc sinh ... hao tài !

Mấy đứa con nhìn Chúng Thoại phụ diễn :

‘‘Tán’’ được Mami mới là người tài !

Bữa cơm hôm ấy mọi người đều ăn ngon, dù chỉ có ‘‘Đầu tôm nấu với ruột bầu’’ của Anh Chị Hội ở Melbourne gửi qua tặng.

Dù ở Canberra không có H.Đ., nhưng thấy thỉnh thoảng Anh Chị có xuống Melbourne vui chung với Xóm Victoria, hoặc lên Sydney gặp anh chị em trên ấy cũng vui. Chị Trúc hình như thường có ghé Canberra, vì có người con ở đó.

Bài anh viết về Liên-lạc kỷ niệm 10 năm, anh quá khen. Thật ra mục Mã Thư cũng như mục Thư Bạn thuộc về loại ‘‘tán gẫu’’, chuyện không đâu không đuôi, dựa vào ý độc giả, nhớ đâu viết đấy, lúc thì ca dao, sực nghĩ hợp cảnh thì ghép Kiều vào, gặp ông cụ non thì đưa vài giòng thơ Đường, trả lời một vài câu hỏi khó của giới trẻ thì ‘‘vịn’’ vào thơ mới cho thích hợp. Đề tài

được mở rộng, gặp lúc hứng khởi thì cho tới luôn, thấy cái gì trục trặc thì bẻ ngoặc rẽ sang hướng khác cũng không sao, võ hiệp gọi là ‘‘vô chiêu’’ vì độc giả L.L. rất rộng lượng cho nên mới nuôi sống tờ báo cho đến ngày hôm nay.

Anh nhắc đến những bận rộn của Ngựa, trong gia đình, các con Chúng Thoại đều nói : Nếu không có việc cho Ba làm, chắc Ba buồn ghê lắm. Nếu không Hướng-đạo thì Quốc-gia H.C., không thì Hội Khuyến-Học, Cộng-đồng V.N. và nhất là ... Liên-lạc. Có lần, chúng hỏi Ngựa : Tại sao Ba không sinh hoạt với Hội Cao-niên Canada ? Ngựa tôi đáp :’’Chơi với Hội này con người chóng già, đợi vài lúc nữa sẽ hay’’. Chúng nói thầm với nhau :’’ Té ra Ba đã lớn tuổi mà vẫn còn chịu khó ham vui’’

Tấm hình Cheval Blanc và lời chú thích của Anh Chị gửi cho, rất có ý nghĩa, nhưng bài Kỷ-niệm đã khá dài, đành xin để hình vào dịp khác.

Nhớ mãi hình ảnh Anh Chị trong chuyến du-hành sau Trại Họp Bạn TT5, khi ghé Canberra, với bữa cơm tối thịnh soạn tại nhà, cùng với phái-đoàn Canada. Nhìn cuộc sống vui vẻ của anh chị ở vào tuổi hoàng-hôn, quây quần với con cháu nơi quê người, xin mừng Anh Chị :

*Nhìn lên mái tóc không xanh nữa,
Mây bạc trắng ngàn vẫn thiết tha ...*

Hè năm tới, Anh Chị có dự tính qua Houston dự Trại TT7 không ? Tụi em sẽ cố gắng qua dự, vì qua để trao được Trường-Niên cho Tr. Hoàng-Ngọc-Châu, một Trường trung niên mà em rất tin tưởng, và cũng để bầu một Phụ-tá.

Xin ghi nhận những chân tình của Anh Chị đã dành cho anh em trong Ban Phụ-trách.

*Tri âm chẳng lọ so già trẻ,
Xin đãi lòng son cảm tạ người.*

Kính chúc Anh Chị thật nhiều an vui.

Tr. Lê-Phước-Nhàn (Singapor)

(thông qua 6 giòng về thăm hỏi, đi tàu bay giấy) ... Điều mà chúng em thích thú là khi đọc về các Trường kỳ-cựu, mà một số Trường em chỉ nghe

tiếng chữ thật tình chưa được gặp. Liên-lạc đã làm một việc rất cần thiết cho đám hậu sinh như tụi em được biết đến Trưởng Tiên bối để khám phục và học hỏi, tránh những bước đi sai lầm.

Em đang ở vào tuổi ... ‘nửa chừng Xuân’ như một Trưởng Phúc nào đó ở Mỹ, tánh rất mơ mộng, tin tưởng vào ngày mai và hy vọng vào thế hệ tương lai của chúng ta sẽ làm nên nghiệp lớn, nếu biết Đoàn Kết với nhau hơn nữa.

(thông qua 9 hàng hỏi về yêu, đời sống lứa đôi) và xin Trưởng cho em biết các chức việc của Làng Xóm ngày trước (thời phong kiến) ra sao, vì em đọc L.L. khi thấy nói Mõ Xóm, Tiên-chỉ, Lý-trưởng v.v...

Rất trông chờ L.L. số kỷ-niệm 10 năm đến sớm để đọc, vì đã thiếu số Mùa Thu, em cảm thấy như vắng bóng ... Người Tình !

LIÊN-LẠC : Lâu lắm mới được đọc một bức thư đầy lạc-quan, thư của một Trưởng đang ở vào tuổi ‘chín chắn của cuộc đời’, mang một tâm trạng lạc-quan giống như Ngựa này, trong lòng rất vui. Liên-lạc thường nhắc đến các Trưởng ‘Ngày Xưa’ để tỏ lòng biết ơn, vì có các Trưởng ấy mới có chúng mình ngày nay.

Mỗi chân dung của một Huynh-trưởng kỳ-cựu là một đền đài di-tích, với dấu vết rêu phong của thời gian. Năm tháng phong sương, cả một cuộc đời phiêu lãng đã chắt ngát thành men say như rượu quý, ngọt ngào mỹ tửu của Tình Người, tình Huynh-đệ Hường-đạo.

Các Trưởng Trần-Văn-Khắc, Võ-Thanh-Minh, Phan-Như-Ngân ..... và mới đây thêm Tr. Huỳnh-văn-Diệp là những bậc Tiên-bối rất quý trọng của HĐVN đã thực hiện những chuyến viễn-du có ‘khứ’ mà không có ‘hồi’.

Tuy nhiên, Nhân ơi, tất cả các chủ-trương, quan điểm của những Người đã khuất, dù cho họ tài giỏi đến đâu, chỉ nên coi là những gợi ý, để chúng ta tham khảo. Vì em cũng nên biết rằng ‘chỉ có những người đương thời’ mới có đầy đủ trách nhiệm, điều kiện hiểu biết để tự giải quyết mọi công việc của thời đại mình, của thế

hệ mình. Theo anh Thoại, đó là nhìn thẳng vào sự thật, chứ không phải tự cao tự đại đâu.

Chúng ta nên nghĩ và nuôi chí : ‘Ta phải làm gì cho người ở lại’

Một đoạn trong thư, em hỏi cách giữ tình yêu, đời sống lứa đôi được trẻ mãi. Nếu trả lời thì dài dòng lắm, ở đây em hãy đọc 4 câu thơ ngắn này, dùng trí tưởng tượng thật nhiều, em sẽ thấy ngay là Đời đẹp lắm và đáng sống lắm :

Nếu đếm tuổi mình yêu nhau

Phải đếm bằng nhịp tim mình

Nếu so sánh lần yêu nhau

‘‘Đừng Anh !’’ má hồng phơi phới. (Thơ Hồng-Hoa).

Em lạc quan tin tưởng ; anh Thoại hoàn toàn đồng ý, nhất là ở vào tuổi của Nhân. Con người bao giờ cũng nên ở trong trạng thái hy vọng, hy vọng để được sinh tồn và phát triển. Vì sự hy vọng không tốn kém mà còn tăng thêm sức mạnh của tâm-linh mình nữa.

Thêm một chuyện, nói cho vui, như em mua một tấm vé số là mua một cái vô nghĩa, nhưng chính cái vô nghĩa đó lại chứa đựng một điều vô cùng có ý nghĩa : Giấc Mơ. Con người mơ, tiếp tục mơ và mãi mãi còn mơ, mơ ngay cả những lúc tuyệt vọng nhất. Nhân thấy không ?

Đời là rứa !

Câu hỏi chót, Nhân muốn biết các chức-việc trong Làng Xóm ngày xưa, thì đây :

Đứng đầu trong Làng là Lý-trưởng, làng đông dân thì có thêm Phó Lý. Dưới Lý-trưởng có ngũ-hương, gồm : Hương-bộ (lo về sanh, tử giá thú), Hương-bổn (lo việc tài chánh), Hương-kiểm (lo việc tuần phòng an ninh), Hương-mục (lo về đường sá đê đập) và Hương-dịch (lo các việc lật vát, như Mõ Xóm). Còn Tiên-chỉ, Thứ-chỉ chỉ là những kỳ-lão trong làng, có tánh cách tượng trưng, ngồi chơi xơi nước, vượt râu nhìn thiên hạ không có quyền hạn chi cả.

A. Thoại biết như rứa nên nói đại khái như rứa.

Tr. Phan-Bá-Thi (Ca-Li)

Trường hỏi 3 câu hỏi, thật là khó trả lời, đem vấn đề anh em trong Ban Phụ-trách, các Cụ nói : “cũng khó mà cũng dễ thôi” rất ba phải ! Hỏi tiếp thì được đáp : Nếu thương thì OK , còn nếu trả lời đụng chạm, không vừa ý thì “đường ra quan ải” là cái chắc. Và cũng dễ hiểu lắm !

Câu thứ nhất : Trong lúc trả lời thư độc giả, Trường hay dẫn thơ, ca-dao, Kiều. Tại sao không thấy một bài thơ nào của Trường làm cả ?

Đáp : Chết cha tui rồi ! Câu hỏi khó thiệt . Nhưng cứ nói thiệt, sợ chi. Lúc mới lớn, nghĩa là ở “tuổi biết buồn” , tuổi mới bắt đầu yêu cũng có ngâm nga, làm thơ vớ vẩn, thơ học trò tặng em bé hàng xóm tóc thề, đến lúc rước được Nàng về dinh rồi thì nguồn thơ tắt tịt. Hồi đó, những ý mình có trong trí hay viết ra trên giấy đều không phải là những gì mình tập được mà có, mà là kết quả của sự mơ mộng, mong muốn, đợi chờ và cái tình sôi nổi trong lòng đối với người... ấy, mà ra. Rất khó nói. Cái đẹp của một cô gái cũng tùy, , phải do tự mình cảm nhận mà thấy chứ không thể nghe người ta giảng cho, hay chờ người ta chỉ cho mới thấy.

Khi đã được yêu rồi, rất khó làm thơ hay. Người ta thường nói : “Nếu không có được một cuộc “thất tình”, hay đang sống một cuộc tình thắm thiết thì không thể nào làm được những bài thơ hay” .

Cả hai trường-hợp trên tui đều không hội đủ, nên làm răng mà có thơ hay được ? Trường ơi !

Câu hỏi thứ hai : Làm cách nào mà nuôi tờ Liên-lạc 10 năm mà không thu tiền quảng cáo, không bày bán, không ai trợ cấp ?

Đáp : Xin tìm hiểu lấy. Trên L.L. cũng đã có đôi lần nhắc đến, nhất là động đến tiền bạc, phiền lắm, rất dễ mất lòng nhau. Căn bản là độc giả : nên tự hỏi mình có biết “luật chơi” không ? Nếu biết, thì đó là câu trả lời rồi và Liên-lạc làm răng mà nghèo được ?

Câu thứ ba : Làm sao trả lời cho độc giả thích thú tờ báo, gần gũi với người viết ? Trường dám truyền nghề cho đàn em không ?

Đáp : Để mình suy nghĩ đã, khá tế nhị.

Thành quả của trí tuệ, ta cùng hưởng chung với người, nhưng cảm nhận các giác quan thì của ai nấy hưởng mà thôi.

Trả lời một bức thư, hay một ý trong thư cũng tùy hứng. Xưng hô như thế nào cho đẹp lòng người đọc , trình bày những ý kiến mình đối với những lời thư của Bạn viết, nói như thế nào để Bạn mình thấy thích thú và chia sẻ sự đồng cảm với mình. Làm thế nào để những người “đọc ké” cũng biết thêm đôi điều thú vị và tạo thêm một ấn tượng tốt và tích cực trong lòng người đọc. Tất cả những điều đó, là một Nghệ Thuật !

Một người có bản phận trả lời thư, ngoài những điều mà mình muốn trao truyền đến cho người đọc thư, còn phải thực hiện được tốt những điều vừa nói. Qua bốn mươi số Liên-lạc, người trả lời thư phải có khả năng gợi chuyện và chịu khó nhớ thơ, ca-dao v.v...biết đặt câu thơ vào đúng chỗ của vấn đề. Một câu thơ có thể thay cho biết bao nhiêu giòng chữ viết.

Lời thơ cần có Duyên và chút Kiến-thức. Cái Duyên ấy, đối với Liên-lạc, cần phải có nét rất Hường-đạo, rất Việt-nam. Dù trong trường hợp nào cũng nên đưa nó vào một tâm tình nhìn ngắm, một tâm tình Hường-đạo, một tâm tình văn-hoá Việt-nam. Những lúc cần trả lời những nghịch cảnh trong gia đình, trong xã hội thì nên trả lời với trái tim của một người H.Đ. và cái đầu của người V.N., một người V.N. có kiến thức, thích dùng thí dụ, và, đặc biệt có óc trào phúng sung mãn.

Không phải là để khoe, nhưng để dẫn chứng những điều vừa nói ở trên, tôi xin trích một đoạn ngắn, thư của một độc giả (được yêu cầu không nêu tên) đã “đồng tình” như sau :

... Nếu tôi quý cái kiến thức, thích cái duyên dáng nơi Ngựa, tôi còn trân trọng tấm lòng thiết tha với kỷ niệm ấy của Ngựa hơn nữa. Bởi vì, chính là với nó, Ngựa đã trở thành người bạn đáng yêu của chúng ta. Bởi vì, chính là với nó, Ngựa đã chia sẻ cùng với chúng ta những mùa

*hương tha thiết của Ngựa dành cho quá khứ,
dành cho kỷ-niệm...*

Hãy nghe Nguyễn-Bính : : Những lá thư hiền như ánh trăng,
Thơm như hoa nở, quý vô ngần,
Ngày đêm trông đợi tin đưa tới,
Bay kín trời cao, vượt dặm ngàn.

➤ Tr. Huỳnh-Minh-Quang (Pháp).

... Anh Huỳnh-văn-Diệp (sinh ngày 26-8-1910) và đã từ trần lúc 3g45 khuya ngày 04-10-2001. Tôi đã điện thoại cho anh Cung và anh Hy hay. Hai vị này cũng đều già yếu. Anh Thạch đang ở California, đến 23-10-01 mới trở về Pháp.

Một tuần lễ trước khi anh Diệp mất, anh Diệp thấy mệt, khó thở. Bác sĩ cho uống thuốc, ăn cháo. Đêm thứ tư 03-10 năm ngũ rồi đi luôn. Con cháu anh Diệp hầu hết đều định cư tại Houston (7 đứa và gia đình). Các cháu tôi cho hay cả tuần trước nhưng tôi qua không kịp. Đến 20-10, tôi sẽ qua Houston. Xem anh Diệp có ghi lại cuộc đời của anh hay không. Có gì tôi sẽ viết thư cho Thoại.

Thân chào,... và chúc ...

✻ LIÊN-LẠC : Khi nhận được thư của anh thì anh em Hương-đạo bên Houston cũng cho hay đã tiếp xúc với Chị Diệp và các cháu để cùng tổ chức đám táng theo nghi lễ Hương-đạo.

Nhờ có Tr. Hoàng-Kim-Châu bên đó rành việc tổ chức, có nhiều anh chị em phụ-lực nên công việc rất trang nghiêm, đầy đủ và tốt đẹp.

Các anh Châu, anh Hạnh đều có gửi tin tức và hình ảnh (qua internet) cho em, nhưng em đọc trên máy được, nhưng không in ra được, nên L.L. số này không có nhiều chi tiết về đám tang Trường Diệp. Sẽ có bản tin nói rõ tang lễ này.

Đối với anh Diệp, em còn giữ được khá nhiều kỷ-niệm, sau này có dịp thuận tiện, em sẽ viết lại. Anh Diệp ra đi trong trạng thái ung dung thư thái trong giấc ngủ, thật là sung sướng, vì tuổi thọ anh Diệp dù đã rất cao nhưng không bệnh tật, đã già biệt cõi trần một cách tự nhiên nhanh

chóng, không làm phiền đến ai, rất hiếm và thật là Đại Phước.

Vừa mới nhận thư Anh đề : 31-10-01, viết từ Houston cho hay các việc. Trông chờ tin Anh.

➤ Tr. Tôn-Thất-Thiện (Ottawa),

.... Nhận được Liên-lạc số 38 mới thấy rằng lên cấp bỏ lão rồi nên tui lẩn thẩn : gởi mấy tài liệu cho cậu đọc mà quên ghi "Pour info" đọc cho biết chớ không phải để đăng vô L.L. nên bị "sửa lưng". Lần sau, tuy già hơn một chút nữa, nhưng tui sẽ ráng nhớ rằng, như cậu nhắc trong vụ anh .....

Cậu cho biết là năm ni là năm kỷ niệm "Thập Chu Niên" của Liên-lạc. Tha hương mà sống dai như rứa là "ngon" lắm đó ! Tui phục các cậu lắm ! Nhưng tui không làm như mấy cậu được. Như tui nói trong buổi họp ở Westbury cách đây lâu lắm rồi, e cũng đã gần 20 năm, tui vì bận lo chuyện Nước nên chuyện Hương đạo phải để cho các cậu lo. Nói vậy, tui không sợ bị mấy cậu trách, vì đó là phù hợp với lời hứa đầu của Lời Hứa Hương đạo : "Trung thành với Tổ-quốc, rồi mới đến "Giúp đỡ mọi người", và Tuân theo Luật Hương-đạo". Và trong mấy chục năm qua, tui vẫn làm như vậy.

Trong những năm qua, tui cũng vẫn giữ liên lạc được một số anh em H.Đ. ở trong xứ. Họ cũng cố vận động để cho H.Đ. được chính thức hoạt động trở lại, nhưng tới nay vẫn chưa được (thông qua 7 giòng về sự vận động...) Tuy vậy các anh em trong xứ vẫn không nản lòng, và tìm cách này hay cách khác để "cựa quậy" để Hương-đạo khỏi bị chôn vùi.

Riêng phần tui, thì tui không muốn thấy H.Đ. bị chôn vùi, vì kinh nghiệm riêng của tui cho thấy H.Đ. là một lối giáo dục rất hay. Nhờ H.Đ. mà tui đã tránh thành một người "con quan lớn" hư hỏng. Cho đến năm 12 tuổi, tui là một đứa trẻ rất hư hỏng, và từ ngày đi H.Đ. thì tính tình cư xử thay đổi hẳn. Tui nhớ Anh Tráng-Cử, hồi đó là Trưởng-đoàn Hùng-Vương, ở trong lớp (Đệ Nhị

niên, Trường Paul Bert, Thượng-tứ), cứ đem "Tôn-Thất-Thiện" ra làm gương cho các trò khác "nào là sạch sẽ, nào là siêng học, nào là dễ chịu v.v... Mà đúng hết !!! Hướng-đạo Tôn-Thất-Thiện, so với Tôn-Thất-Thiện "con cụ Thượng Lễ" là một người mới.

Mà không những vậy, đi HĐ tui đã tiêm nhiễm được tinh thần trách nhiệm và học được nghệ thuật lãnh đạo.. Nhờ những tập quán lúc còn ở trong hàng ngũ HĐ mà sau ra đời tui luôn rất thân nhiên phản ứng với phong cách của một người lãnh đạo, và được chấp nhận như vậy. Nhìn lại quá khứ, tui coi đó là một đặc điểm của đời tui. Mà nhờ có đi Hướng đạo mà được như vậy.

Một đức tính lớn và căn bản cho sinh hoạt xã-hội nữa là tinh thần đồng đội. Mọi người ra sức chung nhau thực hiện một mục tiêu chung. Đây là một đức tính được nung đúc trong phong trào HĐ, và cũng nhờ vậy mà khi ra đời làm việc chung với các cá nhân, đoàn thể, tôi không thấy có vấn đề khó khăn gì cả. Chia rẽ, bè phái, ganh tị là những tật xấu mà tôi tránh được nhờ đi Hướng-đạo.

Mà cũng vì lý do trên, khi nhìn các biến chuyển trong phong trào HĐ trên lãnh vực quốc tế, tui thấy có một sự chệch hướng đáng ngại : nào là "pédé/gay" cũng được quyền làm Trưởng, nào là bỏ khăn quàng cổ, vì cho đó là dấu hiệu tinh thần quân phiệt, nào là "cải tổ" như thế này thế nọ để "dân chủ hoá" Hướng-đạo.

Tui không biết Phong trào HĐVN ở hải ngoại có giữ được tinh thần HĐ của những nam 1935-1945 không, nhưng nếu theo đà "cải tổ" hiện nay của một số tổ chức tự gọi là "Hướng-đạo" nhưng gạt bỏ cả hình thức lẫn nội dung của những gì được trình bày trong quyển "Eclaireurs / Scouting for Boys" thì lúc đó sẽ không còn là "Hướng đạo" nữa, mà là một thứ gì gì, khó có thể đặt tên, mà nhứt là, đối với những người đã nhờ HĐ mà thành người công dân tốt, và có khả năng lãnh đạo, đó sẽ là một điều rất đáng buồn

(Tuởng ở đây, tui có thể nhắc lại rằng tháng 8 năm 1945 anh Bửu vì bận việc nên giao cho tui quyển "Scouting for Boys" biểu tui dực trên đó viết một bản trình bày về Phong trào Hướng-đạo để trình cho Chính quyền Cách mạng, và có lẽ họ căn cứ trên đó mà cho phép Hướng-đạo tiếp tục hoạt động, khỏi bị giải tán ngay).

(Mấy giòng sau khen sơ sơ Liên lạc, nhờ mấy tấm hình mà thấy lại hình ảnh một số bạn cũ, tiếp đến là bồi dưỡng củi lửa cho L.L. và sau hết là "đòi" lại mấy tấm hình cho mượn).

LIÊN-LẠC :

Anh Thiện ơi, đọc đến đây, chắc đọc giả đã thấm mệt rồi, vì đọc Mã Thư như ngầy ngất trên Biển Đông đã say sóng rồi, nay lại gặp mục Thư Bạn, dài lê thê như đi tàu suốt Hà-nội-Saigon lại càng thêm chóng mặt. Vì rứa, em chỉ xin thưa vắn tắt :

1. Chờ mãi bài anh gửi cho Đặc-san liên-lạc, không thấy, em lấy thư Anh ra để phơi cho thiên hạ đọc cho vui, như rứa là em đã nói thiệt, chứ không phải "dọa" như em đã thưa trước trong L.L. số 39, trang 33, mục Mã thư.
2. Những ưu-tư của Anh nêu ra, rất đáng "Ưu-tư". Anh Bửu Sao cũng có bài trong số này, anh Phạm-Đặng-Sum cũng có kể chuyện con cháu mà cả hai Anh đều đề cập đến nỗi lo của Anh với Phong-trào Hướng-đạo, nói chung. Có lẽ sau khi đọc Đặc san này, mong rằng sẽ có một số độc giả góp thêm ý kiến về những "biến chuyển mới" khác thường mà Anh đã "đặt thành vấn đề".
3. Các tấm hình anh cho mượn, đã gửi lại anh một ít rồi. Khi Đặc-san này xong xuôi, em sẽ gửi hết "của gia bảo" lên trả lại Anh. Nói thiệt, chứ không phải "hứa lèo" mô !
4. Phục trí nhớ của anh lảm : phiên họp ở nhà em đường Westbury, năm 1979 để bàn việc thành lập Hướng-đạo Montréal, có cả anh N.T.Hùng, Đ.Q.Toàn và Anh, đúng là anh đã nói như vậy. Mà bây giờ anh vẫn còn

“ngon” lắm, chưa đến “tuổi chạn vạn”, như rứa thì “nặng được thì cứ nặng”. Sợ chi !

Tr. Pham-Đặng-Sum (Cò Bền Chí).

Xin gửi Anh bài “Ba Đồi Hương-Đạo” mới viết xong, gọi là để đóng góp bài vở vào Liên-lạc, để tạ ơn Anh đã chịu khó viết bài, duy trì và nuôi dưỡng cho tiếng nói giữa các Trường cao-niên bao nhiêu năm nay.

Sang năm, nếu được gặp nhau ở Trại HỌp Bạn Texas, sẽ chờ củi lửa về. Mấy hôm trước, bỏ qua chúng, bà xã tôi cứ la hoài : “Hau Hay Ho Gì Cái Hay Ho”. Nhận được e-mail của Ngựa C.K., tui bồng tìm thấy tứ, nghĩ được câu đối lại như sau : Chiu Khó Lắm Ngựa Khó Chiu”.

Phải chịu khó lắm mới hy sinh thì giờ, tâm trí để phục vụ lâu dài độc giả như anh Thoại đây.

Đây là lời khen, xin đừng có ý tưởng diễn dịch nào khác.

Chúc ... và BTT.... Cò Bền Chí.

* LIÊN-LẠC :

Anh Cò Bền Chí ơi, nhìn lại thật kỹ nhé : viết nguyên chữ, không viết tắt tinh-từ “Bền Chí” mô. Đừng có mỉm cười !

May Anh gửi bài qua kịp, bài cuối cùng, ngày mai đã đưa nhà in, nếu lần này trong L.L. mà không có bài của Anh, thì khi Anh đọc đến mục tin nhỏ (cũng trong số này) “*Tinh Theo Gió Bay*”, Anh sẽ : Cất cao tay đấm ngực

Xưng rằng : Lỗi tại Ta
Vi sao không nhớ nổi
Một khúc hát đồng tình .

Anh Cò khen Ngựa, là vì mới biết, nếu đọc Liên-lạc lâu dài, chắc phải “chán”. Cũng vì ngại người ta chán nên đã toan ngưng tiếng “hí” đã lâu . *Bến mê đã muốn dùng chân.*

Nợ nần chưa trả, đường trần còn đi ...

Người ta không khỏi buồn cười khi Ngựa CK lấy chuyện mình, chuyện trong gia đình ra để minh họa, nhưng anh Cò ơi, Ngựa đã làm việc

đó với tất cả chân tình, đúng sự thật và tin cậy hoàn toàn vào người đọc.

Có những lúc Ngựa hay liên hệ người khác với mình, và nếu quen đi thì ta thấy cũng hay hay, nếu không nói là lý thú. Ngựa nói ra điều này mà không sợ xúc phạm, vì anh Cò cũng như Ngựa đều là những người H.Đ. Để có dịp là Ngựa dẫn dắt người đọc theo lối kể lể, cời mở và người đọc độ lượng đi theo và cảm thấy mình tiến sâu vào những trường hợp mình đã sống, mình đã trải qua, mình đã biết nhưng chưa cảm nhận và chưa nghĩ và nói ra thành lời mà thôi.

Anh đã ra câu đối và tự đối. Nay em xin đáp lễ, cũng ra câu đối và tự đối :

Ngựa chịu khó làm Ngựa khó chịu.

Xin đối là : *Cò bền chí làm Cò chí bền.*

Như rứa là trận đấu này : (0 - 0) OK ?

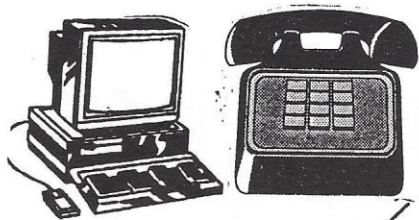
THĂM DÒ

Độc-san Liên-lạc số 40 này là kỷ-niệm 10 năm vui buồn với Bạn Đọc, sau khi phát hành đầy đủ 40 số, rất đúng thời hạn, và cũng vì là số kỷ-niệm, nên đã tung ra hết chương lược (tâm trí, củi lửa, nhiên liệu v.v.), chơi “xả láng” kiểu “tapis”, (nói theo kiểu Tr. Lê-Thùy-Lan)” rồi tới đâu hay đó” .

Sau khi Liên-Lạc số này đến tay Bạn Đọc, nếu sự hưởng ứng (bằng nhiều cách) của độc giả từ 50 % trở lên : Chúng tôi sẽ tiếp tục. Ngược lại, nếu dưới 49 % thì chúng tôi sẽ gửi đến bạn đọc một ấn bản cuối cùng “Liên-Lạc số tạm biệt” .

QUYẾT-ĐỊNH Ở TRONG TAY QUÝ ĐỘC-GIA.

Liên-Lạc

NHẮN TIN

1. Xóm xưa Đinh-Tiên-Hoàng :

Thấm thoát đã gần 30 năm sẩy đàn tan nghé, phân tán bốn phương, gom lại thì được biết :

- Niên-trưởng Huỳnh-Thanh-Hưng hiện ở Virginia, đã làm Chủ-tịch Hội Cao-niên Vùng Hoa-Thanh-Đón nhiều nhiệm kỳ, sức khoẻ rất en forme.
- Ông Cố-vấn của tui : bạn Phan-ngọc-Cẩn cùng với phu-nhân (chị Kim-Minh) hiện ở Sacramento. Mong có dịp gặp lại nhau để lúc nhàn cử ngồi lại "phụ đề Việt ngữ" chuyện thời sự cho vui.
- Bố của Ông Thủ-trưởng Bộ Tư-pháp Hoa-kỳ là bạn Đinh-Hồng-Phong đang vui thú điền viên, nhìn sự thành công của con cháu, hiện cùng với đại gia-đình cư ngụ ở Garden Grove, Ca-li.
- Cụ Đốc-Phủ Nguyễn-Đình-Lang, hiện độc thân, cư ngụ tại Strasbourg (Pháp) thường xuất hiện ở các báo của QGHC, cũng khoái đọc Liên-lạc.
- Sĩ Tuệ-Năng hiện đã xuất gia, tu hành rất dắc đạo, Thiền đến trình độ rất cao. viết sách truyền bá "Thiền" hiện tu ở Louisville, Kentucky, USA.
(Ngày trước tục danh cụ là Lê-Bá-Hy, người Huế, nói nhanh như tui).
- Nho-sĩ Nguyễn-Xuân-Linh, rất thiết tha với Hưởng-đạo, hiện sống với gia-đình ở Calgary, viết sách hướng dẫn các Trường,

điều dắt trẻ em, dù chưa đạt được như mong muốn, nhưng vẫn hằng say, chưa thấy mệt. Sức bền bĩ thật !

2. Xóm Củ Phan-Rang :

Chú Lý-Nhứt-Hui : ngày xưa, chú này còn bé lắm, nay đã chững chạc, chức sắc trong Hưởng-đạo, quen biết nhiều, mình đề nghị suy tôn Chú Hui làm Trùm của Xóm.

Ai chống đối, xin dỏ tay lên cho biết.

- Năm nay Xóm chúng ta có 2 tin không vui. đó là :
- 1. Ông Chủ-tịch Danh-dự của Hội vừa mãn phần.
- 2. Ông Chánh (Phạm-đình-Hưởng) vừa bị té, động giầy thần kinh, nay tuy đã qua khỏi, nhưng tâm trí và sức khoẻ không được như trước.
- Quan Đốc Trình đã từ Texas , về hưu-dưỡng ở Ca-li nắng ấm. Ở đó có Cụ Phó Nhiều và nhiều tay xoa khác, thích nhí ! Tuy gần đó có Cụ Lý Muối, nhưng tay này ôn ào vậy chứ không biết xoa, không thạo rút, cũng chưa học nhảy bao giờ, coi như "bất khiển dụng".
- Ông Tây Lục-lộ : về hưu rồi, rảnh quá, rủ thiên hạ đi ngao du đây đó. Răng không về Xóm củ để thăm các Nàng năm xưa ? A, tí nữa quên, kéo ông Năm Tiến về thăm mấy cái dự án nuôi dê của Quận Du-Long đến đâu rồi ?
- Cụ Tôn-Thất-Hịch, ở Ohio, đã tự cho về hưu, con cái lớn và thành công cả. Đã khá lâu vắng tin cụ này.
- Ở San-Francisco có đạo-hữu Phan-văn-Doãn, cách đây hơn 10 năm, mình có gặp một lần ở nhà Cụ Khâm (Cụ Khâm nay đã xuất gia rồi)
Còn chương trình Hội-ngộ P.R. đến đâu rồi, tình lệ lên kéo già hết tới nơi rồi. Khó đi lắm.

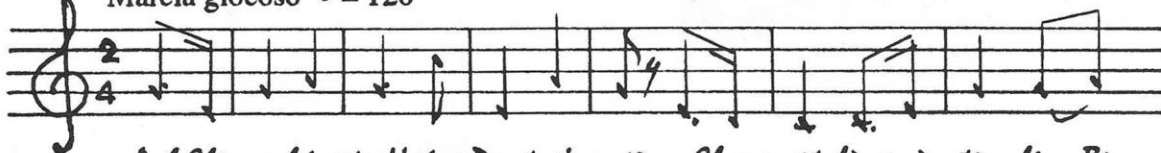
Bài Ca

HƯỚNG ĐẠO TRƯỞNG NIÊN

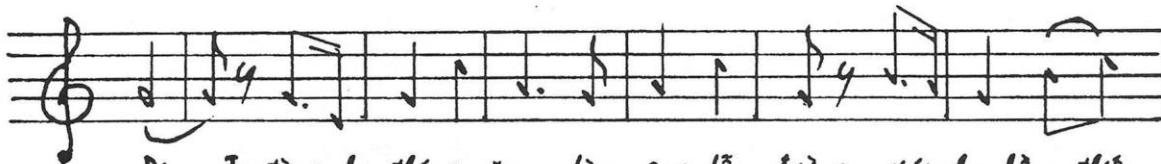
Lê Cao Phan

Calgary 1994 tặng Q.C. (Huế)

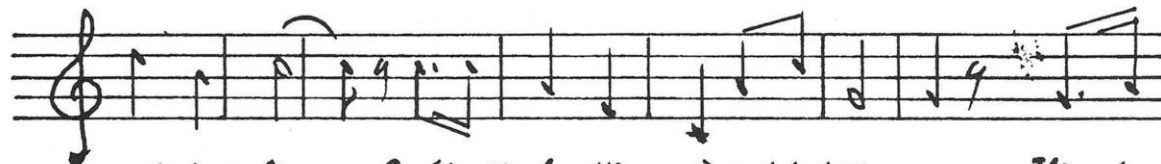
Marcia giocoso $\downarrow = 120$

Anh Chị em chúng ta, Hướng Đạo trưởng niên - Chung một lòng vì tôn chỉ Bì
Anh Chị em chúng ta, Hướng Đạo trưởng niên - Chung một lòng cùng với lớp Tráng

Pi. Ta từng bao tháng năm, dày công dẫn đường, giúp cha bày thiếu
Niên - Kinh nghiệm ta xi chia, cùng nhau kết đoàn, giúp cha dẫn em

sỏi cùng đi - Quyết giữ cha thân cường trí tuổi - Thêm sức
tiên bả luôn - Quyết góp công xây đời sống vui - Yêu nước

Lưu dân em tiên bải - Rừng Bách-Hợp xanh tốt cùng nơi
non Việt-Nam sống ngời - Nguyễn Hướng Đạo thập lược cùng nơi

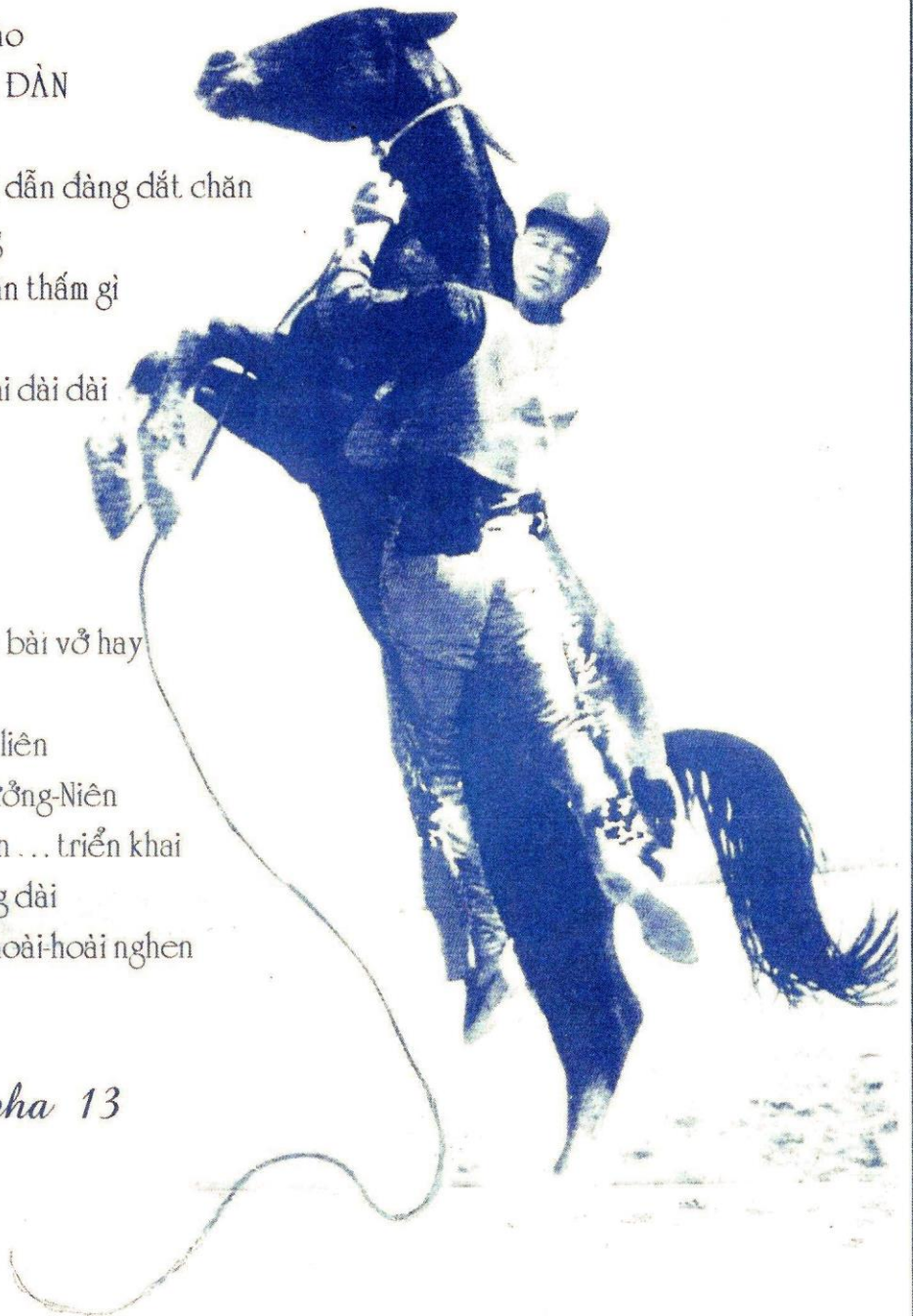

Ngựa chịu khó

Bản tin LIÊN-LẠC Phong-Trào
là nơi nối kết... bởi sao lạc DẦN
Có điều nên nói rõ ràng
Trưởng Nguyễn Trung Thoại dẫn dắt dắt chân
Hơn Thất tuần vẫn còn hăng
Ngựa đà chịu khó... khó khăn thấm gì
Bao năm Liên-lạc kiên-trì
Cổ Nước Lửa thiếu, Ngựa phi dài dài

Mỗi năm bốn số đăng cai
Nội-dung đẹp thoáng nhiều bài vở hay
Mã thư, Tin-tức gần xa
Anh-em bốn bể dấn-dà kết liên
Phong-Trào Hương-Dạo Trưởng-Niên
Nhờ Báo Liên-Lạc Xóm, Miền... triển khai
Mười năm, chẳng ngần chẳng dài
Chúc Ban Dụ-Trách, thọ hoài-hoài nghen

Alpha 13

TIN BUỒN

Trưởng **NGUYỄN ĐỨC PHÚC (HỒ Tận Tâm)**

Pháp danh **PHÚC MINH**

Huân chương **BẮC ĐẤU**, Đạo-trưởng Đạo Ai-Tử Quảng Trị

Văn-phòng-trưởng Hội Hướng-Đạo Việt-Nam tại Sài-gòn

Sinh ngày 05-03-1909 tại Hải-Dương, Việt-Nam

Mất ngày 10-11-2001 tại Thủ-đô Ottawa, Canada

Hưởng thọ 93 tuổi

Lễ truy điệu theo nghi thức Hướng-đạo Việt-Nam

cử hành ngày 15-11-2001

Xin thành thực chia buồn cùng tang quyến

Nguyện cầu hương linh Tr. Nguyễn Đức Phúc

sớm tiêu diêu miền Cực-Lạc

Hội-Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam

Phong trào Hướng Đạo Trưởng Niên

Chi nhánh Hướng Đạo Việt Nam Canada

Ban Phụ Trách Bản Tin Liên Lạc

Liên Xóm Hướng Đạo Trưởng Niên Ottawa-Montreal

Liên-đoàn Hướng Đạo Việt Nam Ottawa